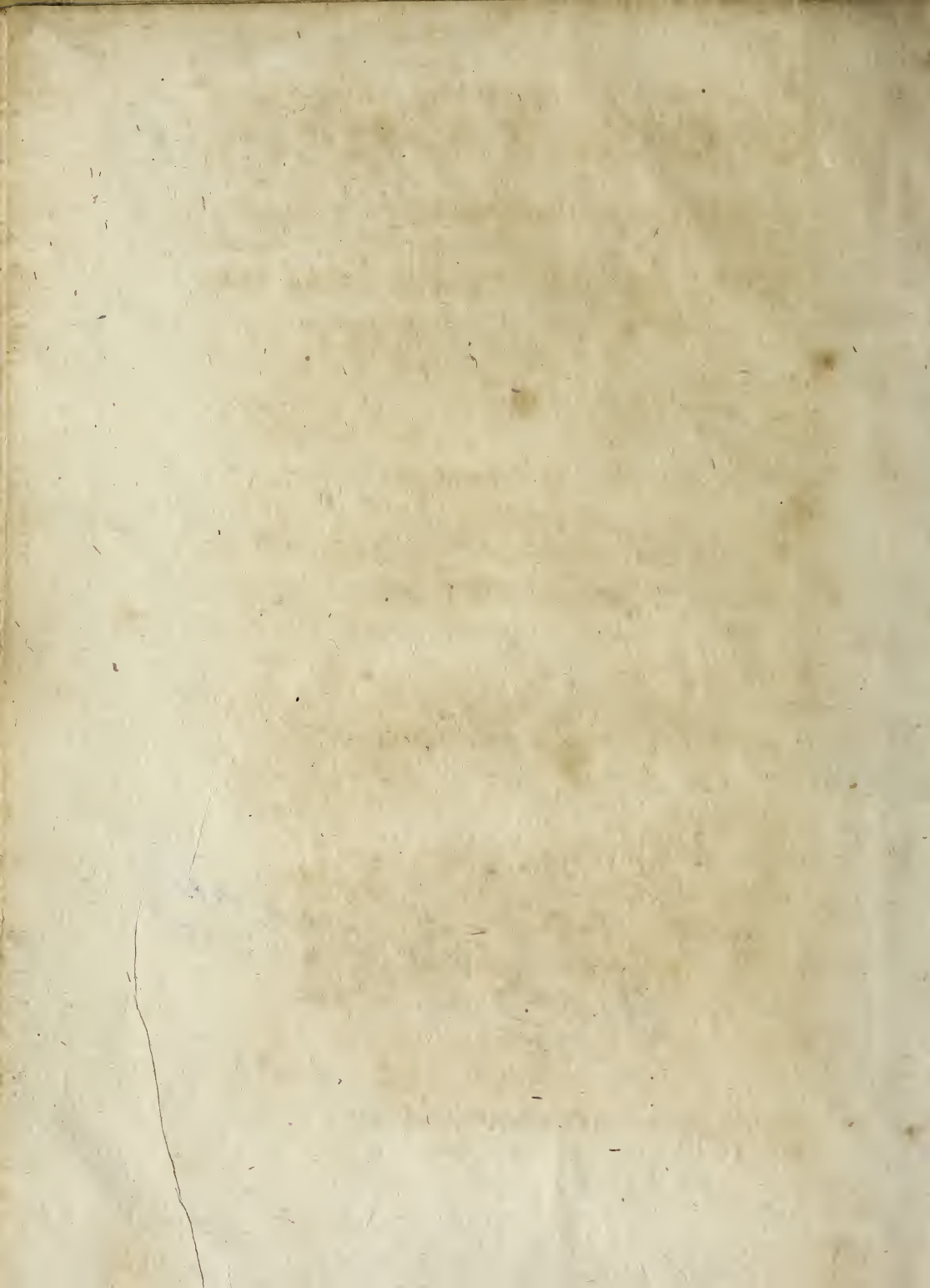

B. 190

Book 1. Lett. N.

RESUM

Mario Cermenat

ΘΕΑΤΡΟΝ

In quo

Maximorum Christiani Orbis Pontificum

ARCHIATROS

PROSPER MANDOSIVS

NOBILIS ROMANVS

ORDINIS SANCTI STEPHANI EQVES

Spectandos exhibet.

R O M Æ,

Typis Francisci de Lazaris . M. DC. XCVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

W. B. DAVIS

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY
W. B. DAVIS
IN TWO VOLUMES
VOL. I.
BOSTON: PUBLISHED BY
J. B. LEECH, 15 NASSAU ST.
1845.

OREM inter legendum semper tenui, omnia ea, quæ ad eruditionem spectant, ac ad librorum, authorumque cognitionem conducunt, colligere, & in schedis deferre. Genio namque versatili indulgens, horas sepe sepius aliquas in eruditissimis Medicorum Operibus impendere soleo, ex quibus utilitatem, delectationem, doctrinamque percipere valeam. Medicinam etenim, plurimi iugiter feci cum cordatis viris, apud quos magnum sane habet Medicina pondus. Discrepat mea sententia ab illorum pessima, qui pessime de hac pre nobili facultate sentiunt; & oppido ridiculi mihi videntur, ac prave morati, dum maledice nimis, contumelioseque contra Medicinam, Medicosque omnes verba faciunt multa. Ignorant omnino, verum Medicinæ finem esse non sanare, cum hoc non sit perpetuo datum in potestate Medici, sed apposite facere ea, quæ ad sanitatem conducant. Cum itaque summo collegerim studio, quot quot inuenire potui Medicos, qui Pontificibus Summis a medelis extiterunt, Theatrum hoc composui, & foras, alphabetico ordine, emitto, rem gratam, utilem, atque iucundam acturum confidens.

fidens. Accipe igitur, Lector, laborem meum, qualiscumque sit, & hos præstantissimos Medicos, variasque eorum notitias ne despicias. Sileant vero qui autumant, & garrunt semisani obloquentes multi, obscuræ tantum conditionis, humillimæque sortis homines Medicinam facere, dum plane, & aperte in hoc Theatro sit omnibus notum, quot nobilissimi viri, maiorum laude, propriaque virtute, & doctrina commendatissimi, neque infimo, sed summo genere editi, Medicinam faciendo, Medicinam extulerunt, & illustrarunt: hinc insulsam, quam habent sententiam mutant. Quæ expiscari mihi datum fuit, ingenue do, da tu veniam, si in re quapiam deficere noscas; nec ulli nato præcluditur occasio aliquid addendi. Vestræ denique sint partes Sectatores Medicinæ, dum vobis exempla imitanda demonstro, me ab calumniatorum, invidentium, aduersantiumque iaculis tueri. Neque obijciatis vestram in messem desudavisse; ex vestris namque, quod sciam, nullus hactenus simili scriptioni manus apposuit. Meum itaque Opus aequè bonique habeatis. Profecto patet, nullam personarum rationem, aut respectum, me induxisse ad scribendum. Hinc, quæ leuiter elucubraui, exactius diligentie vestræ prosequenda relinquo.

5

E Go infra scriptus legi Librum, cuius titulus
Theatrum &c. eumque accurate consideravi,
& examinaui, & non modo in eo nihil inueni,
quod dogmatibus Fidei, bonisque moribus con-
trarium sit, sed vbique offendi profundæ erudi-
tionis, & candoris ingenui indubia argumenta,
quæ non modo Opus, sed nobilissimum etiam Au-
thorem ita commendant, vt nobilibus viris in-
exemplum proponi mereatur, & incitamentum
laudatissimæ industriæ. In cuius rei fidem &c. Hac
die 9. Iulij 1696.

Guilielmus Lesleus.

Imprimatur,

Si videbitur Reuerendiss. P. Mag. Sac. Pal. Apost.

Sperellus Ep. Interamnen. Vicefg.

Imprimatur,

Fr. Paulinus Bernardinius Ord. Præd. Sac. Apost.
Pal. Magister.

IN-

6
INDEX CHRONICVS
SVMMORVM PONTIFICVM,
QVIBVS
SVBIIICIVNTVR EORVNDEN
ARCHIATRI.

NICOLAUS I. Creatus anno Do-
mini 858.

Vrsus.

MARTINVS II. dictus IV. 1281.

Hugo Atratus.

HONORIVS IV. 1285.

Thaddæus Florentinus.

NICOLAUS IV. 1288.

Simon a Cordo.

BONIFACIVS VIII. 1294.

Angelus Camers.

CLEMENS V. 1305.

Petrus Aichspadius.

IOANNES XXI. dictus XXII. 1316.

Dinus del Garbo.

Gentilis Gentilis.

VRBANVS V. 1362.

Guido de Canliaco.

VRBANVS VI. 1378.

Franciscus Casinus.

INNOCENTIVS VII. 1404.

Ioannes Casinus.

IOANNES XXII. dictus XXIII. 1410.

Andreas Gamuccius.

MARTINVS V. 1417.

Andreas Gamuccius.

Franciscus Casinus.

EVGENIVS IV. 1431.

Ioannes Baptista Verallus.

Ludovicus Scarampus.

NICOLAVS V. 1447.

Bernardus Garzonius.

Laurentius Rouerella.

Simon Tebaldi.

CALIXTVS III. 1455.

Ioannes Serninus.

Simon Tebaldi.

PIVS II. 1458.

Ioannes Serninus.

PAVLVS II. 1464.

Christophorus Veronensis.

Iacobus Gottifredus.

Ioannes Burgius.

Sanctes Floccus.

Sebastianus Veteranus.

SIXTUS IV. 1471.

Benedictus de Nursia.

Honuphrus de Honuphris.

Ioannes Philippus de Lignamine.

INNOCENTIVS VIII. 1484.

Petrus Leonius.

ALEXANDER VI. 1492.

Alexander de Espinosa.

Gaspar Torrella.

Petrus Pintor.

PIVS III. 1503.

Antonius Buoninsegni.

Antonius Petrutius.

IVLIVS II. 1503.

Gaspar Torrella.

Horatius Lancillottus.

Ioannes Bodier.

Scipio Lancillottus.

LEO X. 1513.

Angelus Leoninus.

Archangelus Tuti.

Birholomeus de Pisis.

Bernardinus Speronius.

Clementius Clementinus.

Ferdinandus Siculus.

Franciscus Dandinus.

Hieronimus Sessa.

HADRIANVS VI. 1522.

Ioannes Antracinus.

CLEMENS VII. 1523.

Andreas Cibbo.

Andreas Turinus
Bartholomæus de Pisis
Franciscus Dandinus.

Ioannes Gamuccius.

Mattheus Curtius.

Paulus Iouius.

PAVLVS III. 1534.

Alphonfus Ferrus.

Andreas Cibbo.

Andreas Turinus.

Iacobus Bonacossus.

Ioannes Franciscus Emanuelis.

Siluius Zeffiri.

Thomas Cadimustus.

Tiberius Palella.

IVLIVS III. 1550.

Augustinus Ricchi.

Balduinus de Balduinis.

Bartholomæus Maggius.

Franciscus Frigimelica.

Hippolytus Saluianus.

Ioannes Baptista Cananus.

MARCELLVS II. 1555.

Franciscus Columbus.

B

PAV-

PAVLVS IV. 1555.

Hieronymus Sessa.

PIVS IV. 1559.

Franciscus Gymnadius.

Ioannes. Andreas. Bianchi.

Petrus. Antonius. Contugius.

Pompeius. Barba.

Simon. Pasqua.

PIVS. V. 1566.

Augustinus. Baglioni.

Ioannes. Franciscus. Marenci.

Modestinus. Cassinus.

Placidus. Fuscus.

GREGORIVS. XIII. 1572.

Alexander. Traianus. Petronius.

Constantius. Varolius.

Franciscus. Antracinus.

Ioannes. Baptista. Seriuftius.

SIXTVS. V. 1585.

Andreas. Baccius.

Antonius. Portus.

Castor. Durantes.

Eliseus. Calcagni.

Ioannes. Zecchius.

VRBANVS. VII. 1590.

Demetrius. Caneuarius.

GREGORIVS. XIV. 1590.

Rodulphus Siluestrius.

INNOCENTIVS IX. 1591.

Innocentius Balduccius.

CLEMENS VIII. 1592.

Hieronimus Cordella.

Hieronimus Prouenzalis.

Hieronimus Rubeus.

Iacobus Bonauentura.

Ioannes Zecchius.

Ioffredus Gambarana.

Iulius de Angelis.

Michael Mercatus.

Nicolaus Masinus.

Rodulphus Siluestrius.

Sigismundus Brumanus.

LEO XI. 1605.

Innocentius Balduccius.

PAVLVS V. 1605.

Cinthus Clemens.

Pompeius Caimus.

Victorius Merolli.

GREGORIVS XV. 1621.

Bernardinus Castellanus.

Pompeius Caimus.

Vincentius Alfarius Crucius.

VRBANVS VIII. 1623.

Ioannes Iacobus Baldinus.

Julius Mancinus.

Silvester Collicola.

Thaddæus Collicola.

INNOCENTIVS X. 1644.

Baldus Baldi.

Gabriel de Fonseca.

Ioannes Iacobus Baldinus.

Ioannes Tiracorda.

Julius Cesar Marsella.

Paulus Zacchias.

ALEXANDER VII. 1655.

Ioannes Iacobus Baldinus.

Matthias Naldius.

CLEMENS IX. 1667.

Benedictus Rita.

CLEMENS X. 1670.

Floridus Saluatorius.

INNOCENTIVS XI. 1676.

Franciscus Santucci.

Ioannes Maria Lancisus.

ALEXANDER VIII. 1689.

Romulus Spezioli.

INNOCENTIVS XII. 1691.

Lucas Tozzius.

Marcellus Malpighius.

13
Θ Ε Α Τ Ρ Ο Ν

In quo

Maximorum Christiani Orbis Pontificum

A R C H I A T R O S

P R O S P E R M A N D O S I V S

N O B I L I S R O M A N V S

O R D I N I S S A N C T I S T E P H A N I E Q V E S

Spectandos exhibet.

ALEXANDER DE ESPINOSA, Italus, Romanus, e Castilia tamen oriundus, Alexandri VI. Pont. Max. Medicus, vt in Catalogo Medicorum Romani Colle-

gij testatur, pag. mihi 105. Enituit porro Alexander multæ doctrinæ vir, & promouendæ salutis hominum cupidissimus, excellenti præditus ingenio, alijsque dotibus optimo Medico necessarijs, nulli Medicorum inferior.

Familia de Espinosa non immerito nobilitatis

tis prærogatiua gloriatur, & Alexander fuit maritus nobiliffimæ fœminæ, fororis nempe Dominici, ac Andreae de Iacobatijs, ille S. R. E. Cardinalis præstantiffimus, hic Papæ Vicarius Generalis in Vrbe præclarus, vti refert Baldus Baldi in Opere infcripto Difcorfo Apologetico del vero Opobalfamo Orientale pag. 106.

ALEXANDER TRAIANVS PETRONIVS, Italus, e Ciuitate Castellana, nobilis Medicus, Philofophusque, qui medendi arte ita præstabat, vt paucos haberet pares, fuperiorem fortaffe neminem. Medicinam egregie faciendo, falutem ægris, gloriam fibi, famam patriæ, heredibus diuitias comparauit abunde. Cum Diuo Ignatio Loiola magnum vsum, amicitiamque contraxit, & in huius Sancti Vita exarata elegantiffime a Io: Petro Maffeio memoratur Lib. 3. Cap. 7. & Cap. 14. Stomacho aliquando cum laboraret grauiffime Ignatius, ex nimio videlicet hepatis calore, peruerfa curatione eo adductus erat, vt vltimum adefse difcrimen omnes inteligerent. Patres itaque confilio habito, Alexandrum Petronium extemplo acciri iubent. Is vt aspexit Ignatium, genusque, & ordinem male adhibitæ medicinæ cognouit, fummæque
indi-

indignatione, prioris Medici incitiam plane coarguit, & ad rem medicamentis rite adhibitis, Sanctus Pater pristinam valetudinem breui recepit. Ad Alexandrum vero ægrötum visendi causa cum adijisset Ignatius, quamquam alieno tum tempore, tamen pro familiaritate a domesticis introductus, occlusis fenestris in lectulo quiescentem inuenit, & ex tenebris ratus hominem sopori se se dedisse, suspensio vestigio tacitus adrepens, puluino sensim affedit, ac nihilominus Alexander e somno excitatus, & repente vxorem inclamans, quis nouus hic splendor, quæ tanta, inquit, lux cubiculum complet? At illa simpliciter, id quod erat, vnum Ignatium introisse respondit. Tum Alexander vir grauis, & prudens, non dubio argumento Ignatij sanctitatem interpretatus, ex eo die illum tamquam humano fastigio celsiorem, magis magisque suspexit. Petrus Castellus in Opusculo de Abusu Phlebotomiæ, pag. 95. Alexandrum vocat insignem virum, & in medica arte exercitatissimum, præclarissimumque Gregorij XIII. Pont. Max. Medicum, & in Epistola prima de Helleboro pag. 4. eruditissimum, & suo tempore nulli doctrina secundum. Marsilius Cagnatus in Commentario de Romani Aeris Sa-

lu-

lubritate, Alexander Petronius, inquit, præter cætera ingenij monumenta, quibus de humano genere meritus est, inter Medicos primas omnium calculis obtinuit. At Alexander scriptis magis suis, quam cuiusquam est oratione illustris. Edidit uti legitur apud Io: Anton. Vander Linden Lib. 1. de Scriptis Medicis, ac Florauantem Martinellum in Opere Roma ethnica sacra, cap. 13. pag. mihi 422. 434.

De Victu Romanorum, & de Sanitate tuenda lib. quinque, ad Gregorium XIII. Pont. Opt. Max. His accessere libelli duo de Aluo sine medicamentis mollienda. Romæ. In Aedibus Populi Romani. 1581. in fol. Eisdem postea, in italicum sermonem translato a Basilio Parauicino, euulgauit Dominicus Basa impressor Romanus in 4. anno 1592.

Proposita, seu Aphorif. Medicinales CXLIX. Venetijs. Apud Bernardinum Venetum 1535. in 8.

De morbo Gallico lib. 7. Extant tomo 2. Operis de Morbo Gallico, pag. 1. Venetijs, apud Iordanum Zilettum. 1566. in fol.

De Aqua Tiberina. Ad Iulium III. Pont. Max. Romæ. 1552. in 8.

Dialogs de Re Medica. Ad Christophorum M. drutium Principem Tridentinum, & Cardinalem.

*nalem. Romæ. Apud Valerium Doricum. MDLXI.
in 4.*

Petroniam hanc familiam Romæ firmatam, cognationibus, affinitatibus, fortunæque bonis elaram, clariorem æque reddiderunt inter alios

Hyacinthus Petronius, Ordinis Prædicatorum doctissimus alumnus, Sacri Palatij Apostolici Magister, euectus a Gregorio XV. ad Melphitensem Ecclesiam, & ab Urbano VIII. Supremi Inquisitoris in Regno Neapolitano Præfectura decoratus. Conuentum Ordinis Prædicatorum in Ciuitate Melphitensi fundauit, cui redditus perpetuos attribuit. Scripsit, ediditque in lucem Commentaria in Logicam & Physicam Aristotelis. Librum Summularum. De Necessitate præconuersionis aquæ in vinum in confectioe Sanguinis Christi. Celebratur a Vincentio Maria Fontana in Syllo Magistorum Sac. Palat. Apost. pag. 155. ac in Opere de Romana Prouincia Ord. Prædicatorum, pag. 325. 344. 362. A Ferdinando Vghello, in Italia Sacra, Tom. I. col. 990. Ego quoque tractaui olim de eo in mea Bibliotheca Romana, Vol. I. Centuria 5. n. marg. 28.

Hieronymus Petronius a Gregorio XIII. ex Archipresbytero Cathedralis Ciuitatis Castellane

lanæ ad Interamnensem Episcopatum assumptus, quam Ecclesiam, optimi prudentisque Pastoris fama rexit. De eo laudatus Vghellus in Italia Sacra, Tom. 1. col. 830. Franciscus Angelonus, Historia di Terni, par. 2. pag. 189. Dominicus Mazzocchius, Veio Difeso, par. 2. pag. 37.

Petrus Petronius, vtriusque Signaturæ Referendarius, qui inclaruit inter piissimos illos, ac præstantes quinquaginta viros, fundatores anno 1593. Congregationis Beatæ Mariæ in Cælum Assumptæ in Domo Professa Romana Ecclesiæ Nominis Iesu. Petri mentionem fecit Iosephus Carpanus in libro, cuius titulus, Racconto della Erezione, & Instituto della Congregatione de' Nobili sotto il titolo dell' Assunta nella Casa Professa delli Padri della Compagnia di Giesù di Roma.

Lucas Antonius Petronius, Eques Ordinis S. Ioannis Baptistæ Hierosolymitani, magnæ expectationis iuuenis, cum maxime ad summam laudem effloresceret immatura morte denatus.

Hieronymus huius Equitis germanus frater, viuit Basilicæ Apostolorum Principis Canonicus, qui prælo dedit Orationem de Christi Domini in Cælum Ascensu habitam in Sacello

Pon-

Pontificum Quirinali, pridie Kal. Iunij 1685.

Franciscus Maria alter germanus frater ,
Comitis titulo insignitus fulget .

ALFONSVS FERRVS , Italus, Neapoli-
tanus , publicus in patria Chirurgiæ Lector ,
ac teste Nicolao Toppio in Bibliotheca Nea-
politana , pag. 9. Pauli III. Sum. Pont. Me-
dicus . At in Lib. 1. de Scriptis Medicis Io:
Anton. Vander Linden dicitur huius Pontifi-
cis Chirurgus Primarius . Cui credendum ?
Cui vis . De sententia non grauabor , nec
conquerar . Verum vt se se res habeat , fuit
sane Alphonfus acri præditus ingenio , to-
tus ad bonas artes , totusque ad Medicinæ studia
se contulit , & Romæ Anatomiam singulari
omnium plausu exercuit , & in Romana Vni-
uersitate docuit . Scripsit ex relatis a supradi-
ctis Authoribus .

*De Scopletorum , seu Archibæforum vulneribus
lib. tres . Corollarium de Scopleti , ac similium
tormentorum puluere . De Caruncula , siue Callo,
quæ cervici vesicæ innascuntur Opusculum . Lug-
duni . Apud Matth. Bonhom. 1559. in 4. Antuer-
piæ . Apud Arnoldum Coninx 1583. in 4. cum
alijs . Tiguri . Apud Gesneros . 1555. in fol.
cum Chirurgiæ Scriptoris .*

De Morbo Gallico , Ligni Sancti natura , usu-

que multiplici lib. quatuor. Extant tom. 1. pag. 347. Operis de Morbo Gallico. Venetijs, apud Iordanum Zilettum. 1566. in fol.

De Ligni Sancti multiplici medicina. Parisijs. 1542. in 12.

ANDREAS BACCIUS, Italus, Elpidianus, Romanusque Ciuis, Medicus, atque Philosophus celeberrimus, omniscius, & politissimus vir, quem Medicum claruisse Sixti V. Pont. Max. nullum mihi dubitandi locum relinquunt Antonius Possuinus in Bibliotheca Selecta, Tom. 2. Lib. 12. Cap. 65. Augustinus Oldoinus in libro ms. mihi dono dato, in quo collegit partim italice, partim latine Scriptores permultos Italiae; doctus etenim hic meus amicus, a studijs nunquam feriatu, plurima volumina confecerat, ad ingens exarandum Opus de Scriptoribus Italis omnibus. Carolus Cartharius, summa necessitudine mihi coniunctus, in Opere nondum edito, sed satis noto, inscripto Athenæum Romanum. Ab obliuionis iniuria suum profecto Andreas nomen vindicauit, in Romano Theatro tum medendo, tum scribendo, tum profitendo, eiusque famam eruditissimæ ipsius lucubrationes per vniuersum propagarunt. Ianus Nicius Erythræus in Pinacotheca prima, Imag. 79.

sum.

summis etiam laudibus Baccium exornauit, sed modulo consueto, bene primum, mox pessime illi dicendo. Verum enim vero parum Erythræo credendum, facile namque in omnes inuehitur, omniumque fere famam post nonnullas laudes vehementer lædere studeat. Nouissime honorifice de Andrea locutus est Natalis Medaglia in lib. attitulato, Memorie Istoriche della Città di Cluana, detta oggi Terra di S. Elpidio, euulgauitque Andrea Opusculum, quod latebat, prænotatum.

L' Origine dell' Antica Città di Cluana, che hoggi è la nobil Terra di S. Elpidio. In Macerata. Per gli Heredi del Pannelli. 1692. in 4.

Alia tanti viri Opera, ex citatis Authoribus, & ex Io. Anton. Vander Lindende Scriptis Medicis hæc sunt.

Del Tenere libri tre, nè quali si tratta della natura, e bontà dell' Acque, e specialmente del Tenere, e dell' Acque antiche di Roma, del Nilo, del Pò, dell' Arno, ed altri Fonti, e Fiumi del Mondo. Dell' uso dell' Acque, e del beuere in fresco con neui, con ghiaccio, e con Salnitro. Delle inondationi, e de rimedij, che gli antichi Romani fecero, e che oggidì si possan fare in questa, e in ogni altra inondatione. All' Illustriss. Senato, & Inclito Popolo Romano. In Venetia M. D. LXXVI. in 4.

Discorso dell' Acque Albule, Bagni di Cesare Augusto à Tiuoli. Dell' Acque di S. Giovanni à Capo di Boue nuouamente venute in luce. Dell' Acetose presso à Roma, e dell' Acque di Anticoli. Con alcune regole necessarie per vsar bene ogni Acqua di Bagno. In Roma. Per gli Heredi di Antonio Blado, Stampatori Camerali. 1567. in 4.

Delle dodici Gioie, che risplendevano nella Veste Sacra del Sommo Sacerdote.

De Thermis Lib. septem. Opus locupletissimum, non solum Medicis necessarium, verum etiam studiosis variarum rerum natura perutile. In quo agitur de vniuersa Aquarum natura, deque earum differentijs omnibus, ac mistionibus cum terris, cum ignibus, cum metallis. De terrestribus ignis natura noua tractatio. De Fontibus, Fluminibus, Lacubus, de Balneis totius Orbis, & de methodo medendi per Balneas: deque lauationum simul atque exercitationum institutis in admirandis Romanorum Thermis. Venetijs, apud Vincentium Valgrisium. 1571. & 1588. in fol. In hac recentiori omiffæ sunt figuræ. Romæ. Apud Iacobum Mascardum. 1622. in fol.

De Balneis Oppidi Bergomatis Transcheri. Seorsim cum consimilis argumenti libris. Bergomi 1583. in 4.

De Naturali Vinorum Historia, de Vinis Ita-

Italia, & de Conuiujs Antiquorum Libri Septem. Accessit de Factitijs, ac Ceruisiis, deque Rheni, Gallia, Hispania, & de totius Europa Vinis, & de omni Vinorum usu Compendiaria Tractatio. Ad Amplissimum S. R. E. Card. Ascanium Columnam. Romæ. Ex Typographia Nicolai Murij. M. D. XCVII. in fol. Francofurti. Apud Nicol. Steinum. 1607. in fol.

De Gemmis, ac Lapidibus pretiosis, eorumque viribus, & usu Tractatus. Italica lingua conscriptus, in Latinum vero sermonem conuersus, vtilissimisque annotationibus, & observationibus auctior redditus a Vvolfango Gabelchouero. Francofurti, apud Matthiam Beckerum. 1603. in 8. Apud Io. Dauidem Zumerum 1643. in 8.

De Magna Bestia Alce, eiusque proprietatibus liber. Factus latinus ex italico ab eodem Gabelchouero. Sturgardiæ. 1598. in 8.

De Cornu Monocerotis liber. Ex italico, latinitate donatus ab Andrea Marino, & Venetijs. 1566. in 4. editus; deinde a Gabelchouero æque latinus redditus. Sturgardiæ. 1598. in 8.

De Venenis, & Antidotis ἀνεργόμικτα, seu communia præcepta ad humanam vitam tuendam saluberrima. In quibus definitiua methodus Ve-

venorum proponitur per genera, ac differentias suas, partes, & passiones, præservandi modum, & communia ad eorum curationem antidota complectens. De Canis Rabiosi morsu, & eius curatione. Rome. Apud Vincentium Accolium. 1586. in 4.

Tabula simplicium Medicamentorum. Rome. Apud Iosephum de Angelis. 1577. in 4.

Epistola ad Marcum Oddum De Dignitate Theriacæ. Et altera ad Antonium Portum, quænam ratio sit Viperinæ carnis in Theriaca. Utraque extat cum Opere Marci Oddi De componendis Medicamentis, & aliorum diiudicandis. Patauij, apud Paulum Meiettum. 1583. in 4.

Non semel de Andrea Baccio æque meminit Philippus Maria Boninus in Opere, Il Teuore Incatenato, eo quia Baccij sententiæ discrepant a sententijs Bonini in aliquibus de Tiberi fluuio. Eiusdem Baccij quoque laudes non tacuit Franciscus Martius in Historia Tiburtina, lib. festo, pag. mihi 175.

ANDREAS CIBBO, Italus, Perusinus, illustri familia natus, Artium, ac Medicinæ Doctor præstantissimus, prudentia, morum elegantia, ac eruditione carus omnibus; hinc in Medicum Pontificium delectus. Cæsar
Crispol-

Crispoltus in Opere Perugia Augusta, lib. 3. pag. 335. scribit *Andrea Cibbo* lesse molti anni *Medicina* nello studio di Perugia, & essercitò con sì chiaro nome, e graue autorità quell' arte eccellentissima, che chiamato in Roma da *Clemente Settimo* con gran stipendio, & entrata annua per se, e suoi heredi, si trattenne a quella Corte. Fu anco accettissimo al Sommo Pontefice *Paolo Terzo Farnese*, il quale nel viaggio, che fece a *Nizza di Prouenza*, lo volle appresso di se, e nell' abboccamento del Papa con l' *Imperatore Carlo Quinto*, & il *Re Francesco Primo di Francia*, egli solo fù eletto ad assistere al conuito fatto a quei gran potentati. Morì in Perugia nel 1576. dell' età sua ottantatre, e fù con solenne pompa riposto nella Chiesa Cattedrale.

Augustinus Oldoinus in *Athenæo Augusto*, pag. 143. meminit *Hieronimi Cibbo Perusini*, *Causidici*, & *Poetae* sua etate clari, tenacissimæ memoriæ, & exquisita omnium scientiarum cognitione locupletis.

Haud pauci etiam huius familiæ viri, *Equestris Ordinis* insignia adepti sunt.

Prætermittendus minime est *Maurus Cibbo Perusinus*, *Eremita Camaldulensis*, virtutum omnium sobole, & vitæ perfectione præ-

clarus, qui religiosæ obseruantiaē zelotes eximius, sui Ordinis habenas plus semel sapientissime rexit, & quem laudibus extulit. laudatus Cæsar Crispoltus, in laudata Perusia Augusta, lib. 2. pag. 208.

ANDREAS GAMVCCIUS, Italus, Geminianensis, Medicus. Ioannis XXI. dicti XXIII. necnon Martini III. dicti V. Summorum Pontificum, ex relatis a Ioanne Vincentio Coppi, de patria optime merito, in Opere Huomini Illustri Sangemignanesi, pag. 192.

Hæc Gamuccia familia illustres admodum peperit viros, ob virtutes, multis decoratos honoribus, vt euentissime constat ex Historia S. Gemignani eiusdem Coppi, edita Florentiæ anno 1695. apud Cæsarem, & Franciscum Bindi. Inter alios præcipue inclaruit Beatus Michael Gamuccius, Eremita Augustinianus, qui Christi causam contra infideles agens, Martyrium compleuit, palo ab illis enecatus; palus vero momento efflorescens, & Martyrium gloriosum reddidit, in ipso ætatis flore, anno 1526.

ANDREAS TVRINVS, Italus, Piscentis, Philosophiæ, atque Medicinæ excellentia celebratur. Vt habeo ex Ioan. Anton. Vander Linden lib. 1. de Scriptis Medicis, Physicus

cus fuit Clementis VII. & Pauli III. Summo-
rum Pontificum. Insignes habuit Andreas, ac
plurimas controuersias de re medica cum
doctissimis Medicis, Curtio nempe, Manardo,
Brissotto, Montisiano, & alijs. Eius Opera
edita fuere Romæ, apud Hieronymum de
Cartularijs 1545. in fol. quorum Index est,
vt sequitur.

*Epistola ad Mattheum Curtium de loco in-
cidenda venæ in pleuritide.*

*Liber de Sanguinis missione in pleuritide con-
tra aduersarium, & Brissottum, & Ma-
nardum.*

*Responsiones libello Matthæi Curtij de san-
guinis missione in pleuritide.*

*De Embrocha, siue irrigatione contra Medi-
cos Florentinos.*

*De Causis Dierum Criticorum contra excel-
lentissimum virum Hieronymum Fracastorium.*

De Bonitate Aquarum, Fontium, & Cisternæ.

*An in fluxu muliebri, & sanguinis aquosi
superflui menstrualis competant vere prouocan-
tia urinam.*

*An in omni febre putrida competat phle-
botomia.*

*Epistola ad Clementem VII. de Cæna,
& Prandio.*

Quaestio excellentissimi Dni Florentini de Cæna, & Prandio, numquam antea impressa.

Seorsim æque extant.

Defensio contra Marcum Antonium Montisianum Geminianensem, quod non in omni febre putrida conueniat missio sanguinis. Romæ. Apud Hieronymum de Cartularijs 1549. in fol.

De Curatione Pleuritidis per venæ sectionem. Addita est doctissima eiusdem Epistola ad Mattheum Cursium. Addiecta insuper eiusdem de Cæna, & Prandio utilis Disceptatio. Lugduni. Apud Michaelem Parmanterium. 1597. in 4.

Hippocratis, & Galeni Defensio de causis dierum criticorum, aduersus Hieronymum Fraeastorium. Bononiæ 1543. in 4.

De Embrocha noua, seu Duercia artificiali, qua vtuntur Florentini ad varios morbos. Lugduni. Apud Michaelem Parmanterium. 1537. in 4.

Responiones contra Mattheum Curtium, de vena in pleuritide secanda. Bononiæ, 1543. in 4.

Medica Disceptatiuncula aduersus opinionem Matthæi Curij de Cæna, & Prandio. Parisiis. Apud Ascantium. 1535. in 8.

Tractant insuper de Andrea Turino, Andreas

Andreas Tiraquellus in Medicorum per alphabetum Nomenclatura, pag. mihi 124. Andreas Baccius in Opere del Teuere, lib. 2. pag. 209. Lepidissimam, argutamque sermocinationem Turini factam cum Paulo Papa III. (fabulabatur etenim cum hoc Pontifice familiaritate summa) lectu, scituq: dignam denarrat Ludouicus Domenichi in Opere inscripto Facetie, lib. 4. pag. mihi 216. quam legere non pigeat.

Nobilem hanc præterea Turinam familiam illustrarunt Balthassar Turinus, Iuris prudentia in Patauina Academia clarus, sub Paulo II. in Poloniam Apostolicæ Sedis Nuncius, sub Sixto IV. eodem munere functus in Pannonia, regnante Matthia Coruino, quo flagitante Sirmiensis Episcopus fuit, & ibidem defunctus est. In Ecclesia maiori Pisciensis honorario hoc cœnotaphio decoratur.

BALTHASSARI TVRINO DOMINICI FILIO
SERIMIENSI IN PANNONIA
EPISCOPO.
PAVLI II. SVM. PONT.
IN POLONIÆ GLESIÆ
ET PRVSIÆ REGNIS
AD ANIMOS ILLORVM REGVM
CONTRA TVRCAS
CÆTEROSQVE
CHRISTIANI NOMINIS HOSTES
CON:

CONFIRMANDOS
ALIISQVE MAGNIS DE REBVS
BIS LEGATO.

SIXTIQVE PONT. IV. IVSSV
AD MATTHIAM CORVINVM
PANNONIÆ REGEM
EODEM LEGATIONIS MVNERE
FVNCTO

ET IN EO MORTVO.
PETRVS TVRINVS PROPATRVO P.
VIXIT ANN. XLVI. OBIIT ANNO
M. CCCCLXXXI. MENSE MARTII.

Balthassar iunior Turinus, Leonis X. Datar-
tarius, ac Clementis VII. a Secretis, qui mor-
talitatem expleuit sub Paulo III. Camerae
Apostolicae Clericus. In eodem templo hoc
epitaphio exornatur.

BALTHASSARI TVRINO
LEONIS X. PONT. MAX.
A SVPPPLICVM LIBELLIS
DATARIO
CLEMENTIS VII.
IN OBEVNDIS REBVS GRAVISSIMIS
NVNCIO
PAVLI III. CAMERÆ APOST. VII. VIRO.
ANIMI INTEGRITATE
MORVM ELEGANTIA
ET LIBERALITATE SPLENDIDISSIMO.
IVLIVS TVRINVS FRATRIS FILIVS
PATRVO PIENTISSIMO

PŌSVIT.

VIXIT AN. LVII. MEN. VII. DIES XX.
 OBIIT ANNO. M. D. XLIII. ID. OCTOBRIS.

Laurentius Turinus Patriæ Præpositus, qui
 abdicata Præpositura ad fauorem Andreae
 germani fratris, Romam profectus, Vtrius-
 que Signaturæ Referendarius factus, pluri-
 bus muneribus egregie functus in Curia, plu-
 ribusque Ecclesiasticæ ditionis vrbibus Præ-
 fectus datus, Flaminia etiam Prolegatus cla-
 ruit, mortuus tandem anno 1592.

De his videndus Ferdinandus Vghellus in
 Italia Sacra, Tom. 9. in Appendice.

ANGELVS CAMERINENSIS, Italus
 ex patria sui cognominis, cuius facta mentio
 est ab Augustino Oldoino in laudato volu-
 mine ms. hisce verbis, *Angelus Camerinus*,
Doctor Medicus absolutissimus, qui magna prof-
peritate Medicinam fecit, & per annos plures,
magno auditorum ne dum plausu, sed fructu do-
cuit. Excelluit Bonifacij Papæ VIII. Medicus,
morum modestia, & vitæ temperantia Pontifici
gratissimus, teste Angelo Benigno Camerinesi in
manuscripto libro Virorum suæ patriæ illustrium,
quem habeo. Elaborauit Angelus.

De Regimine præseruationis a peste lib. I.

De Præseruatione a venenis lib. I.

Tra-

Tractat de hoc Medico Ludouicus Iacobillus quoque in Catalogo Scriptorum Prouinciæ Vmbriæ , pag. 42. & alij apud eundem.

ANGELVS LEONINVS, Italus, Nobilis Tiburtinus, elegantibus literis excultus; Philosophis, ac Medicis instituendum, erudiendumque se dedit, ea quidem ingenij præstantia, vt optimus Philosophus, Medicusque fuerit habitus, nec non, vt refert Andreas Baccius in Opere de Thermis, lib. 5. cap. 10. pag. mihi 266. Leonis X. Pont. Max. Medicus, Archiepiscopusque Turritanus effulserit.

Ex hac Familia (alijs omiſſis) prodire Camillus Leoninus, Angeli nepos, Episcopus Tiburtinus, Prolegatus Auenionensis, Legatusque ad Ludouicum XII. Gallia Regem, summa apud omnes existimatione illustris.

Vincentius Leoninus, Angeli frater germanus, Prætorianorum Equitum apud Summos Pontifices Iulium II. Leonem X. Adrianum VI. Clementemque VII. Tribunus.

Vitam viuit in præsentia Ioannes Franciscus Leoninus, qui honestissimum illum in Romana Aula, eorum ordinem tenet, qui a referendis supplicibus libellis, Referendarij appellantur.

Si alia cupis lustrare poteris Ferdinandum
Vghel.

Vghellum in Italia Sacra, tom. I. col. 221. Gasparem Aluerum in Opere, Roma in ogni stato, par. 2. pag. 93. Michaellem Iustinianum in libro De' Vescoui, e de' Governatori di Tiuoli, pag. 58. Bonauenturam Theulum, in volumine prænotato, Apparato Minorico della Prouincia di Roma, lib. 5. cap. 17.

ANTONIUS BVONINSEgni, Italus Nobilis Senensis, inter viros Philosophia, Medicinæque præstabiles ab Isidoro Vgurgerio Azzolino in Opere, Le Pompe Sanesi, Par. I. Tit. 17. pag. 524. commemoratus, eximiusque Pij III. Pont. Max. Medicus dictus. Plurimum apud omnes existimatione valuit, ac perpetuæ gloriæ memoriam sua virtute consecutus est.

Per multi sane illustrissimi ex hac familia viri alij sunt orti: enumerantur præ ceteris ab eodem Vgurgerio

Franciscus Philosophiæ, & Medicinæ Doctor magni nominis.

Antonius alter, Leonis X. familiaris, atque sub Adriano VI. Protonotarius Apostolicus de numero participantium.

Spinellus, Beati Ioannis Columbini, Ordinis Iesuatorum fundatoris discipulus non degener, mirificæ namque austeritatis, absti-

nentia, & doctrinae laude illuxit, vitæque innocentiam studiosissime coluit, vitamque cum sanctimoniam fama felicissime suæ Religionis Generalis conclusit.

Thomas, Ordinis Prædicatorum Theologus insignis, & librorum author.

Hilarius eiusdem Ordinis, Græcarum literarum eruditione ornatus, poeta, & orator præclarus.

Iacobus, poeta æque haud infimæ notæ.

Hieronymus, politioris literaturæ cultor, & carminum artifex egregius, linguæque Etruscæ peritissimus.

Franciscus alter, qui Musas omnes propitias habuit, & familiares, quemque laudatum etiam in Opere, Le: Glorie de gl' Incogniti, pag. 149.

Bernardinus, Iuris vtriusque Consultissimus, qui Lucensem, Nolanamque Præturam gessit, & Legationes rite obiit, ac annos triginta Ius Ciuile summo cum præconio Senis publice interpretatus est.

Persius, Flavius, Ioannes Maria, & Ioannes Baptista strenui porro Milites extiterunt.

Hanc profapiam nonnulli cohonestarunt æque Equites Aurati, & Ordinis Sancti Ioannis Baptistæ Hierosolymitani, nec non Ordinis S. Stephani.

ANTONIUS PETRVTIVS, Italus . . .

. . . Philosophiæ, & Medicinæ Doctor suo æuo excellentissimus, celebratus a Baldo Baldi in libro, cuius titulus, Discorso Apologético del vero Opobalsamo Orientale, pag. 107. atque, vt in volumine Statutorum Collegij Medicorum Vrbs, pag. mihi 105. Pij III. Pont. Max. Medicus fultit.

ANTONIUS PORTVS, Italus, Firmanus, Romanusque Ciuis, stirpis honestissimæ, Medica, & Philosophica insignitus Laurea. Tantum doctrinæ præstantia profecit, vt Romam cum venisset, statim in pretio fuerit habitus, Medicusque Sixti V. Sum. Pont. enituerit, Pontifici admodum carus. Ingentes heredibus opes, propria virtute acquisitas reliquit. Scripsit

De Peste lib. 3. De Morbillis lib. 1. Romæ. Apud Dominicum Basam. 1589. in 4. Hæc est editio diligenter emendata, & aucta.

Est Antonij mentio in lib. 1. De Scriptis Medicis Io: Anton. Vander Linden. In libro Statutorum Medicorum Collegij almæ Vrbs, pag. mihi 108. In secundo tomo Epistolarum, & Consultationum Medicinalium Horatij Augeniij adest Responsum Antonio Porto datum, pag. 559. Baldus Baldi laudauit Anto-

nium in Opere, Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale, pag. 107.

Tres fleuit Antonius, magnæ spei filios, immature nimis raptos, quorum memoria in Ecclesia Lateranensi visitur, hac proloquente inscriptione.

D. O. M.

BERNARDINO PORTO
HVIVS ECCLESIAE CANONICO
VTRIVSQ. SIGNAT. REF.
ABBREVIATORI PARCI MAIORIS
PROTONOTARIO APOST. PARTICIP.

QVI

AB IPSA PVERITIA
MAGNUM PIETATIS ET RELIGIONIS
ALIARVMQVE VIRTVTVM
OMNIBVS SPECIMEN DEDIT.
CVM AD MAIORA PROPERARET
MORTE PRÆVENTVS EST.
ALEXANDRO PORTO VIRO STRENO
ET ÆCONOMICA LAVDE
IN PRIMIS ORNATO.
FABIO PORTO ADOLESCENTI BONÆ SPEI
ET HVMANIORIBVS LITTERIS
ERVDITO.
ANTONIVS PORTVS PATRITIVS FIRMANVS
ET ROMANVS CIVIS
PATER MOESTISSIMVS
DVLCISSIMIS FILIIS POSVIT.
VIXIT BERNARDINVS AN. XLII. MENS. II.
DIES XXIII. OBIIT VII. KAL. SEPTEMB.
MDCXVI,

MDCXVI.

VIXIT ALEXANDER

AN. XL. MENS. II. DIES XIX.

OBIIT ID. FEBRVARII EIVSDEM ANNI.

VIXIT FABIVS AN. XVII. MENS. III. DIES XXI.

OBIIT X. KAL. MAII

MDLXXIX.

ARCHANGELVS TVTI, Italus, Nobilis Senensis, suauissimis præditus moribus, in quo præter doctrinam virtutes permultæ resplenduerunt. Genio indulgens, Philosophiæ, & Medicinæ deditus, vtramque lauream honorificentissime obtinuit, ac tale in medicando sapientiæ specimen dedit, vt Leo X. Pont. Max. in proprium Medicum delegerit. Plures honoris gradus emensus fuit, vt ille legere poteris in Opere Isidori Vgurgieri, nempe, Le Pompe Sanesi, Par. 1. Tit. 17. pag. 524.

Archangelus auus fuit Iulij Tuti Abbatis, omni virtutum, disciplinarumque genere illustris, Latinæ, Græcæque linguæ peritissimus, ac Theologi eximij, qui Congregationis Clauorum Senis, in Diui Georgij Templo author pijsimus extitit. De eo pariter laudatus Vgurgerius, Tit. 14. pag. 383. In prædicta Ecclesia S. Georgij sepultus Iulius, sequenti elogio commendatur.

IVLIO TVTO ABBATI
 OMNI VIRTVTVM
 DISCIPLINARVMQ. GENERE
 PRÆDITO.
 LINGVÆ LATINÆ ET GRÆCÆ
 PERITISSIMO.
 THEOLOGO EXIMIO.
 CONGREGATIONIS CLAVORVM
 IN DIVI GEORGII
 AVTHORI.
 SENIS DEFVNCTO
 SVÆ ÆTATIS ANNO LVII.
 FVLVIVS TVTVS
 PATRVVS EIVS AMANTISSIMVS
 MONVMENTVM HOC EREXIT.
 ANNO DOMINI MDLXXXIV.
 IDIB. IANVARIJ.

Prodiit etiam ex hac familia Benedictus Tu-
 ti, Monachus Congregationis Montis Oliue-
 ti, Abbas S. Gregorij de Vrbe, ab Alexandro
 VI. Pont. Max. electus Præceptor Romæ S.
 Spiritus: ita docent Vgurgerius, Tit. 9. pag.
 229. & Gaspar Aluerus in Opere, Della Ro-
 ma in ogni stato, par. 2. pag. 263.

AVGVSTINVS BAGLIONI, Italus, Ale-
 xandrinus, Medicus præcipuus, multiplici
 virtutum sobote nobilis. Rei medicæ ita
 se se applicuit, eoque existimationis peruenit,
 vt magnum fuerit adeptus nomen, magnam-
 que

que gloriam . A Pio V. Pont. Max. inter Beatos venerato , vt sibi esset a medelis sponte accitus fuit , a quo demum a corporum curatione , ad animarum curam, Episcopus creatus, Alexandrinæ Sedi promotus est . Ex Ferdinando Vghello in Italia Sacra , Tom. 4. col. 460. & Iuliano Porta , in libro , cuius est apographon, Eroi Alessandrini, pag. 254.

Produxit etiam hæc familia teste eodem, Iuliano Porta , pag. 165. & 188. Manfredum Baglioni , qui admodum in via literarum processerat, Musis gratus, Theologusque celebris. Literas humaniores publicè cum plausu professus , nonnulla elucubrauit Opera , prosa , & carminæ , scilicet Odarum , & Hymnorum ad imitationem Horatij volumen . Annotationes in varios authores . In Persium poetam Interpretationes . Dominicæ Orationis Expositionem .

Paulum Baglioni strenuissimum militem , Copiarumque ductorem , rerum gerendarum peritia præcellentem . Quantus ideo , qualisque Paulus fuerit , permulta eius facinora pro Hispaniarum Rege gesta , & a Iuliano enarrata , nec non honorum gradus , quos conscendit , luculenter ostendunt .

AVGVSTINVS RICCHI, Iulij III. Sum.
Pont.

Pont. Medicus, vti clare apparet ex quadam Epistola Honorati Fascitelli Ifernienſis, Monachi Caſinenſis, mox Inſulanenſis Episcopi ad Petrum Aretinum, quæ Epistola legitur in Volumine prænotato, Libro ſecondo delle Lettere ſcritte al Sig. Pietro Aretino, pag. mihi 399. Neque alia ad me huius notitia, memoriaque defluxit; autumo tamen egregium, fuiſſe Medicum, ob amicitiam quam cum doctiſſimis viris habebat, nec non quia, teſte Io: Anton. Vander Linden in Appendice de ſcriptis Medicis, Multos Galeni libros tranſtulit: omnes vero ad exemplaria Græca conſtulit, Annotationes adiecit, quæ excuſæ ſunt Venetijs apud Ioannem Varæum in 8.

BALDVINVS DE BALDVINIS, Italus, Piſanus, ſeu verius de Terra Bargæ, nobili loco natus. Lectiſſimum hunc, ac celeberrimum Philoſophum, & Medicum, in Diuinis Literis æque verſatum, Iulij III. Medicum fuiſſe teſtatur Carolus Cartharius in in Syllabo Aduocatorum Sacri Conſiſtorij, pag. 205. Episcopum deinde Marianenſem, mox Auerſanum floruiſſe conſtat, & Ferdinan-

nandus Vghellus de eo tractat in Italia Sacra, Tom. 1. col 556. Tom. 4. col 1397. Inter fuit Balduinus Tridentino Concilio, memoraturque a Michaelē Iustiniano in Indice primo Tridentinæ Synodi, atq: a Sfortia Pallauicino in eiusdem Concilij Historia, par. 2. lib. 9. cap. 13. n. 5.

Emicuit hæc familia iugiter viris litteris claris, & armis.

BALDVS BALDI, Italus, Florentinus, florentissimus profecto Medicus, Romana, Ciuitate donatus, ac in Romana Vniuersitate Lector insignis, mox Canonicatu Liberianæ Basilicæ exornatus, *qui cum ad id honoris, & commodi peruenisset* (sunt verba Iani Nicij Erythræi in Pinacotheca 3. Imag. 62.) *que non altius vota Medicorum ascendunt, nimirum vt Summi Pontificis Medicus fieret* (idest Innocentij X.) *non ita multos post menses est mortuus, morbi cuiusdam malignitate, cui non potuit obsisti, ex eo, vt tum erat fama, contracti, quod noua illi vitæ ratio fuerat in eunda, & vetus cui assueuerat, relinquenda. Necessè enim erat ei, qui certum vitæ genus sequebatur, quotidie ad medias noctes euigilare, & cænare, & interdum, vespere iam apparense, prandere, atque alia insuper incom-*

moda, quæ fert Aulæ subire. Magna eras apud Medicos suos æquales doctrina, & ingenij existimatione, ac laude, & eximie ab omnibus laudabatur. Alia scribit Erythræus, solito tamen modulo, quæ videre, si lubet, poteris. Joannes Benedictus Sinibaldus in lib. 3. Geneanthropiæ, Tract. . 1. Cap. 17. col. mihi 349. ait Baldus ex Urbis Medicis Coriphæis unus, prudentia, ac doctrina multiplex, in Romano Archigymnasio Practicæ Medicinæ Professor, omnium, & meo in primis calculo celeberrimus, disertissimus. In lib. 2. Epistolarum Medicinalium Iulij Cæsaris Benedicti a Guelfalione legitur Epistola 2. Baldo inscripta. In Volumine Statutorum Collegij Medicorum Urbis habetur pariter Baldi mentio, pag. mihi 114. De eo etiam Carolus Cartharius cum encomio tractat in Athenæo Romano. Varia scripsit Baldus, & edidit, quorum è numero hæc sunt relata a Jo. Anton. Vander Linden lib. 1. De Scriptis Medicis. A Leone Allatio in Apibus Urbanis. A Joanne Cinello in Opusculo, prænotato Bibliotheca Volante, Scanzia 4. nec non Scanzia 7. atque in Historia Scriptorum Florentinorum, quam erudite elucubrauit, sed ineditam adhuc custodit, quamvis etiam atque etiam expetitam.

*Prælectio de Contagione pestifera. Romæ.
Apud Guillelmum Facciottum. 1631. in 4.*

*Disquisitio Hæro-Physica ad Textum 23.
Hippocr. de Aere, Aquis, & Locis, num in
eo legi debeat $\sigma\chi\omicron\lambda\omega\delta\iota\varsigma\alpha\tau\epsilon\nu$, an $\theta\omicron\lambda\omega\delta\iota\varsigma\alpha\tau\epsilon\nu$, idest
biliosissimum, vel turbidissimum, in qua de
Calculorum causis, ac de Aquis Tiberis bo-
nitate strictim differitur, & Questio de ma-
iori nunc, quam præterito seculo Calculosorum
in Vrbe frequentia elucidatur. Romæ. Apud
Ludovicum Grignanum. 1637. in 4.*

*De Loco affecto in Pleuritide Disceptationes.
Ac Renati Moreau de eadem re Epistola exe-
getica. Parisiis. Apud Sebastianum Cramoisy.
1640. in 8. Romæ Apud Franciscum Caballum.
1643. in 8.*

*Relatione del Miracolo insigne, operato in
Roma per intercessione di S. Filippo Neri alli
5. di Gennaro 1644. Romæ eodem anno in 4.*

Hæc quæ sequuntur editioni parata habe-
bat, nempe.

*Historiam Morbi, & Anatomicam observa-
tionem circa corpus, & cadaver Cardinalis
Beuilacque, cum multis dubijs inde enatis.*

Lectiones Academicas de Venenis.

Post Baldi mortem prodijt Opus cum hoc
titulo.

Del vero Opobalsamo Orientale. Discorso Apologetico dell' Illustriss. Sig. Baldo Baldi, Medico di N. S. Papa Innocentio X. Dato in luce da i Signori Antonio Manfredi, e Vincenzo Panunzio, Aromatarij. In Roma. Appresso Vitale Mascardi. in 4. 1646.

Habuit Baldus decertationem literariam de loco affecto in Pleuritide aduersus Ioannem Manelphum, propugnante Baldi opinionem Renato Moreau. In Libro Epistolarum Gabrielis Naudæi leguntur duæ Epistolæ ad Baldum, & sunt 35. & 64.

BARTHOLOMÆVS MAGGIUS, Italus, Bononiensis, Philosophus ac Medicus sapientissimus, officiosus, & diligens, Iulij III. Sum. Pont. a medelis. Audi Augustinum Oldoinum in laudato volumine ms. apud me. *Bartolomeo Maggi B lognese, Medico, e Filosofo, Lettore di Chirurgia nella sua patria. Fù de più celebri Medici dell' età sua, ed amicissimo di Gio. Maria del Monte, il quale fù Cardinale, e poi Papa, e chiamossi Giulio Terzo; onde diuenuto Pontefice, incontenente dichiarò suo Medico il Maggi, e lo fece venire a Roma, riceuendolo con molta confidenza, e stima. Ma l'aria di Roma non confacendosi a Bartolomeo, ammalossi, che però gli*

conuenne prestamente per risanarsi , fare ritorno
alla patria , doue morì l'anno 1552. Fu se-
pelito in S. Francesco con il seguente Epitafio.

D. O. M.

BARTHOLOMÆO MAGGIO BONON.
PHILOSOPHO AC MEDICO PRÆCLARO
CVIVS

MIRA VIRTVTVM FACVLTA

IVLIO III. PONT. MAX.

HENRICO GALLIARVM REGI

TOTIQVE ORBI NOTISSIMA FVERAT

QVI

VIXIT AN. LXXV. MENS. VII. D. XXII.

OBIIT VII. CAL. APRILIS.

IOAN. BAPT. MAGGIUS FRATRI B. M. P.
M. D. LII.

Scriptit Bartolomæus.

*De Sclopetorum , & Bombardarum vulne-
rum curatione lib. Bononie . Apud Bartholo-
mæum Bonardum . 1552. in 4. & cum Chi-
rurgia , seu de Chirurgiæ Scriptoribus a Ges-
nero editis , pag. 243.*

De eò tractant Io. Anton. Vander Lin-
den lib. 1. De Scriptis Medicis . Ioan. Ni-
colaus Paschalis Alidosius in Opere titulum
exhibente , I Dottori Bolognesi di Teologia ,
Filosofia , Medicina , ed Arti Liberali , pag.
35. aludque Bartholomæi Opus nominat ,
videlicet .

Com-

Commentaria super libros Metheoreorum.

Inter ceteros ex familia Maggia præfulsit Alexander Maggius, Nobilis Bononienſis, Vtriuſq. Signaturæ Referendarius doctiſſimus, eruditiſſimusque, ſub Cardinali Bonifacio Beuilacqua, Peruſijs primum, tum Piceni Prolegatus, de quò ſi plura requiris, videas Ianum Nicium Erythræum in Pinacotheca 2. Imag. 63. Interim perlege ſepulchralem eiufdem inſcriptionem, quæ viſitur Romæ in Eccleſia S. Mariæ, vulgo del Popolo, ſub Colle Hortulorum, coniuncta Portæ Flaminie. Legitur etiam apud Gaſparem Aluerum in Opere Roma in ogni ſtato, par. 2. pag. 8.

D: O. M.

ALEXANDRO MAGGIO PATRITIO BONON.

MORVM GRAVITATE

ET INNOCENTIA CONSPICVO

PRÆTER INSIGNEM

IN VTRIVSQ. IVRIS PRVDENTIÆ

LAVDE PRÆSTANTIAM

OMNIS POLITIORIS DOCTRINÆ

COGNITIONE

ORNATISSIMO.

QVI BONONIÆ ET MACERATÆ

PVBLICE PLVRES ANNOS PROFESSVS

MOX BONIFACII CARD. BEVILACQVÆ

IN FAMLIA

VTRIVSQ. SIGNATVRÆ REFERENDARIVS

DIV

DIV ROMANA IN VRBE FLORVIT
 INDE PERVSIAE ET VMBRIÆ
 EIVSDEM CARDINALIS PROLEGATVS.
 MIRVM

ERVDITIONIS VIGILANTIÆ
 INTEGRITATIS
 SPECIMEN DEDIT.

FANI FORTVNÆ VRBEM
 PARI VIRTUTE REXIT.

DEMVM IN VRBEM REVERSVS
 VARIIS IN CONGREGATIONIBVS
 PROBI DOCTIQUE VIRI MVNERE
 EGREGIE PERFUNCTVS

IN IPSO HONORVM LIMINE
 IMMATVRA EST MORTE PRÆREPTVS.
 IDEM BONIFACIVS CARD. BEVILACQVA
 AMICO INCOMPARABILI
 IOANNES MAGGIUS FRATRI DVLCISSIMO
 PP.

BARTHOLOMÆVS, natione Italus, patria Pisanus, DE PISIS itaque cognominatus, rei medicæ solers, qui præceptorem habuisse gloriabatur Petrum Leonium Spoletinum. Exstitit liquido multæ experientiæ, atque doctrinæ vir, ac Leonis X. Pont. Max. Medicus. Scientiam summo studio, & labore consecutam, palam ut omnibus faceret, aduersariorumque obtrectationes compesceret, qui Medicinæ, ceterarumque bonarum artium promulgabant ignarum, edidit.

Epi-

Epitomam Medicinæ Theoricæ, & Practicæ. Florentiæ. Apud S. Iacobum de Ripolis in 4. Caret impressionis anno, impressorisque nomine.

Cum Medicinæ professor esset in Romano Archigymnasio controuersiam præsertim habuit cum Hieronymo de Eugubio Medico, in eodem æque Archigymnasio Lectore, quamo- brem prælo dedit librum alium, cuius titulus est.

Bartholomæi Physici, Serui Papæ Apologia, vel quorundam a se dictorum, & a Hieronymo de Eugubio concurrente suo impugnatorum Defensio, siue Purgatio, & Dictorum eius in eundem Retorsio, vel Improbatio, cum apta expositione, vel clara declaratione illorum Auicennæ verborum, quorum fuit contentio, & altercatio. Romæ. Per Stephanum Bullireti. Anno 1519. Die 12. Decembris in 4. In principio libri narrat controuersix historiam lectu, scituque dignam.

Traçtat de eo Carolus Cartharius in Athenæo Romano.

BENEDICTVS, Italus, a patria DE NVRSIA cognominatus, diligentissimus Philosophiæ Sectator, & Medicus non ignobilis, quem Sixti IV. Sum. Pont. Medicum fuisse

manifestum fecit Ludouicus Jacobillus in
 Scriptorum Prouinciæ Umbriæ Catalogo ,
 pag. 73. Nominis sui memoriam posteritati
 Benedictus reliquit scribendo

*De Conseruatione Sanitatis librum. Romæ. an.
 1575. Apud Philippum de Lignamine in 4.
 Ioan. Anton. Vander Linden vero dicat Ro-
 mæ 1490.*

BENEDICTVS RITA , Italus , Leo-
 nissanus , Medicinæ plurimum gnarus , cui
 inerat acris ingenij vis , animi candor , mo-
 rum facilitas amabilis , & prudens comitas .
 Exquisita in medendo diligentia diu Ro-
 mæ vsus , cunctis acceptum se præbuit , &
 Lecturam in Athenæo Romano obtinuit .
 Dum nominis sui famam sapienter sollicita-
 ret in dies , ad Petri solium euectus Iulius S.
 R. E. Cardinalis Rospigliosius sub Clemen-
 tis IX. nomine , huius summi Pontificis Me-
 dicus declaratus fuit . Omnia sane amoris si-
 gna humanissimus , beneficusque Pontifex
 Benedicto tribuit .

De eo est mentio in libro Statutorum Col-
 legij Medicorum Almæ Urbis , pag. mihi 114.
 Iulius Cæsar Benedictus a Guelfalione inscrip-
 sit Benedicto Epistolam quintam libri primi,
 Epistolamque quintam libri secundi Operis

Epistolarum Medicinalium. In Opusculo Descriptionis Archigymnasij Romanæ Sapientiæ legitur Benedicti.

Oratio, quam habuit in eodem Archigymnasio coram Alexandro VII.

Nestor Rita, Benedicti germanus frater, Legum peritiâ insignis, eiusdem Papæ Clementis IX. Auditor claruit, ac Basilicæ Apostolorum Principis Canonicus, Archiepiscopusque Sebastæ, qui senio confectus, cæcusque factus die quadam seu per infortunium, seu mentis deficientia se de fenestra præcipitavit ..

BERNARDINVS CASTELLANVS, Italus, ex Carcaris, Diœcesis Albenfis, Romana Ciuitate donatus, Laurentij Castellani germanus frater, Laurentij scilicet Medici primarij, qui ad Anatomem, Chirurgia mque exercendam se se eo conatu contulit, vt ipso peritior in Vrbe nemo sua tempestate reperi- tus fuerit. Bernardinus itaque doctissimi fratris exemplo, eiusdem vestigijs inhærens, Medicinæ sedulo operam dedit, atque Philosophiæ; & cum scientissimi, optimique Medici nomen meruisset, a principibus Aulæ Romanæ viris adhibitus fuit, omnibus carus. Tandem Gregorij XV. Pont. Max. Medicus
eni-

enituit, tanto ingenio, iudicio, & prudentia, ut eum plenus humanitatis Pontifex, facultatibus, & honoribus auxerit. Prosper Martianus dicauit Bernardino Opus attitulatum, Apologeticus Liber in tres partes diuisus, quæ sunt Expositio, Annotatio, & Antiparalogismus &c. Abraham Bzouius ei quoque nuncupauit librum sub hac epigraphe, Nomenclator Sanctorum professione Medicorum. Bernardino æque scripsit Consilium Hieronymus Mercurialis, quod est 20. Tom. 4. Consil. Medic.

Joannes Andreas, Bernardini pariter germanus frater, dignus haberi promeruit, qui inter Vtriusque Signaturæ Referendarios, ac inter Canonicos Basilicæ Sancti Petri recenseretur. In Ecclesia S. Saluatoris in Lauro, prope portam lateralem, Joan. Andreae sepulchrum cum hac inscriptione spectatur.

D. O. M.

IOANNI ANDREÆ CASTELLANO
EX CARCARIS DIOECESIS ALPENSIS
VATICANÆ BASILICÆ CANONICO
VTRIVSQUE SIGNATURÆ REFERENDARIO
BENEFICENTIA INTEGRITATE IUSTITIA
TER MAXIMO:
NATIO PICENA DONATARIA ET HERES
POSVIT.

G 2 BER-

BERNARDINVS SPERONIVS, Italus, Patauinus, Doctor Medicus, & in Academia Patauina Professor absolutissimus; à Leone X. Pont. Max. ad propriæ valetudinis custodiam accersitur. Angelus Portenarius in Opere Della Felicità di Padoua, Libro settimo, Cap. 6. sic de eo scribit. *Bernardino Speroni è stato Medico di tanta scienza, e di tanta celebrità, che mentre egli leggeua in questa Academia, Papa Leone X. lo elesse per suo Medico, dal quale fù molto honorato, & arricchito. Morì nel 1528.*

Illustrauit perbelle hanc familiam etiam Speronus Speronius, Leoni X. quoque gratissimus, vir non minus eloquentiæ, ac omnigenæ doctrinæ gloria, quam morum disciplina, & rerum gerendarum solertia cumulatissimus, qui memoriam sui tot præclaris exaratis operibus, posteris commendauit, multipliciter a doctis omnibus commendatus. Fuisse promeritis laudibus extollitur a Iacobo Philippo Tomafino, in Elogijs Illustrium Virorum, par. 1. pag. 86. De eo tractat æque Iacobus Gaddius, Vol. 2. de Scriptoribus, pag. 379.

BERNARDVS GARZONIVS, Italus, Venetus, e Bononia oriundus, Philosophiæ, Medicæque doctrinæ insignibus honestatus.

Pu-

publicè Bononiæ docuit, ac tandem Nicolai V. Pont. Max. Medicus obiit.

Ex Joanne Nicolao Paschali Alidosio in volumine sub hoc titulo, I Dottori Bolognesi di Teologia, Filosofia, Medicina, ed Arti Liberali, pag. 29. Vis eiusdem verba? En dabo. *Bernardo di Giouanni Garzoni da Venetia, e d'origine Bolognese, e a nel Collegio di Filosofia, e di Medicina. Fu Lettore di Medicina a hora di Nona, e doppo Nona, di Pratica di Medicina la sera, e poi di Filosofia morale i giorni festini, e di Medicina all' ordinario della mattina fin' all' anno 1448. L'anno 1454. morì di peste in Roma, essendo Medico del Papa &c.*

ASTOR DVRANTES, Italus, Gualdensis, Ciuitate Romana donatus, Petri Dilecti Durantis Iuris. consultiſſimi, multæque eruditionis, & Operibus euulgatis clari, filius non degener, quippe qui doctiſſimus, & ipſe Caſtor, peritiſſimus Medicus, & Poeta floruit. Sixti V. Pont. Max. præſtantiſſimus Medicus emicans, iugiter ſtudijs addictus, plura elucubrauit, pluraque formis dedit notiſſimus Orbi. In Bibliotheca Vmbriæ,

briæ Ludouici Jacobilli, pag. 82. sequentia,
adnotantur Opera, nempe

Thesaurus Sanitatis, & de natura ciborum.
multoties editus.

Sanazarium imitatus cecinit

*Il Parto della Vergine. In Roma. Per Gio:
Battista Cavalieri. 1518. in 8.*

Transtulit

*Libros 4. Aeneidorum Virgilij carmine ryth-
mico.*

*Herbario nuouo: elegantibus carminibus de-
coratum Opus, non semel typis datum, &
nouissime Venetijs. 1684. in fol. apud Joan.
Jacobum Hertz.*

*Theatrum Plantarum, Animalium, Piscium, &
Petrarum. In fol. Venetijs. anno 1636, & alibi.*

Alia Opuscula post eius mortem, quæ ac-
cidit circa annum 1590. impressa fuerunt.
Denascitur Viterbij, & in Ecclesia Minori-
tarum sepelitur, teste Bonauentura Theulo,
in libro, qui inscribitur, Apparato Minorico
della Prouincia di Roma, pag. 57. Illum au-
di. *Nell' uscire dalla Sacrestia vi stà la sepol-
tura di Castore Durante, che fù Medico molto
stimato di Sisto Quinto Sommo Pontefice, hu-
mo virtuoso, e celeberrimo, ma senza Epitaffio,
che pur degnamente gli conuenia.*

Eiusdem etiam memoriam celebrant Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana, par. 1. Joannes Baglionus in Opere, Le Vite de' Pittori, Scultori, & Architetti, pag. 394. Joan. Ant. Vander Linden meminit etiam de eo, nec non Operis

De Bonitate, & Vitio Alimentorum Centuria. In qua continentur fere omnia, que ad rectam vitæ rationem instituendam, & tuendam valetudinem pertinent. Pisauri. Apud Heredes Bartholomæi Cesani. 1595. in 4.

Carolus Cartharius in Athenæo Romano affirmat Castorem eminenter professum fuisse in Romano Literarum Emporio.

Castoris vxor fuit Hortensia Ruscona, Nobilis Romana, vti asseritur in Herbario, pag. mihi 264. Ex ea suscepit

Octauium, qui non minori quam pater doctrinarum eruditione coruscans, lepidissime, & perdocte elaborauit Opus inscriptum, Combattimento dell' Huomo con gl' Inimici dell' Humana Natura. Arie Diuote, le quali contengono in se la maniera di cantar con grazia l'imitazione delle parole, & il modo di scriuere passaggi, & altri affetti. Præterea librum alium celeberrimum, cuius titulus, Il Prencipe Virtuoso. Apud famigeratissimum

Antonium Magliabechi seruator aliud Octauij ms. Opus, prænotatum, Rimedi j per le infermità del corpo vmano, incominciando dal capo, sino a i piedi: parte cauati da gli scritti di graui Autori, e parte imparati dall' esperienza, vera maestra di tutte le cose. Ita habeo ex Epistola eiusdem Antonij. De Octauiio scripsi olim in mea Bibliotheca Romana, Vol. 2. Centuria 7. num. marg. 83.

Julius Durantes, alter Castoris filius, Medicus æque spectatæ doctrinæ, acceptam a genitore, & fratre nominis claritatem, virtutum suarum præstantia longe, lateque extendit.

CHRISTOPHORVS VERONENSIS, fuit Pauli II. Summi Pontificis Medicus, vti legitur apud Platinam in eiusdem Pauli Vita, pag. mihi 160. Neque aliam de eo notitiam habere potui.

CINTHIVS CLEMENS, Italus, Corinthalensis, politioris literaturæ cultor ornatissimus; Medicinæ vero intelligentia cum paucis conferendus, & proprio quodam naturæ munere ad humanitatem factus, & pietatem. A Paulo V. Pont. Max. ad suæ valetudinis custodiam accersitus. Medicinam etenim exercendo fidus, acer, nauus, doctus communi
æsti-

æstimatione, constantique fama egregius fuit habitus. Hinc suffragantibus virtutum meritis ad Canonicatum in Lateranenſi Basilica, euectus, ſemper nullis non linguis laudari meruit.

Agunt de eo Paulus Zacchias, in Opere De mali Hipochondriaci, lib. 1. cap. 21. pag. mihi 107. Baldus Baldi in libro, Diſcorſo Apologetico del vero Opobalfamo Orientale, pag. 107. Franciſcus Balduccius in ſuis Carminibus, nempe Rime Familiari, pag. mihi 111. Io: Bapt. Marinus in Vol: inſcripto, La Lira par. 1. pag. mihi 201. Thomas Stigliani in volumine nuncupato, Il Canzoniero, lib.8. pag. mihi 438. memoraturque in libro Statutarum Medicorum Collegij Almæ Urbis, pag. mihi 113.

CLEMENTIVS CLEMENTINVS, Italus, Amerinus, natalibus clarus, Artium, & Medicinæ Doctör, de quo legitur apud Io: Anton. Vander Linden, nulli, quos Roma, & tota Italia habuit, fuiſſe ſecundum, fuitque Aſtronomus celeberrimus, Leonisque X. Pont. Max. Medicus, nec non Lectör Philoſophiæ, & Mathematicæ in Studio Patauino. Teſtatum hoc facit Ludouicus Iacobillus in Catalogo Scriptorum Prouinciæ Vmbriæ,

H pag.

pag. 92. Edidit Clementius Opus sane perutile.

De Præceptis Medicinæ, De Arte Medica, & Clementinam Medicinam. Roma. Apud Iacobum Mazzocchium. 1512.

Pluresque optime quoque scripsit
De Astronomia Libros, & de Febris.

Clementina gens in peruetusta, & prænobili Amerina Ciuitate nobilitatis fulgore coruscatur, & ex ipsa florere Propertius eximius Legum peritus, Progubernator Tiburtinus.

Ascanius, Iuris vtriusque, ac Sacræ Theologiæ Doctor insignis, Proepiscopus Viterbiensis, qui Tractatum elucubrauit de Patria Potestate.

Franciscus, ingenio, doctrina, & varietate rerum admirabilis, Comes Palatinus.

Victorius, Comes æque Palatinus, rerumque gerendarum solertia illustris, Iuris vtriusque Consultus, principumque virorum familiaritate spectatus, & in Romana Curia. Causarum Patronus celebris.

Antonius eruditione, & pietate insigniter ornatus, Sancti Caroli Borromei familiaris.

Nicolaus, Eques Ordinis Sancti Ioannis Baptistæ Hierosolymitani, bellica gloria notus.

Fauftus, Fuluius, ac Joannes strenui profecto milites, Copiarumque ductores, & alij.

Idea Clementina, vnica nostri Clementij filia, mater extitit Cardinalis Bartholomæi Faratini.

Ex domesticis huius familiæ monumentis.

CONSTANTIUS VAROLIVS, Jtalus, Bononiensis, cuius virtutes haud vulgares, non vulgari Hieronymi Ghilini elogio euulgatas accipe, ex Opere, Teatro d' Huomini Letterati, Vol. secondo. *Diassi conueniente luogo in questo Teatro a Costanzo, che nacque in Bologna da Sebastiano Varoli; poiche hauendo conseguito dalla Natura vn' eccellentissimo ingegno, volse impiegarlo nelli studij di Medicina, e Notomia, ne' quali con tanta sollicitudine pose tutti i suoi pensieri, e tutti i suoi diletti; che in breue riuscì con chiarissima fama di espertissimo Medico, e Notomista, senza inuidiar punto i più celebri dell' età sua in quelle professioni. La sua patria, che hauena del valor suo fatte in varie occasioni moltissime proue, li conferì la publica lettura di Cirugia, nella quale perseuerò sette anni, con quella maggior commendazione, che dar si potesse al più eccellente lettore di quella Vniuersita. La fama di questo valorosa Medico, non si contenì di star rinchiusa*

nella sua patria, ma desiderosa di maggior gloria, penetrò anco in Roma, oue pose in considerazione i suoi molti meriti a Gregorio XIII. il quale perciò diede ordine, che fosse dimandato per suo Medico, & anco per publico Lettore di Notomia nello Studio di quella Città; come da lui fù così auuenturosa condotta con ogni prontezza subitamente accettata, col mezzo della quale si acquistò la grazia di quel Sommo Pontefice, e ne risultò al suo nome grandissima lode presso a' Romani, massimamente essendo egli peritissimo nel cauar quella rena petrificata, che si genera nella vesciga. Deuono a lui molto i professori di Medicina, poiche la sottigliezza dell'ingegno suo ritrouò, che i nerui ottici deriuano dalla spinale medolla, contro la comune opinione de i passati Medici, e lo dimostrò in fatto, nel che fù assaissimo lodato da Girolamo Mercuriale, e da Domenico Leone, amendue famosi Medici, nelle Opere loro. Vanno attorno stampate alcune sue composizioni, che hanno per titolo

De Origine Neruorum Opticorum.

Epistole Medicinali.

Anatomia in quattro libri, la quale riuscì fruttuosissima a gl' intendenti, & accioche tutti ne potessero hauer parte, fù di mestieri moltiplicarla colle stampe, & in Bologna, & in Francfort.

Mag-

Maggiormente hauerebbe egli scritto per beneficio della Medicina, e della Notomia, se la morte non l'hauesse in così fresca età leuato dal Mondo; imperoche visse solamente trentadue anni, e morì in Roma con dispiacere di tutta la Corte, e di tutti quelli che lo conosceuano l'anno 1575. Il suo corpo hebbe sepoltura nell' istessa tomba, nella quale giaceua suo padre, nella Chiesa di San Marcello, sopra la quale si vede la memoria seguente, cioè

DEO OPT. MAX.
 SEBASTIANO VAROLIO PATRI
 ET CONSTANTIO FILIO
 VIX TRIVM ET VIGINTI DIERV M SPATIO
 EI SVPERSTITI
 QVI
 MEDICINAM
 ET CHIRVRGIAM PERCALLENS
 ERVENDI CALCVLI PERITISSIMVS
 CVM IN GYMNASIO ROMANO
 ANATHOMICAM LECTIONEM
 SECTIONEMQ. PROFITERETVR
 GREGORIO XIII. PONT. MAX.
 ADMODVM GRATVS
 ANNO ÆTATIS SVÆ XXXII.
 IGNOTO MORBO OPPRESSVS DECESSIT.
 FRANCISCA DE ANGELIS MARITO
 ET FILIO
 PORTIA DE VIOLIS SOCERO
 ET MARITO BONON.

DE SE OPT. MERIT. MOESTISS. PP.
OBIIT AN. SAL. HVM. MDLXXV.

Meminere etiam Constantij Joannes Nicolaus Paschalis Alidosius in Opere, De Bononiensibus Laureatis in Sacra Theologia, Philosophia, Medicina, & Artibus, pag. 43. Carolus Cartharius in Athenæo Romano. Joan. Anton. Vander Linden De Scriptis Medicis, lib. I.

DEMETRIVS CANEVARI-
VS, Italus, Nobilis Genuen-
sis, breuiffimo tempore Pôti-
ficius Medicus, Urbani nempe VII. qui duodecim tantum dierum spatio in Petri Cathedra sedit, vt habeo ab Augustino Oldoino in aduersarijs manuscriptis mihi dono datis, quæ multa continent ad variorum Italiae Scriptorum memoriam. Janus Nicius Erythraeus vero in Pinacotheca 3. Imag. 56. diffuse, & partim exquisitissimis laudando verbis, partim maxime culpando de eo scripsit. Rescribam ego vera nonnulla. Ad Medicinæ studia animum Demetrius appulit, & ad eam, non vt quidam faciunt, nudas venit, atque inermis, nulla cognoscens eorum, nulla fere scien-

tia ornatus, sed præclare a latinis literis, ab
 exquisita rerum multarum eruditione, ac præ-
 sertim a Philosophia, in qua fere sunt om-
 nia, instructus accessit; cuius præsidio ad in-
 tima Medicæ Artis cubilia penetrauit, ac bre-
 ui in ea perfectus euasit. Primum Genuæ in
 Medicorum Collegium cooptatus est, mox
 Romam se contulit, vbi hominis ingenium,
 simul aspectum, & probatum est, itaque ille
 statim ad difficilium morborum curationes
 coeptus est adhiberi, in quibus fuit felix, nam
 plures, quorum salutis spes nulla supererat,
 pene ab orco reduxit: quapropter multis
 Summis Pontificibus, multis Cardinalibus ca-
 rus extitit; sed Hieronymo de Ruere, Philip-
 po Spinulæ, & Euangelistæ Pallottæ, & præ-
 cipue Joanni Baptistæ Castaneo, qui fuit po-
 stea laudatus Urbanus VII. longe carissimus.
 Certatim Opera ipsius expetebatur, vnde ma-
 gna illi dabatur faciendæ cogendæque pecu-
 niæ facultas; eamque vim pecuniarum con-
 flauit, vt Medicorum omnium, qui erant Ro-
 mæ, longe ditissimus, ac locupletissimus ha-
 beretur. Bibliothecam instituit, omni libro-
 rum optimorum copia refertam. Secundissi-
 ma semper fuit valetudine. Multa scripsit,
 ediditque, in quibus manifesto apparet, quan-
 tum

tum ingenio , eruditione , doctrinaque præstiterit , vt sunt

De Rerum Naturalium Ortu , atque Interitu.

De Primis Rerum a Natura factarum Principijs.

De Hominis Procreatione .

Ars Medica , seu Methodus curandorum Morborum , affectuumque præter naturam , qui corpus humanum affligunt .

Agnoscentiarum , presagiendarum , curandarumque Febrium omnium Methodus rationalis , Artis Medicæ Præceptis instituta .

De Ligno Sancto , aduersus Pseudo lignum Sanctum , nuper in Italiam delatum .

Meminere insuper Demetrii idem Augustinus Oldoinus in Athenæo Ligustico , & Joan. Anton. Vander Linden , lib. I. De Scriptis Medicis .

DINVS DEL GARBO , Italus , Florentinus , cui ob excellentem exponendi modum Galenum , & Auicennam , expositoris nomen concessum fuit , Brunonis del Garbo , Chirurgiæ peritissimi filius , Thaddæi Florentini , Medici clarissimi discipulus ; Medicus itaque atque Philosophus Dinus disertissimus , & omnium suo tempore sermone celebratus vixit ; ac Pontificiæ valetudinis , Joannis scilicet

cet XXI. dicti XXII. conspicuus moderator enituit: Summusque Pontifex non mediocriter Dinum dilexit, multisque honoribus auxit, ac diuitijs apprime muniuit. Scripsit ex Joan. Anton. Vander Linden, lib. 1. De Scriptis Medicis.

De Cæna, & Prandio Epistolam. Extat cum Andr. Turini Operibus. Romæ. Apud Hieronymum de Cartularijs. 1545. in fol.

Recollectiones in Hippocratem de natura fœtus. Venetijs. Apud Octavianum Scorum. 1502. in fol. cum alijs eiusdem argumenti libris.

Chirurgiam, cum Tractatu eiusdem de Ponderibus, & Mensuris: nec non de Emplastris, & Unguentis. Ferrariæ. Apud Andr. Gallicum. 1485. in fol. Venetijs. Apud Lucam Antonium Iuntam. 1536. in fol.

Enarrationem Cantionis Guidonis de Cavalcanibus de natura, & motu Amoris. Venetijs in fol.

Super 4. Fen. primi Avicennæ præclarissima Commentaria, quæ Dilucidatorium totius Præctice generalis Medicinalis scientiæ nuncupatur. Venetijs. 1514. in fol.

Expositionem super Canones generales de Virtutibus Medicamentorum Simplicium. Secundi Canonis Avicennæ. Venetijs. 1514. in fol.

Videndi pariter sunt de Dino tractantes Jacobus Gaddius, Tom. 1. De Scriptoribus, pag. 166. Joannes Tritemius de Scriptoribus Ecclesiasticis, pag. mihi 117. Jacobus Philippus Bergomensis in Supplem. Supplem. Cronic. lib. 13. pag. mihi 329. a tergo. Andreas Tiraquellus in Nomenclatura Medicorum per Alphabetum, pag. mihi 130. a tergo. Augustinus Oldoinus in Additione Ciaconiana ad Joannem XXI. Pont. Max. Tom. 2. col. 406. Joannes Tarcagnota in Historijs, par. 4. lib. quinquagesimo sexto, pag. mihi 185. a tergo. Joannes Andreas Quenstedt, in Dialogo de Patrijs illustrium doctrina, & scriptis Virorum, pag. 312. Gerardus Joannes Vossius in vol. de Scientijs Mathematicis, pag. 422. Scipio Ammiratus, par. 1. tom. 1. lib. 7. pag. mihi 342. Historiarum Florentinarum, & par. 1. tom. 2. lib. 13. pag. 663.

Thomas del Garbo, Dini filius, Medicus acutissimus quoque floruit, egregie laudatus, qui elaboravit Summam Medicinalem. Expositionem super Capitulo de Generatione Embryonis 3; Canonis Fen. 25. Avicennæ. De reductione Medicamentorum ad actum, & de gradibus eorundem. Commentaria in libros Galeni de Febrium differentijs. &c.

Cl-

Clarere Joannes Franciscus Nicolai del
Garbo Eques Ordinis Sancti Stephani 1587.
nec non Franciscus Maria Baccij del Garbo,
Eques æque Sancti Stephani 1644.

ELISEVS CALCAGNI, Ita-
lus, Placentinus, Placentini
Collegij Physicus, qui (si fi-
dem habes Joanni Petro de
Crescentijs in Opere, Corona
della Nobiltà d'Italia,
parte prima, pag. 223.) Summi Pontificis Sixti
Quinti Medicus inclaruit. Nihil aliud de eo
mihi constat. Cognitum tamen habeo Elisei
familiam omnino Placentiæ defecisse.

ERDINANDVS SICVLVS,
Leonis X. Pontificis Maximi
Medicus, memoratus a Joanne
Pierio Ualeriano, in libro
primo De Litteratorum In-
felicitate, pag. mihi 49. nec
aliam de eo cognitionem adeptus sum.

FLORIDUS SALUATORIUS, Italus,
Tiphernas, Clinicus, qui cum Romæ in usu
Medico esset, feliciter ei credita fuit valetu-
do Clementis X. Pont. Max. cuius fauore plu-

rimum honoris, & fortunæ ipsi accessit, Canonicatu nempe in Ecclesia S. Laurentij in Damaso, & Lectura in Archigymnasio Romano, cum ingenti honorario condecoratus floruit. Tempore autem Innocentij XI. Sum. Pont. permultis molestijs, ac ærumnis affectus, grauia haud pauca sustinuit, multumque iacturæ tulit. Tandem ab incorrupta bene iudicantium voce, absolutionem cum gloria consecutus est.

Huiusce virtutes integre narrantur in Epistola nuncupatoria voluminis Statutorum Collegij Medicorum Urbis, quodque volumen Protomedicus, Consiliarij, & Collegæ Collegij Archiattrorum pro merito Florido dedicarunt anno 1676. Mentio quoque de eo facta est a Thoma Petruccio in Spicilegio Anatomico De structura, & vsu Capsularum Renalium, pag. 2.

FRANCISCVS ANTRACINVS, Italus, Maceratensis, Philosophiæ, rei que Medicæ callentissimus, ad cuius scientiam longum vsu, & exercitationem adiunxerat; hinc ad Gregorij XIII. Sum. Pont. valetudinem seruandam accitus, apud eundem plurimum valuit.

Habetur Francisci mentio in libro Statutorum

rum Collegij Medicorum Almae Urbis, pag. mihi 107. laudibusque ornatur a Baldo Baldi in Opere Discorso Apologetico del vero Opopobalfamo Orientale, pag. 107.

FRANCISCUS CASINUS, Italus, Nobilis Senensis, inter amœniora studia, summa vigilantia Medicinæ Magistros sectatus, magnam inter Medicos nomen obtinuit. Doctrina hinc, vsuque famigeratus, innotuit Urbano VI. Pont. Max. a quo euocatus, Papæ Medicus, & Papæ in primis acceptus illuxit, uti promulgavit Isidorus Vgurgerius in Opere, Le Pompe Sanesi, parte prima, titolo decimosettimo, pag. 503.

FRANCISCUS CASINUS alter, Italus, Nobilis æque Senensis, ob Medicinæ excellentem peritiam, cum insigni virtute coniunctam, Medicus eximius Martini V. Sum. Pont. cuius beneficentia multas concessit opes, præclarissimasque affinitates Romæ affecutus fuit. Plures eum quoque Magnates ad suæ valetudinis restitutionem sæpius efflagitarunt, quibus prospero euentu commissam salutem restituit.

Antonius Casinus, huius Francisci filius, ex Canonico Senensi, Massensis Episcopus adlectus est, anno 1425. Scripturas omnes ad
Mas-

Massensem Episcopatum spectantes diligentissime recuperavit, multaque deinde expiscatus est, quæ iniquo iure multi occupauerant. E viuis exemptus est anno 1429. cum singularis laude probitatis, sepultus in Cathedrali cum sequenti inscriptione.

Quem genuit Papæ Medicus Franciscus Senensis
Præfulis Antonij contegit ossa lapis.
OBIIT ANNO DOMINI MCCCCXXVIII.
DIE . . . MENSIS FEBRVARI
CVIVS ANIMA REQVIESCAT IN PACE.

De his idem Vgurgerius, Tit. 7. pag. 147.
ac Vghellus in Italia Sacra, Tom. 3. col. 797.

FRANCISCVS COLVMBVS, Italus Perusinus, doctissimus Medicus, atque Philosophus, in Platoniciis libris tam exacte versatus, vt publice legendo, vel disputando Platonis nomen, & doctrinam in ore, atque in scriptis semper haberet; Plato itaque cognominatus, suæ familiæ posteris in tanti memoriam viri, hoc Platonis cognomine vsi sunt.

Augustinus Oldoinus in citato volumine, ms. penes me, in quo sunt collecti Scriptores Italici permulti, ita scripsit, *Francesco Colomba, cognominato Platone Perugino, Medico, & Filosofo di gran nome, introduisse in Perugia l'Accademia de' Semplici. Fu Medico carissimo del*

del Cardinal Marcello Ceruini, ch' eletto Papa chiamossi Marcello Secondo, e lo soleua nomare il mio caro Platone. Fatto Papa, dichiaratolo suo Medico, sarebbe stato molto beneficato, se la morte non auesse cosi tosto tolto dal Mondo quell' Ottimo Pontefice. Teste eodem Oldoino in alio Opere edito, nempe in Athenæo Augusto, eruditissimarum Francisci

Lectionum, & lucubrationum de Re Medica, & Philosophica Volumina plura, apud heredes adferuantur.

Profapia hæc dedit in lucem perdoctos viros alios, scilicet Hieronymum sacræ Theologiæ Professorem, qui edidit in sacram Christi Natiuitatem, Disquisitionem Theologicam, quo nam pacto Planetæ, & Sidera Domino famulentur. Paratos etiam typis scripserat De Angelica, & Humana Hierarchia, lib. 8. De Regimine Ecclesiæ, lib. 2. in Cantica Canticorum Metricam Expositionem Davidis Regis. Psalterium Carminibus explicatum. De Episcopis Perusinis Opus.

Titum Columbum nobilem Carminum artificem.

Nicolaum Sac. Theologiæ Magistrum, Ordinis Prædicatorum, in omnibus scientijs instructum, a deo vt illas publice Romæ contra quos-

quoscumque tutatus sit, scripsitque plura eruditissime super Sacram Scripturam, seruata olim mss. in Bibliotheca Ducis Urbini, & alia in re Theologica.

De quibus tractant præter Oldoinum, Leo Allatius in Apibus Vrbanis. Ludouicus Jacobillus in Bibliotheca Vmbriæ. Ambrosius de Altamura in Bibliotheca Dominicana, anno 1530. Cæsar Crispoltus in Perusia Augusta, lib. 3. pag. 366.

FRANCISCVS DANDINVS, Italus, ex nobili familia Senensi, mox inter Cesenatenfes illustri. Doctor Physicus sine dubio summus, Summorumque Pontificum Clementis VII. nec non Leonis X. Medicus. Petrus Belmonti in Opere, Genealogia dell' Antica Famiglia detta delle Caminate &c. pag. 175. hinc docet verbis. *Della Famiglia de' Dandini originaria di Siena ne discorre il Cava: Parti, & il Manzoni, a' quali mi riferisco, restringendomi io a dar motuo d' alcuni personaggi più celebri, come di Anselmo nobil Senese, Dottore nelle Leggi stimatissimo, che fù poi Governator di Cesena. Di Gio: Lodouico, pure Iuriconsulto eccellentissimo, nominato da Alessandro Taragliane' suoi Consigli, Podesta di Rimini, & Auditor di Rota in Lucca l'anno 1462. Di Francesco*
Dot-

Dottor Fifico preclarissimo, Medico di Papa Clemente Settimo, e di Leone Decimo. Di Girolamo Vescono d'Imola, e nel 1552. promosso alla dignità Cardinalitia, Principe di merito incomparabile. Di vn' altro Anselmo Prelato degnissimo, e Governatore di Roma. Di Marco Agrippa, Vescono di Iesi. Di Pompeo parimente Referendario dell' una, e l' altra Signatura. Del Padre Girolamo Gesuita, valentissimo Teologo, di cui si leggono alcuni libri alle stampe, &c. Consule quoque Ferdinandum Vghellum in Italia Sacra, Tom. 1. col. 326. Tom. 2. col. 692. Ciaconium nouissimæ impressionis, Tom. 3. col. 781. Jfidorum Ugurgerium in Opere, Le Pompe Sanesi, par. 1. Tit. 7. pag. 157. Scipionem Claramontium in Historia Cesenæ, lib. 16. pag. 737. De Hieronymo vero Societatis Jesu, lustrare poteris Bibliothecam Scriptorum eiusdem Societatis, pag. mihi 338.

FRANCISCVS FRIGIMELICA, Jtalus, Nobilis Patauinus, gemina Philosophiæ, & Medicinæ Laurea ornatus; 40. omnino annis in patria Academia, eloquentia, ac eruditione mirabili professus est, mirabilis pariter, atque felix in ægris curandis. Peruagata eius fama, Iulius III. Pont. Max. Romam vocauit ad Medici Pontificij munus obeundum

dum, & optime suo muneri satisfecit, laudisque materiam vndique inuenit. Exponit Angelus Portenarius in Opere Felicità di Padoua, lib. 7. cap. 6. pag. 252. Franciscum Romæ alterum Aesculapium appellatum fuisse. Narrat Capiuaceus lib. 3. De Affect. Intestinor. pag. mihi. 116. Franciscum, intestinorum lancinante dolore correptum, calculum per aluum excreuisse ad magnitudinem oui gallinacei. Meminit, etiam de eo Antonius Riccobonus in vol. de Gymnasio Patauino, lib. 1. cap. 15. Videndus quoque Jacobus Philippus Tomafinus in Elogijs Illustrium Virorum, vol. 1. pag. 51.

Francisci ingenium quam plures peperit foetus, hæc vero haud ignoro.

Variarum Rerum Medicinalium Tract. 30. quorum præcipui sunt de Morbo Gallico, de Capillorum Defluuio, extant Tom. 2. Aphrodisiaci, siue de lue venerea, impress. Venetijs, apud Baretium Baretium, & socios. 1599. in fol.

Multas, ac varias habuit *Consultationes* cum viris præstantissimis, impress. cum Consilijs Joan. Baptistæ Montani, collectis a Joanne Cratone. Scripsitque

Tractatum de Balneis Metallicis arte par-
ran-

randis. Patauij . 1659. in 8.

Pathologiam paruum, in qua Methodus Galeni, practica explicatur, & quam foras emisit Gaspar Hoffmannus. Jenæ. 1640. & iterum Parisijs 1647. in 8.

In Lyçæo Patauino Caroli Patini, pag. 12. ex hac eadem familia Physicum alium meritissimum, Hieronymum nempe Frigimelicam, elogio illustratum inuenies. Huius Frigimelicæ familiæ nobilitatem, & permultos alios eximios viros describere prætereo, ne quæ notissima sunt transcribam. Non sileam tamen.

Antonium Philosophum politissimum, & Lectorem celeberrimum Patauijan. 1528.

Antonium alterum, amœnioris literaturæ cultorem egregium, & Philosophum, qui Orationes, & Tragœdias elaborauit, nec non librum, Dell' Onore Caualleresco. De quibus laudatus Portenarius pag. 256. 274.

Jacobum Ordinis Sancti Stephani Equitem 1623.

FRANCISCVS GYMNASIVS, Italus, e Castro Bononiensi, nobili prosapia ortus, Medicorum sui æui splendidissimum iubar, non solum doctrinæ gloria, quam virtutum maximarum fama clarissimus. *Francesco Gimna-*

fio (scripsit Cæsar Mezamici , in libro cui titulus prætulit, Notitie Historiche delle Operationi più singolari del Sig. Card. Domenico Ginnasio , pag. 9.) *che nella professione della Medicina fù tanto perito , & eccellente , che la lesse come Maestro in Bologna , e molti Principi d'Italia nelle occorrenze più pericolose della loro salute si preualsero con esito felice della sua opera . Essendosi ciò presentito da Pio IV. lo chiamò a Roma , & honoratolo nella Sapienza di una delle prime Cattedre con l' assegnamento di un notabile , & istraordinario stipendio , lo volle appresso di se in grado di Medico , col cui ministero se gli accrebbe la stima , e si conciliò nella Corte la beniuolenza uniuersale . Porro Franciscus filios sic moribus , & literis instituit , vt sibi , familiæ , ac patriæ gloriam amplissimam conciliauerit , quæ ad perpetuitatem permanebit . Rescribam itaque Cœnotaphium a Dominico Gymnasio , Francisci filio , S. R. E. Cardinali eminentissimo , doctissimoque , Operibusque elucubratis celeberrimo , positum in Ecclesia S. Mariæ super Mineruam , genitoribus , & fratribus suis , dum Sipontinus Archiepiscopus esset .*

D. O. M.

FRANCISCO

NOBILI GYMNASIORVM STIRPE
CASTRO BONONIENSI IN ÆMILIA NATO
PHILOSOPHO ET MEDICO CLARISSIMO

QVAS FACVLTATES

BONONIÆ PRIMVM

ALEXANDRO FRATRI SVBROGATVS

DEINDE ROMÆ

A PIO IV. PONT. MAX. ACCITVS

PLAVSV MAXIMO PVBLICE DOCVIT.

QVI CVM IN VRBE PER ANN. XXX.

PRINCIPVM ET ILLVSTRIVM VIRORVM

GRATIA FLORVISSET

PARI TANDEM OMNIVM MOERORE

DECESSIT

AN. ÆTAT. SVAE LXXII. MENS. VIII.

POST CHRISTVM NATVM AN.

MDLXXXVII.

ET CATHARINAE PALANTERIAE

EIVS VXORI CONCORDISSIMAE

QVAE VIXIT AN. LVII.

ET EORVM LIBERIS

IOANNI I. V. D.

VARIIS PVBLICIS MVNERIBVS

LAVDABILITER PERFUNCTO.

QVI VIXIT AN. XXVII. MENS.... DI....

ALEXANDRO

IN MEDICINAE STVDIIS

PATERNA VESTIGIA

FELICITER AEMVLATO

QVI VIXIT AN. XLIV. MENS.... DI....

ACHILLI

IVRIS PERITISSIMO PROTON. APOST.
 AD MAGNA NEGOCIA
 A SVMM. PONTIFF. ADHIBITO
 CARPENTORACTE
 IN MAGISTRATV EXTINCTO.
 QVI VIXIT AN. XLI. MEN....DIES....
 DYONISIO I. C. EXIMIO
 ILLVSTRISSIMÆ COLUMNENSIS FAMILIÆ
 CAVSARVM AVDITORI PROBATISSIMO.
 QVI VIXIT AN. XXXVIII. MEN....DI....
 DOMINICVS GYMNASIVS
 ARCHIEPISCOVVS SIPONTINVS
 PARENTIBVS
 ET FRATRIBVS VNICE DILECTIS
 P. C.

FRANCISCVS SANTVCCIIVS, Italus,
 Romanus, Balthassaris Bonanni auunculi,
 Joannisque Benedicti Sinibaldi suffultus præ-
 sidio (ambo fuere doctissimi Medici, atque
 primarij) omnia sua studia ad Medicinam con-
 tulit; & inde longo iam vsu, & exercitatio-
 ne satis edoctus, euocatus fuit a Benedicto
 Card. Odescalco, vt sibi in aduersæ valetu-
 dinis incommodis saluti esset. Optimus ve-
 ro Cardinalis, Petri Cathedram ascendens,
 sub Innocentij XI. nomine, Franciscus Pon-
 tificius Medicus inclaruit, & Basilicæ Diui
 Petri in Vaticano Canonicus. Accedebat ad
 illius doctrinam cum summa morum elegan-
 tia,

tia , comitas , & humanitas tanta , vt animos eorum quibus cum ageret , sibi beneuolentiæ vinculis adstringeret , fueritque hinc carus , & in pretio Optimatibus multis .

De eo perhonorifica habetur mentio in Epistola nuncupatoria Joannis Benedicti Sinibaldi , lib. 9. Geneanthropeia .

GABRIEL DE FONSECA , Lusitanus , Lamecensis , optimæ conditionis vir , cui plane non defuit ex maioribus , quem imitaretur , & præsertim Rodericum de Fonseca patrum , Doctorem Medicum conspicuum , ob eximiam doctrinæ existimationem euocatum ad docendum in Academia Pisana primum , mox in Patauina , ac doctissimis lucubrationibus in lucem emissis , fama notissimum . Habuit Gabriel studiorum auspiciem Rodericum , & Medicinæ operam omni conatu dedit , ac Pisis cum nominis claritate Professor Philosophiæ fuit , dein Romæ Medicinam fecit nemini secundus , prudens , peritus , atque fidelis ; quare ei salutis curam suæ commisit Innocentius X. Pont. Max. maximumque in Pontificis gratia locum tenuit ,

& multo magis cum eius, qui illi obtrectabat, inuidia, & malignitas facta est palam; ac in Romana Sapiencia Medicinæ Cathedram impetrauit, honoribus fortunæque bonis abundans. Multos ex Magdalena Gomez vxore filios tulit, & tres filias honestissime in matrimonio collocauit, Olimpiam nimirum dedit Francisco Galli Romano, nobili, & ornatissimo viro. Annam Ludouico Panizza Romano, Juris vtriusq; Doctori. Antoniam Prospero, ex Argolorum familia inter Marfos nobilissima, viro politioris literaturæ cultori, Andreæ Argoli, qui eternam nominis sui famam reliquit, filio. Gaspar vero ex filijs masculis coniugem habuit Catharinam Pegni Romanam, claris parentibus ortam, ex qua tamen filios haud genuit. Balthassar filius alter, insigni Sacerdotio, quod Canonicatum vocant, in Basilica Sanctæ Mariæ Maioris decoratus vixit, qui summopere rem familiarem parsimonia auxit, & cum virilis e gente sua stirpis postremus esset, heredem testamento sororem Antoniam scripsit.

Præter solemnes ab Exedra dictatas
Praelectiones,
 exarauit Gabriel

*Medici Oeconomiam. Romæ. Apud Andream
 Phœum. in 8. Com-*

Composuerat item

Consultationes Februm Pestilentium, quæ anno Dom. 1622. Romæ grassatæ sunt.

Consultationes aliquas ex Conclauibus abortas anno 1623.

Coniunia Medicinalia. Et alia, quæ utinam non sint deperdita, aut alicui plagiaro inferuiant.

Tractant de Gabriele Leo Allatius in suis *Viris Illustribus*. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Scriptorum Hispaniæ*, Tom. 1. Joan. Anton. Vander Linden *De Scriptis Medicis*, lib. 1. Carolus Cartharius in *Opere* ms. & inscripto *Athenæum Romanum*. Sebastianus Badi in Vol. prænotato *Anastasis Corticis Peruiiæ*, lib. 3. pag. 239. Dominicus Panarolus in *Observationum Medicinalium Pentecoste* 4. *Observat.* 8. pag. 227. Julius Cæsar Benedictus inscripsit *Gabrieli Epistolam* 1. *Libri* 2. *Epistolarum Medicinalium*, & *Epistolam* 7. *Libri* 8. *Epistolamque* 6. *Libri* 9.

GASPAR TORRELLA, Hispanus, Valentinus, bonarum litterarum studiosissimus, Philosophiæ Medicinæque Doctor, Sacrarumque disciplinarum peritissimus, a Medelis Alexandri VI. Pont. Max. uti pro explorato

habemus ex Gasparis Operibus, quæ exhibentur in Vol. 1. Aphrodisiaci, siue de Lue Venerea, ab Aloysio Luisino formis dato Venetijs 1599. apud Baretium Baretium, & Socios. in fol. & sunt

De Pudendagra Lib.

De Dolore in Pudendagra Dial.

De Ulceribus in Pudendagra Lib.

Consilia quedam aduersus Pudendagram.

Scriptit insuper

Indicium Generale de Portentis, Prodigijs, & Ostentis. Editum Romæ (teste Nicolao Antonio in Bibliotheca Scriptorum Hispaniæ, Tom. 1.) per Joannem Gozadinum sub Julio II. Verderius tamen in Supplemento Bibliothecæ Gesnerianæ, impressum dicit Terentia in 4. an. 1577.

Fuit etiam Gaspar Episcopus S. Justæ, domesticusque Prælati, & Medicus Julij II. Sum. Pont. cui dicauit librum alium, qui inscribitur

De Regimine, seu Præseruatione Sanitatis, De Esculentis, & Poculentis Dialogus, cuius in fine hæc leguntur verba. *Finit Dialogus pro regimine sanitatis valde utilis, editus a Magistro Gaspare Torrella, natione Valentino, Episcopo Sanctæ Iustæ, ac SS. D. N. Julij II. Medico,*

*dico, ac Prelato Domestico, cum quo modum cognoscendi complexiones, tam exculentorum, quam poculentorum docet. Anno a Natiuitate Domini MDVI. impressus per Magistrum Ioannem Bes-
cken. in 4.*

Videndus pariter de eo Joan. Anton. Van-
der Linden De Scriptis Medicis, lib. 1.

GENTILIS GENTILIS, Jtalus, Fulgi-
nas, speculator nuncupatus, alterius Gentilis
Medici filius, Bononiensi, Perusinaque dona-
tus Ciuitate, Medicinæ Professor solertissi-
mus, qui magno apud omnes in honore vi-
xit, eiusque Opera omnium iudicio proban-
tur, & accurate, studioseque leguntur. Te-
ste Augustino Oldoino in Athenæo Augu-
sto, Ioannis XXI. dicti XXII. Pont. Max. Me-
dicus, quem Pontifex mirum in modum ama-
uit, ac mirum in modum plurimis muneribus
cumulauit, hinc Gentilis se rerum opu-
lencia valde auxit. *A Communi Perusie* (sunt
ipsissima verba Ludouici Jacobilli in Biblio-
theca Vmbriæ) *ob eius sapientiam, obtinuit non
solum Ciuitatem, sed etiam domum apud Eccle-
siam S. Augustini Perusie, in qua Ciuitate planta-
uit eius familiam de Gentilibus per Franciscum
eius secundogenitum: & in dicta Ecclesia S. Au-
gustini erexit Sacellum S. Antonij Abb. Et à Iaco-*

bo eius primogenito veniunt *Gentiles Fulginia*.
 Scripsit tantus hic Medicus, vt in lib. 1. De
 Scriptis Medicis refert Joan. Anton. Vander
 Linden

Expositiones cum textu Auicennae. Venetijs.
Apud Octauium Scotum. 1484. 1486. in fol.
Apud Baptistam de Fortis. 1492. in fol. 4. voll.
 His addiecta sunt *Quaestio de Febre. De Actua-*
tione Medicinarum. De Phthisi. De Maiorita-
te Morbi. Tractatus de Proportione Medicina-
rum, seu Dosi, & Consilia varia.

Consilia peregrina ad quaevis morborum to-
rius corporis genera. Eiusdem Tractatus de Her-
nia: & Recepta super primam Fen. quarti A-
uicennae ordinata: ac de Balneis apud nos circum-
stantibus, & naturis ipsorum, & temporibus
ipsa visitandi. Extant haec omnia cum An-
tonij Cermifoni Consilijs. Venetijs. Apud
Octauium Scotum. 1503. in fol.
De Febribus. Venetijs. 1526. in fol.

De Lepra Tract. Extat cum Dini de Gar-
 bo Chirurgia. Venetijs. Apud Lucam An-
 tonium Juntam. 1536. in fol.

De Balneis Tract. 2. Extant pag. 181. 182.
 Operis Veneti de Balneis.

Excerpta de Balneis ex Commentarijs in Aui-
cennam. Extant pag. 347. eiusdem Operis de
Balneis. De

De proportionibus Medicinarum, & de modo inuestigandi complexiones eorum, & ad sciendum conuenientem dosim cuiuslibet medicinae. Extat inter Opuscula illustrium Medicorum de Dosisibus. Patauij. Apud Gratiolum Perchacinum. 1556. in 8. Apud Paulum Meietum. 1579. in 4. Lugduni. Apud Joannem Mareschallum. 1584. in 8.

Questiones, & Tractatus extravagantes, nouiter cum summo labore collecti, & cum magna diligentia emendati. Venetijs. Apud Octavianum Scotum. 1520. in fol.

Expositio cum Commento Aegidij Monachi Benedictini, lib. 1. Iudiciorum de Urinis: & lib. 1. de Pulsibus. Venetijs. 1494. in 8. Lugduni. 1505. in 8.

Cum Perusinam Urbem sœua deuastaret epidemia anno 1348. ita Gentilis cum Collegio Magistrorum pro Urbis, infirmorumque regimine incubuit, vt ex frequenti ægrorum visitatione, pestilentia correptus, tandem sex dierum spatio, extremis fatis concesserit, quod fuit die 12. Junij supradicti anni. Mox eius corpus delatum fuisse Fulgineum, ibique in Templo Eremitarum S. Augustini depositum, testatur Franciscus de Fulgineo, qui Gentilis ægritudini interfuit, & ad obitum vsque nunquam

quam ipsum dimisit .

Tractant insuper de eo Joan. Tritemius De Scriptoribus Ecclesiasticis , pag. mihi 119. a tergo. Jacobus Philippus Bergomensis in Supplem. Supplem. Cronie. pag. mihi 331. a tergo. Andreas Tiraquellus in Medicorum per Alphabetum Nomenclatura, pag. mihi 132. a tergo. Ioannes Andreas Quenstedt in Dialogo de Patrijs Illustrium Doctrina, & Scriptis Virorum, pag. 348. Leander Albertus in Descriptione totius Italiae, pag. mihi 89. & alij multi .

Alios quoque peperit hæc de Gentilibus familia, nobiles viros, laudibus extollendos, vti Gentilem iuniorem, ex eodem Iacobillo in Catalogo Scriptorum Prouinciæ Umbriæ, Matthæi filium, & alterius Matthæi Iuris consulti, & Camerini an. 1461. Prætoris pronepotem, qui obiit anno 1576. claruitque probus, & egregius Legum Doctor, ac reliquit Consiliorum Volumen, & Commentarium in Statuta Fulginæ.

Sebastianum virum integerrimum, in omni Disciplinarum genere versatum, Vtriusque Signaturæ Referendarium, & Contradictarum Auditorem, qui multas Ciuitates prudentissime rexit, mox Vicarij Urbis Locumtenens,

nens, sacræque Consultæ Præsul, deinde Episcopus Anagninus, & demum ad Ecclesiam Interamnensem translatus fuit. Edidit de Sancti Caroli Felicitate Panegyricum, ad Urbanum VIII. Constitutiones, & Decreta Synodi Anagninæ. De Statu Ciuitatis, & Diocesis Anagninæ, ad Innocentium X. Constitutiones Synodi Interammen.

Huius etiam meminit Ferdinandus Vghellus in Italia Sacra, Tom. 1. Col. 366.

GUIDO DE CAVLIACO, Gallus, e Monte Pessulano, Philosophus, Medicus, atque Chirurgus consummatissimus, qui adeo eximium, publicumque sui dedit in rebus medicis testimonium, ut ob nominis celebritatem Urbanus V. Sum. Pont. eo uti voluerit Medico. Apud posteros etiam gloriam conquisiuit immortalem scribendo, sicuti patet ex lib. 1. De Scriptis Medicis Joan. Anton. Vander Linden.

Chirurgia Tractat. 7. Cum Antidotario. Venetijs. Apud Octavianum Scotum. 1490. in fol. Apud Bernardinum Venetum de Vitalibus. 1519. Apud Iuntas. 1546. in fol. Cum Chirurgia Brunni, Theodorici, Rolandi, Lanfranci, Rogerij, Bertapaliæ. Venetijs. Apud Simonem de Luere. 1499. in fol. Lugduni. 1572. in 8. Apud Ioan.

Ioan. Cambray. 1518. in 4. Apud Heredes Iacobi Iunta 1569. in 8. Addita his Recepta Aquæ Balnei de Porecta per Turam de Castello Bononiensem.

Chirurgiam Paruam. Venetijs. Apud Octavianum Scotum. 1500. in fol. Cum Albucasis Chirurgia.

De Guidone quoque meminit cum præconio Ioannes Andreas Quenstedt in Dialogo de Patrijs Illustrium Doctrina, & Scriptis Virorum, pag. 60.

HIERONYMVS CORDELLA, Italus, Firmanus, nobili apud suos genere natus, ex Philosophiæ ad Medicinæ studia gradum faciens, in his facultatibus cum Lauream obtinuit, ægrorum curationem suscipit, & ita processit in Medicina, vt ad summum peruenerit, habereturque Medicus, omnibus (vt aiunt) numeris absolutus, clarueritque Clementis VIII. Pont. Max. Archiater. Non tantum doctrina Hieronymus exornatus fuit, & præclaris naturæ dotibus, verum etiam religiosa pietate, atque moribus optimis, præcipuisque virtutibus, quapropter ca-

rus admodum vixit Diuo Philippo Nerio, qui illius mortem præcinuit.

Horatius Augenius inscripsit Hieronymo Epistolam 1. libri 4. Epistolarum Medicinalium primi tomi. De eo insuper scripserunt Andreas Baccius in Opere de Naturali Vinorum Historia lib. 5. pag. mihi 253. Petrus Jacobus Baccius in Vita Beati Philippi Neri, lib. 3. cap. 3. numero 3.

Magnum quoque Cordellæ familiæ ornamentum ac decus effluxit ab Hyacintho Cordella, varia literatura, summaque rerum peritia referto, ab Episcopatu Venafrano ad Ecclesiam Lauretanam translato, quem laudatum inuenies à Vincentio Armanno in secundo Epistolarum Volumine, pag. 405.

Atque a Bartholomeo Cordella, Juris vtriusque consultissimo, qui in Florentinæ, ac Lucensis Rotæ Auditorem accitus, summæ integritatis, doctrinæque laudem sibi conciliauit.

HIERONYMVS PROVENZALIS, Italus, Neapolitanus, vir nobilis, grauissimus Philosophus, expertissimus Medicus, Theologus magni nominis, rerumque vsu insignis, qui vix habuit suo æuo in Italia parem. Romam profectus, affulsit Medicus Clementis

VIII. Pont. Max. & Hieronymo plurimum tribuit, summamque fidem Pontifex habuit, ac tandem Archiepiscopatu Surrentino eum magis, magisque illustravit, tota plaudente Aula. Ex Ferdinandi Vghelli verbis, in Italia Sacra, Tom. 6. col. 783. nihil Hieronymo comius, doctiusque. In Cathedrali Sacrarium Sacelli in honorem Diui Januarij Martyris extruxit, dotauit, sacrisque Reliquijs ornauit, ibique sepulcrum sibi viuens statuit. Vixit in hac dignitate summa sui nominis fama ann. 13. mens. 7. ac pie, vt vitam duxerat, mortalitatem expleuit anno MDCXII. tunc quando ad Poloniae Regem, a Paulo V. Apostolicæ Sedis Nuncius destinatus fuerat. Omnigenæ eius doctrinæ monumentum hoc, in publicum extare noui.

De sensibus Tract. Romæ. Apud Bernar. Bassam. 1597. in 4.

De hoc Præfule tractat Nicolaus Toppius in Bibliotheca Neapolitana. Joannes Zecchius eidem dicauit Disputationem, habitam Romæ in Sacro Palatio, de Ratione curandi præsertim febres ex putri ortas humore &c.

Hanc progeniem præ ceteris etiam decorauit Ignatius Prouenzalis, vita, & literatura conspicuus, a Toppio item in Bibliotheca

Nea-

Neapolitana encomio donatus, pag. 395.

Floret nunc Romæ Thomas Prouenzalis, inter præcipuos Aduocatos adnumeratus, auctæ virtutis, & doctrinæ æmulator illustris.

HIERONYMVS RVBEVS, Italus, Raennas, natalium claritudine conspicuus, de quo cecinit Franciscus Corellus

*Admodum
Consistoriali
nunci episcopi*

Et licet illustris Rubea sis gente, nitesces,

Virtutis propria nobilitate magis.

Historicus, & Medicus fuit, nunquam satis commendatus, & inter meliores oppido recensitus. Clementi VIII. Pont. Max. probatus extitit adeo, vt ei corpus, vitam & sanitatem committeret suam, vti patet ex Opere eiusdem Hieronymi, Annotationum scilicet in libros octo Cornelij Celsi. Merebatur fane hoc munus, tanti viri summa doctrina, & eruditio; merebantur ipsius præclara in lucem edita monimenta, quibus sibi posteritatem deuinxit; merebatur ipsius politus in scribendo stylus, indicendo facundia, qua magnis functus est Legationibus; merebatur denique eius industria laudatissima, & fides egregia. Dignus profecto, cuius vitæ tenorem, præstantissimasque doctrinas, ac virtutes, posteri omnes Medici, in omne tempus imitentur, & celebrent. Scripsit

Historiarum Rauennatum Lib. Decem. Hac altera editione Libro Vndecimo auctos, & multiplici antiquitatis historia, Gothorum, Longobardorum, & Italicorum ab anno post diluuium centesimo quadragesimo primo, vsque ad annum Christi MDLXXXVIII. amplissime locupletatos. Venetijs. Ex Typographia Guerrea. MDLXXXIX. in fol.

Orationem de electione Gregorij XIII. Pape, quam habuit ad Populum Rauennatem. Cesene. Apud Bartholomæum Ranerium. 1572. in 4.

Annotationes in libros octo Cornelij Celsi de Re Medica. Quibus omnia, que ad vniuersam Medicinam spectant dilucide, & compendiose explicantur. Venetijs. Apud Ioannem Gueritium. MDCXVI. in 4.

De Destillatione, siue de Stillatitorum Liquorum, qui ad Medicinam faciunt methodo, atque viribus librum, in quo Chemicæ artis veritas, ratione, & experimento comprobatur. Excusum fuit Opus hoc iugiter laudatum, Rauennæ, Basileæ, Venetijs &c. in 4. & in 8.

De Melonibus. Accessit Responsum Medicinale pro Asthmate, Vincentij Alsarij a Cruce. Venetijs. Apud Ioan. Bapt. Bersonum. 1607. in 4.

De Hieronymo tractant Iacobus Gaddius, Tom. 2. De Scriptoribus, pag. 308. Antonius Posseuinus Bibliothecæ Selectæ Lib. 16. pag. 391. Nicolaus Angelus Caserrius in Synthemate Vetustatis, pag. 208. Ludouicus Iacobus a S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, lib. 2. Io: Anton. Vander Linden, Lib. 1. De Scriptis Medicis. Ioannes Cinellus in Opusculo, inscripto Biblioteca Volante, Scanzia festa.

Excessit Hieronymus ex dyssenteria die 8. Septembris M. DC. VII. ætatis LXVIII. vnico relicto filio Antonio Maria, & ipso Medicinæ nobili professore, qui Romæ vitam vixit, inter primarios Medicos habitus.

Laudibus quoque efferendus est frater Ioannes Baptista Rubeus, nostri Hieronymi patruus, Carmelitarum Ordinis decus, ingenio, doctrina, pietate, rerumque gerendarum solertia spectabilis, sepultus Romæ in Ecclesia SS. Siluestri, & Martini in Montibus, cum subiecto Epitaphio, quod poteris etiam intueri apud Io: Antonium Philippinum in Opere, cui titulum fecit, Ristretto di tutto quello, che appartiene all' Antichità, e Veneratione della Chiesa de' Santi Siluestro, e Martino de' Monti di Roma. Cap. 17. pag. 86.

D. O. M.

FR. IO: BAPTISTÆ RVBEO RAVENNAT.
 CARMELITARVM ORDINIS GENERALI
 GENERE MORIBVS ET DOCTRINA
 CLARISSIMO

QVI

ORDINEM SVVM ANNOS. XVI. REXIT
 AC PRIVILEGIIS
 A GREGORIO XIII. PONT. MAX. IMPETRATIS
 ILLVSTRAVIT.
 VIXIT ANNOS LXXI.
 OBIIT ANNO M. D. LXXVIII.
 TERTIO NONAS SEPTEMBRIS.

HIERONYMVS SESSA , Italus , Sues-
 nanus , Philosophiæ , Medicinæque Doctor suo
 seculo magnus , rarisque virtutum orna-
 mentis , ac morum integritate maximus , Pauli IV.
 Sum. Pont. intime familiaris , & Medicus , quem
 Pontifex singulariter amavit , eo quia probi
 viri singularia merita probe noscebat , qua-
 propter S. R. E. Cardinalem renunciare voluit ;
 sed Hieronymus oblatam dignitatem amplif-
 simam , terrena fastidians , eximia animi in-
 genuitate repudiauit , sapienter intelligens ,
 quanto maius esset , summos honores con-
 temnere , quam accipere . Verum enim vero
 hæc animi demissionis exempla rarissima sunt .
 Audiamus Scipionem Mercurium in Opere
 Errori Popolari d' Italia , lib. 2. cap. 27. pag.
 mihi

mihi 164. *Rua quel luogo nel Padouano così celebre, così famoso, così santo, doue viuono quei santi Eremiti, huomini sì in vista humana, ma Angeli nella conuersatione, fu edificato dall' Eccellentissimo Signor Gieronimo Sessa, che fù Medico di Papa Paolo IV. il quale lo volse far Cardinale, ma egli con generosità d' animo incredibile lo rifiutò, per edificar così santo luogo.*

Attamen potius dicendus Hieronymus, Leonis X. Pont. Max. Medicus, ex relatis a Siluano Razzi in volumine Le Vite de' Santi, e Beati dell' Ordine de' Camaldoli : vitam namque Hieronymi scripsit, Beatumque vocat, & elaborasse ait nonnulla

Opera de Re Medica. nec non.

De Religione Tractat. cuius titulus Columba Decora.

Atque ex Angelo Portenario in Opere della Felicità di Padoua, Lib. 2. Cap. 11. Quomodo res se habeat, sedulus curiosus inueniet; fatis etenim mihi indicasse sufficiat.

HIPPOLYTUS SALVIANUS, Italus, Tiphernas, Romanusque Ciuis, Medicus summe doctus, atque Philosophus, in quo erat ambiguum, vtrum magis ipsius scientia, an fides, & sedulitas in curandis ægris laudaretur. Iulius III. Pont. Max. tantum virum si-

bi Medicum elegit, vti iustrare est in Priuilegio huius Papæ, præfixo Historiæ Aquatiliū Animalium, quam Hippolytus ingenti fama nominis foras emisit. Jugiter Aulæ, ac vniuersæ Ciuitati, consilij, doctrinæ, prudentiæ, sapientiæque suæ lumen ostendit. Edidit

De Piscibus Tom. 2. Cum eorundem figuris in ære incisis. Romæ. Apud Saluianum. 1555. in fol.

De Aquatiliū Animalium curandorum formis. Venetijs. Apud Meietum. 1600. 1602. in fol.

De Crisibus ad Galeni censuram librum, omnem Crisium cognitionem breui, & miro ordine continentem. Romæ. Apud Saluianum. 1558. in 8.

Ad humaniores literas, acri, & amœno ingenio æque propensus, & *Carmina* panxit, & *Comedias* composuit, quarum vna perbelle laudata typis data extat cum titulo

La Ruffiana. In Roma, per Valerio, e Luigi Dori. 1553. in 8. Alibi etiam non semel excusa.

De eo tractant Jo: Anton. Vander Linden lib. 1. De Scriptis Medicis. Nicolaus Angelus Caserrius in Synthemate Vetusstatis, pag. 103. Leo Allatius in Drammaturgia.

Salustius Saluianus, Hippolyti filius, non minori quam pater doctrinæ præstantia floruit, Medicus, Philosophusque perspicacissimus, qui non obscura Medicæ facultatis, monumentis editis, testimonia reliquit.

Gaspar, alter Hippolyti filius, illuxit Poeta, Academicusque Humorista, qui Vrbi, imo Orbi se conspicuum fecit. Ambo laudibus merito extolluntur a Jano Nicio Erythreo in Pinacotheca prima, Imag. 14. & Pinacotheca tertia, Imag. 55.

HONVPHRIUS DE HONVPHRIIS, Italus, Nobilis Fulginas, Philosophus, & Medicus probatissimus, Petri item Medici suæ ætate longe ornatissimi filius, Sixti IV. Sum. Pontif. a Medelis. Augustinus Oldoinus in laudato libro ms. Scriptorum multorum Italiæ, ita recensuit, *Onofrio Onofrij da Fuligno, Medico celebre, e grandemente stimato per la felicità che haueua, e moltissima pratica nel medicare. Fù Lettore di Filosofia, e Medicina in Perugia, e Medico di Papa Sisto Quarto. Lasciò mss. molte Opere di Medicina. Io hò letto alcuni Discorsi di Onofrio, fatti in varie occasioni molto eruditi, sì spettanti alle materie medicinali, come alle filosofiche.*

Laus quoque tribuitur Honuphrio a Lu-

douico Iacobillo in Bibliotheca Vmbriae, afferens quod habebat eiusdem mss.

Opuscula varia de Re Medica .

Nonnullasque Lecturas .

Meminitque etiam Honuphrij alteri, nostri Honuphrij pronepotis, Iuris consulti eximij, ac Nursiæ Prætoris, anno 1577. qui ingenij sui, doctrinæque Monumenta posteritati reliquit, præsertim Commentarium magnum in Jure per alphabetum, & multa Tractata in Jure, alphabetico ordine digesta.

Celebrat item Curtium, huius fratrem germanum, Militum Tribunum, pietate, & armis inclytum.

Præconijs æque ornat Honuphrium tertium, nostro æuo Iuris vtriusque Doctorem, Poetamque præstantem, & multorum Operum authorem.

Et Christophorum, Ord. Minorum Regul. Observantiæ, Theologum, Concionatoremque insignem, qui plura erudite elucubrauit Opera, quemque Gregorius XIII. Papa pluri mi fecit.

Neque prætermittit Pium de Honuphrijs, Ordinis Sancti Stephani Equitem elegantissimum.

Sed præter quamplures, qui ex hac antiquis-

quissima . & prænobili familia prodire , extollendus apprime est Honuphrius alter , Fulginatenfis Epifcopus , de quo Ferdinandus Vghellus in Italia Sacra , Tom. I. col. 738. vt fequitur . *Honuphrius , ex nobili gente , vulgo vocata , dell' Antico Romano , Fulginas . Hadriano fecundo mandante , patrio gregi præpofitus eft anno 870. Inter huius maiores , qui primus Fulginium venit , e clariffima profapia Ruffia vndecimo Magni Leonis anno , an. 451. Valerius fuit (qua de re fides efto apud authorem .) Vnde SS. Siluefter , Siriciusque PP. MM. alijque quam plures Cardinales , ac Principes prodire , cuius deinceps posteritas , quod Valerius antiquus Romanus effet , dell' Antico Romano , vt non femel dico , appellata eft . Deinde ab Honuphrio Fulginate Epifcopo , magnarum virtutum vir , quique tantus effet , vt ex fuo nomine , genti fuæ videretur in posterum poffe decus afferre , Honuphriam gentem dixere . Quamquam patrum noftrorum memoria , ex ea gente non defuerit aliquis , qui Antiqui Romani cognomen mordicus retinuerit , præfertim cum in Senatu , ad illorum temporum morum cenfuram maiorum exempla referenda effent .*

HORATIVS LANCILLOTTVS, Italus,
Romanus, nobili ftirpe natus, sublimi ingenij

nij vir, qui Philosophiæ, & Medicinæ gnauiter incubuit, Medicumque se præbuit coratiffimum. Eius prudentiæ, doctriinæ, ac morum fuauitatis fama vbique delata, Iulius II. Pont. Max. eum fibi Medicum nominauit, gratiffimusque Pontifici vixit, æquo femper animo, non prosperis elatus, neque deprefus aduerfis, multarum cognitione rerum, & vfu laudabiliter refertus. Totum eius oblectamentum inter libros erat, iugiter aliquid in ægrorum commodum meditabatur; mira liberalitate, ac splendore Medicinam exercuit, pauperum infirmitatibus libenter, & amicorum occurrens, quacunque omnino fe reddidit commendatione digniffimum.

Eft Horatij mentio in Volumine Statutorum Collegij Medicorum Vrbs, pag. mihi 106. celebraturque a Baldo Baldi in Operẽ Difcorfo Apologetico del vero Opobalfamo Orientale, pag. 107.

Scipio Lancillottus noftri Horatij filius, a Gregorio XIII. ob ingentes virtutes, & confpicua merita S.R.E. Cardinalis renunciatus fuit.

Paulus vero V. Horatium Lancillottum, Cardinalis Scipionis nepotem, egregium fane, & non indoctum virum, Cardinalium Senatui adfcripfit.

Joan-

Joannes Baptista Lancillottus; Cardinalis Horatij germanus frater, omnibus disciplinis, Christianisque virtutibus excultus, infula Nolana condecoratus extitit.

Extitit etiam Lancillottus Lancillottus, Vtriusque Signaturæ Referendarius, Lateranensis Basilicæ Canonicus, mox Rossanensis optimus Archiepiscopus.

Plura de his omnibus habes in Tom. 4. Ciaconiano Historiæ Pontificum Romanorum, & S. R. E. Cardinalium, nouissimæ impressionis, col. 100. & 430. Ac apud Ferdinandum Vghellum in Italia Sacra, Tom. 6. col. 309. Tom. 9. col. 415. Carolumque Cartharium in Aduocatorum Sacri Consistorij Syllabo, pag. 136.

HVGGO ATRATVS, alias Atractus, Anglus, ab Oppido Diœcesis Vuigorniensis, in quo est natus, cognominatus de Euesham, in pietate, ac literis enutritus, tantum in illis profecit, vt sui seculi Phoenix diceretur. Scientiarum omnium cupidissimus, totus in studijs erat, studiaque intermittebat nunquam. Hinc omniscia ditatus eruditione, Medicinæ tamen apprime operam dedit, & optimus habitus Medicus, ac ex Gymnasiorum frequentatione continua, tota Europa notissimus

mus fuit. Huius Medici fama permotus Martinus II. dictus IV. Pont. Max. Romam accersivit, suumque Medicum dixit, & Pontifici in primis carus, eidem varijs in rebus doctrina, & diligentia suam ille fidem probatum iuit, hinc a Martino in numerum Cardinalium S. R. E. meruit cooptari. Medicinæ peritiæ, Matheseos quoque cognitionem perbel-
le Hugo immiscebat, quapropter sui ævi eruditus, & aulicis curiosis gratissimus enituit. Scripsit ex Oldoino in Athenæo Romano.

Medicinales Canones.

Problemata quædam.

De Genealogijs Humanis librum I.

Super Opere Februm Isaac Opusculum.

Distinctiones Prædicabiles.

Postillas super Biblia. Et alia quædam.

Alios de eo tractantes videas apud eundem Oldoinum, præter Ciaconium Vitarum Pontificum, & Cardinalium, nouissimæ editionis, Tom. 2. col. 239.

ACOBVS BONACOSSVS, Italus, Nobilis Ferrariensis, Artium, & Medicinæ Doctor; scientia quidem, rerum peritia, animi magnitudine, ac morum affabilitate excellentioribus comparandus, pau-

perum iuxta & diuitum Medicus, Medicus-
que Pauli III. Sum. Pont. Pontificique accep-
tiffimus. Post multos summa cum laude exan-
tatos labores, meritis onustus mortalia dese-
ruit. Romæ in Ecclesia S. Petri Montis Au-
rei, vulgo Montorij in Janiculo iacent ipsius
ossa, cum hac inscriptione.

D. O. M.

IACOBO BONACOSSO FERRARIENSI
PAVLI III. PONT. MAX.
PRIMARIO MEDICO.

IOANNES BAPTISTA BONACOSSVS
EXCELLENTISSIMI

DVCIS FERRARIÆ SCRIBA
HERES BENEMERENTI POSVIT.

AN. M. D. LIV. MEN. IVNII.

VIXIT AN. LXVIII. MEN. I. DIES XII.

OBIIT AN. MDLIII. IV. IAN.

Quæ extat etiam in Opere Gasparis Aluerij
cuius titulus Roma in ogni stato, Parte secon-
da, pag. 312.

Prodiere ex ista familia quamplurimi præ-
clari viri, vti compertum fit omnibus ex Scri-
ptoribus rerum Ferrariensium. Jacobus no-
ster laudatur ab Augustino Superbo in Opere
Apparato degli Huomini Illustri della Città
di Ferrara, par. 2. pag. 63. vbi etiam mentio

cum

cum laude facta est Hippolyti Bonacoffi, Iuris peritissimi, & librorum authoris egregij nominis; nec non Leonelli, Iuris æque vtriusque Doctoris excellentissimi, ac Hieronymi acutissimi Philosophi, & Medici.

IACOBVS BONAVENTVRA,
 cui Gulielmus Athenius Bruxellensis dedicavit Tomum 4. Responsorum, & Consultationum Medicinalium Hieronymi Mercurialis, & Iacobum appellat clarissimum virum, Clementis VIII. Maximi Pontificis Medicum, moribus optimis, ingenij facilitate, eximia virtute, ceterisque egregijs animi dotibus coruscantem, ac ad fastigium veræ, solidæque doctrinæ summa cum laude euectum, cunctis Principibus carissimum, summoque Pontifici longe cariorem.

Meminit etiam huius Theodorus Amydenus in Opusculo inscripto Trattato del ber caldo, e freddo, cap. 12. pag. 55. cap. 18. pag. 105. 106.

Ad Iacobum Litteras dedit summæ estimationis plenas Hieronymus Mercurialis, Tom. 4. Consilior. Medicinal. pag. 155.

Maxentius Picinus Lyciensis edidit Apologiam pro Jacobo Bonaventura, Clementis VIII. Pont. Max. Medico, aduersus Marium

Zuc-

Zuccarum Neapolitanum de Victu Parthenopæo.

IACOBVS GOTTIFREDVS, Italus, Nobilis Romanus, Philosophiam, Medicinamque didicit, & Doctoris insignia consecutus, virtutis, gloriæque desiderio flagrans, ad morbos sanandos sese totum contulit, bona equidem, & prospera fortuna, namque omnibus approbantibus, singularique omnium applausu Medicinam fecit, ac a Paulo II. Sum. Pont. Medicus Pontificius eligitur. Nobilissimam artem iugi diligentia, & doctrina exercuit, tantusque Pontificis in illum amor fuit, quantum potest esse maximus; iure itaque animi bonis abundans, fortunæ etiam muneribus affluxit, ingentesque opes sua sibi virtute collegit. Aedes Romæ in Platea, quæ de Pasquino dicitur, instruxit, olim diuenditas, & nouissime, anno scilicet 1692. emptas ab Archiconfraternitate Orantium pro Agonizantibus, vbi Ecclesia ædificata est. In demolitione domus, inuentum Numisma fuit æneum, quod præmanibus habui, in eo visitur effigies eiusdem Pauli II. hisce verbis *Paulus II. Venetus Pont. Max. in altera vero facie, Iacobus Gottifredus Romanus eiusdem* *sub. + Physicus* *fragio has edes a fundamentis erexit.*

Præclaros viros, ex hac, tum antiquitates, tum nobilitate illustri plane familia exortos, videas apud Gasparem Aluerum in Opere, Roma in ogni stato, par. 2. pag. 84. & sequibus addendus. Brutus Gottifredus nostro ævo vir pius, doctus, & antiquitatis peritissimus peruestigator, de quo in mea Bibliotheca Romana, Vol. 1. Centuria 5. num. marg. 64.

Viuit dum hæc scribo Philippus Gottifredus, Basilicæ Liberiænæ Canonicus, Sacro Pontificio ministrans, Prælatorumque insignibus, & familiaritate Palatij ornatus. Alexander etenim Papa VII. tribus præcipuis Basilicis Urbis, Lateranensi nempe, S. Petri in Vaticano, ac Liberiænæ, in Sacello Pontificio locum dedit, singulis singularum Canonicis, Sacro ministrare Pontificio iussit, quos propterea Prælatorum insignibus, & familiaritate Palatij decorauit.

INNOCENTIUS BALDVCCIUS, Italus Pistoriensis, Artium, & Medicinæ Doctor spectatissimus, qui doctrinarum splendoribus, morum innocentia, alijsque virtutibus, maiora gloriæ, & decoris addidit incrementa. Summorum Pontificum Innocentij IX. & Leonis XI. Medicus, laudes promeritas tulit, lau-

laudabilique existimatione famam sibi peperit. Perlegamus marmoream inscriptionem, collocatam in Ecclesia Deiparæ in Vallicella, ad ipsius nominis diurnitatem, ubi Innocentij ossa tumulata iacent.

INNOCENTIO BALDVCCIO
 PATRICIO PISTORIENSI
 INNOCENTII IX. ET LEONIS XI.
 SVMMORVM PONTIFICVM
 MEDICO ET CVBICVLARIO INTIMO
 CVIVS ARTEM SALVTAREM
 ROMA SEMPER
 PRINCIPES VIRI SÆPE
 CARDINALES IN PONTIF. COMITIIS SEMEL
 PROBAVERVNT.
 VIRO IN QVO VIRTUTES ANIMI
 NVMQVAM ÆGRÆ
 QVEM SATIS
 HONORVM FAMA POSTERITATI
 SED LONGE PRÆSTANTIOR
 EXIMIÆ PIETATIS LAVS
 IMMORTALITATI COMMENDAT.
 VIXIT AN. LXXX. MEN. VII. DIES IX.
 OBIIT XIV. KAL. MAII M. DC. XXXV.

IOANNES ANDREAS BIANCHI, Italus, Parmensis, Artium, & Medicinæ primæ notæ Doctor, quem virtute nitidum, doctrina clarum nominabant. In Gymnasio Bononiensi ab anno 1525. docuit vsque ad an-

num 1561. quo euocatus est Romam a Pio IV. Pont. Max. & in Medicum ascitus, summa cum sui commendatione nominis, namque Medicinam exercendo, principem locum adeptus fuerat.

Huiusce meminit Joannes Nicolaus Paschalis Alidosius in Opere, Li Dottori Forefieri, che in Bologna hanno letto Teologia, Filosofia, Medicina, ed Arti Liberali, pag. 42.

In viuis esse desijt Joannes Andreas Romæ, die nona Augusti, Anno 1566.

IOANNES ANTRACINVS, Italus, Maceratensis, Philosophiæ, & Medicinæ accurate vacauit, Laureamque honorifice meruit, nec exiguam, Medicinam faciendo, laudem adeptus est. Hinc in Aula Romana clarus, Hadriani VI. Sum. Pont. Archiater fuit, omnesque semper integerrimi, atque consultissimi viri numeros compleuit, omnibus, & præsertim Pontifici, alijsque Magnatibus acceptissimus.

Joannis mentio habetur apud Paulum Jouiium, in Vitis Virorum Illustrium, Tom. 2. Vita Hadriani VI. pag. mihi 281.

IOANNES BAPTISTA CANANVS, Italus, Nobilis Ferrariensis, Julij III. Sum. Pont. Medicus, Medicus quippe, ac Philosophus, qui

qui ingenij acumine , multorumque anno-
rum vsu , collegarum nemini concedebat , &
Medicinæ profecto gloriam propagauit . Lau-
dem quoque sibi apud posteros vendicauit
scribendo Opus prænotatum .

Musculorum Humani Corporis picturata dis-
sectio . Ferrara . 1572. in 4.

Confule Franciscum Mariam Torrigium
in Opere Sacre Grotte Vaticane , par. 2. pag.
mihi 388. Joan. Anton. Vander Linden De
Scriptis Medicis , lib. 1. Joannem Andr. Quen-
stedt in Dialogo de Patrijs Illustrium Doctri-
na , & Scriptis Virorum , pag. 337. Josephum
Lanzonum , De Jatro-Physicis Ferrariensibus ,
pag. 8. Amatus Lusitanus laudibus etiam cu-
mulare non desinit Joan: Bapt. Cananum in
Centurijs Curation. Medic. Cent. 1. Curat. 23.
27. & 52. in Scholijs , ac Cent. 3. Curat. 40.
in quibus Cananum in disseccandis humanis
corporibus , alterum fuisse Vesalium testatur ;
testaturque eiusdem virtutes , & merita Au-
gustinus Superbus in Opere Appaiato degli
Huomini Illustri della Città di Ferrara , par. 1.
pag. 16. vbi hoc legitur epitaphium .

IO: BAPTISTA CANANVS
IVLIJ III. PONT. MAX.
MEDICVS OLIM ACCEPTISSIMVS
NVNC

NVNC AVTEM TOTIVS DITIONIS
 ALPHONSI II. FERRARIÆ DVCIS SERENISS.
 SVIS MERITIS PROTOMEDICVS.
 MORTALITATIS MEMOR
 HOC SIBI MONVMENTVM VIVENS
 P. C.
 AN. DOM. M.D.LXXIIX. KAL. IAN.
 ÆTATIS VERO SVÆ LXIII.

Profapia Canana viros peperit, tum lite-
 ris, tum armis mirifice decoratos. Jnter ce-
 teros præfulsere Antonius Maria, ingentis
 æstimationis Medicus, qui teste laudato Lan-
 zono publici iuris fecit Commentaria in lib.
 Artis Medic. Galeni, & Commentaria in
 Aphorif. Hyppocratis. De eo etiam Super-
 bus, par. 2. pag. 77. vbi de Francisco Maria
 Canano quoque agitur, excellentissimo Phi-
 losopho, & Medico, politiorisque literaturæ
 diligentissimo cultori.

Julius Cananus, nostri Joannis Baptistæ
 germanus frater enituit S. R. E. Cardinalis,
 cuius virtutes, & gesta exhibet memoria
 in marmore sculpta Ferrariæ in Ecclesia S. Do-
 minici, in Sacrarij pavimento, & est.

D. I.

IVLIO CANANO NOBILI FERRARIENSI
 S. R. E. TIT. S. ANASTASIÆ PRESB. CARD.
 EX CANANORVM BYZANTII STIRPE
 PA-

PALEOLOGIS IMPERATORIBVS
VNA PROPAGATA.

QVI

IVLIO III. PONT. MAX.
IUVENIS ADMODVM A SECRETIS
ADEO ACCEPTVS INSERVIVIT
VT IN EVM

PONTIFICIAM AVCTORITATEM
SVPPPLICATIONES
QVASCVMQ. SCRIPTVRASVE
SIGNANDI FIDENTER.

QVI

ADRIÆ ET MVTINÆ EPISCOPATVS
VENEFCIA COHIBENDO
HÆRESES EXTIRPANDO
AC TEMPLA RESTITVENDO
VIGILANTER REXIT.

QVI

SACROSANCTÆ TRIDENTINÆ SYNODO
INTEREVIT.

QVI A GREGORIO XIII.

POSTREMA ILLA PROMOTIONE
INTER CARDINALES COOPTATVS FVIT.

QVI DENIQVE

SIXTI V. LEGATVS

ÆMILIAM TAM ÆQVE IVSTEQVE
EST MODERATVS

VT NOMEN EIVS PERPETVO

GLORIOSVM SIT PERMANSVRVV.

ALEXANDER SANCTI IACOBI EQVES
ET SAPIENTIVM IVDEX

FRATRE OPTIMO

GRATÆ TESTIFICATIONIS ERGO P.I.

VI.

VIXIT ANNOS LXVIII.
 OBIT V. KALEND. DECEMB.
 MDXCII.

Ampliffimus hic Cardinalis prælo manda-
 uit Constitutiones Adrienses, quas Episcopus
 in Clericorum vtilitatem elucubrauerat.

Meminitque de eo Augustinus Oldoinus
 in Athenæo Romano, aliosque tantum vi-
 rum celebrantes palam facit.

IOANNES BAPTISTA SERIVSTIVS,
 Italus, Nobilis Lucensis, Romanusque Ci-
 uis, Philosophiæ, Medicinæque Doctor gra-
 uis, & prudens, Gregorij XIII. Pont. Max.
 Medicus, a quo sane Seriuftia familia, & Pa-
 tria plurimum decoris habet, & ornamenti.
 In Ecclesiâ Sanctissimæ Trinitatis Romæ, Hor-
 tulorum in Colle, seu Pincij extat Joan. Bapti-
 stæ sepulcrum, cum sequenti inscriptione,
 eius laudes referente.

D. O. M.

IOANNI BAPTISTÆ SERIVSTIO PET. FIL.

PATRITIO LVCENSI

PHILOSOPHIÆ AC MEDICÆ

PRÆSERTIM ARTIS

CLARISSIMO

BONARVM

PRÆTEREA LITERARVM DISCIPLINA

ERV DITISSIMO

VITÆ AC MORVM INTEGRITATE
PRVDENTIA DENIQVE
ORNATISSIMO

PRINCIPIBVS VIRIS CARISSIMO
ET OB SVMMA EIVS
IN HANC VRBEM MERITA
CIVITATE ROMANA DONATO.

QVI

IACOBO CARDINALI SABELLO
ANNOS PROPE II. ET XX.

FIDEM AC INTEGRITATEM SVAM
INSIGNITER PROBAVIT .

GREGORII ETIAM XIII. PONT. MAX.
SACRIQVE PALATII FAMILIÆ
VALETVDINIS CVSTOS FVIT .
CHRISTOPHORVS VINCENTIVS

ET MICHAEL

FRATRES MOESTISS. POSS.

OBIIT AN. SAL. M.D.XC. MENS. SEPTEMB.
ÆTATIS SVÆ LV.

HVIC TEMPLO CC. AVREO S
AD STVDII VT VOCANT

MONTEM OCCVPATA PECVNIA LEGAVIT
QVA

BIS IN HEBDOMADA PRO EIVS ANIMA
SACRVM PERPETVO FIAT.

Est huiusce mentio in Volumine Statuto-
rum Collegij Medicorum Almæ Urbis, pag.
mihi 108. Meminit etiam de eo cum præco-
nio Baldus Baldi, in Opere Discorso Apolo-
getico del vero Opobalsamo Orientale, pag.

Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana, par. 2. tractat de Philippo Seriuftio, Academico quidem Obscuro, sed literis, atque eruditione clarissimo, qui inter alia pietatis suæ erga Deiparam Virginem specimina, edidit latino carmine De Deiparæ Virginis Imagine, nouis. Lucæ miraculis coruscante Opusculum. Nec non Joannes Ferro in Opere, Teatro d' Imprese, par. 2. pag. 97. Atque Scipio Bargagli in Opere, Dell' Imprese, pag. mihi 134. De eodem loquitur æque Augustinus Oldoinus in sæpe laudato libro ms. penes me, Scriptorum multorum Italiae, *Filippo (ait) Sergiusti, Nobile Lucchese studio nel Seminario Romano, poi viffe molto tempo in Francia, ritornato alla patria se ne morì. Ha stampato alcune Opere di Poesia, & in lode della Vergine Santissima.*

IOANNES BAPTISTA VERALLVS, Italus, Romanus, Philosophus, & Medicus in primis nobilis. Ad publicam vtilitatem Medicinam exercuit egregie, proximorum salutis summa voluntate occurrendo. Splendido naturæ nitore, morumque maiestate, toti Aulæ Romanæ manifestus, Eugenio IV. Pont. Max. cuius Archiater erat, aliisque Magnatibus intime gratus, & consiliorum

eorum particeps integerrimus, ac prudentissimus.

Est huius mentio in libro Statutorum Collegij Medicorum Urbis, pag. mihi 105. cui etiam dat munera laudum Baldus Baldi in Opere, Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale, pag. 106.

Ex hac illustri progenie claruere Hieronymus Verallus, Joannis Baptistæ, & Juliæ, sororis Card. Dominici Jacobatij filius, a Paulo III. æquo meritorum remuneratore, Cardinalium cætui sacro adscriptus.

Fabritius Verallus, Hieronymi nepos pariter ad sacram Purpuram admotus fuit a Paulo V. Ambo Romæ in Ecclesia S. Augustini in Campo Martio, in familiæ Verallæ Sacello, sequentibus celebrantur elogijs.

D. O. M.

HIERONYMO VERALLO ROMANO

A PAVLO III.

ROMANA PURPURA DONATO

QVEM LOCVM ET MERUIT.

AD CAROLVM V. IMPERATOREM

IN GERMANIA NVNCIVS

DECRETO IN TVRCAS BELLO

AC RELIGIONE STRENVE PROCVRATA

ET SVSTINUIT AD HENRICVM II.

GALLIÆ REGEM LEGATVS

**PARMENSIS BELLO FELICITER COMPOSITO
 ET AMPLIFICAVIT VRBANO VII.
 SOBRINO ALVMNOQVE SVO
 AD CHRISTIANÆ REIP. REGIMEN
 DOMESTICA INSTITVTIONE
 PERFECTO.
 OBIIT AN. DOM. MDLV.
 ÆTATIS SVÆ LV.**

**D. O. M.
 FABRITIO VERALLO ROMANO
 HIERONYMI CARD. VERALLI
 FRATRIS FILIO
 A PAVLO V. POST. NVNCII APOST. MVNVS
 APVD HELVETIOS
 IMPIGRE ADMINISTRATVM
 AD SACRAM PURPVRAM ADMOTO
 CVI PROMERENDÆ VRBANI VII.
 CONSANGVINEI SVI
 APVD QVEM ADOLEVERAT
 EXEMPLIS INSTRVCTVS
 OPTIMI PONTIFICIS MORES EXPRESSIT
 DIGNVSQVE HABITVS
 QVI SVBLATVM REPENTE PRINCIPEM
 ALIQVANDO REPRÆSENTARET.
 OBIIT AN. DOM. M. DC. XXIII.
 ÆTATIS SVÆ LIII.**

Paulus Æmilius Verallus, laudati Card.
 Hieronymi æque nepos fulsit Juris consultus
 celebris, ac Romanæ Rotæ Auditor, mox
 Ros-

Rossanensis Archiepiscopus, translatus dein-
de ad Caputaquensem Ecclesiam, clarus in
Concilio Tridentino, & apud Patres summæ
extimationis.

Satis fit de his tantum verba fecisse, reliâis
alijs, armis, & litteris perspicuis.

IOANNES BODIER, Cenomanus, Ma-
chaonia clarus in arte. Julij II. Pont. Max.
Medicus cum esset, non solum in hoc obeun-
do munere, decus sibi insigne conciliauit,
sed etiam honoribus, & præmijs sese adau-
ctum, perornatumque sensit, adeoque Pon-
tifici iucundus, vt ab ipso nobilitatus sit Ab-
batia Romæ principali, & magni redditus,
Sancti Sebastiani videlicet, extra Portam Ca-
penam, via Appia; de qua re adhuc visitur
in eadem Ecclesia memoria in hunc modum.

D. O. M.

IO: BODIER CENOMANO

PHILOSOPHO AC MEDICO INSIGNI

CVIVS OPERA

CVM IVLIVS II. PONT. MAX.

UTERETVR.

ILLVM HVIC SACRO

D. SEBASTIANI MONASTERIO

ABBATEM PRÆFECIT.

VIXIT AN. LXXV. MEN. III. DIES VIII.

OBIIT VII. KAL. IVLII. M. D. XVII.

IOAN-

IOANNES LVNELIVS EPISCOP. SEBASTIAN.
 EIVSDEM MONASTERII ABBAS
 AVVNCVLO BENEMER.
 POS.

Legitur etiam hoc epitaphium apud Flo-
 rauantem Martinellum in Opere, Romæ ex
 Ethnica Sacra &c. Cap. 9. pag. mihi 302.

IOANNES BVRGIVS, Siculus, Calataie-
 ronensis, Medicorum dictus, & merito, suo
 tempore princeps, principemque, apud Prin-
 cipes Viros locum tenuit, præsertim apud Al-
 phonsum Regem Parthenopæum, cuius in-
 stantia, Salentinus Pastor electus est, mox Si-
 pontinus Archiepiscopus, deinde Episcopus
 Mazariensis. Romam profectus, in magnam
 Pontificum, totiusque Aulæ existimationem
 vixit, virtute assidue, & doctrina duce. Pau-
 lus vero II. Pont. Max. proprium Medicum
 dixit, & felici omine, namque felicissime
 Pontificem periculose ægrotantem, a limine
 mortis reuocauit, hinc ab eodem ad Archie-
 piscopatum Panormitanum translatus fuit.
 Calataieronæ defunctus, sepelitur in maximo
 templo a Joanne Vega Prorege. Post annos
 74. cum eius cadaver effossum, integrum
 reperissent, honestiori tumulo, & inscriptio-
 ne exornatur huiusmodi.

ILLVSTRISSIMO AC REVERENDISSIMO
 IOANNI BVRGIO
 EPISCOPO MAZARENSE SIPONTINO
 ET TANDEM
 ARCHIEPISCOPO PANORMITANO
 SVORVM TEMPORVM TOTO FERÈ ORBE
 CELEBERRIMO
 CALATABYRONENSI ORNAMENTO.
 D. VESPASIANVS BONANNO
 FRANCISCVS RIZZARI
 FRANCISCVS MONTELEONE
 AC NICOLAVS DE MONARDO
 ANNO MDXXXIII.
 CIVITATIS PATRES
 ANTIQVITATVM NON IMMEMORES
 TVMBAM HANC
 INSTAVRARE FECERVNT.
 NATVRÆ CESSIT ANNO MCCCCXLVI.

Errasse tamen Patres, quamvis antiquita-
 tum non immemores, aiunt Ferdinandus V-
 ghellus in Italia Sacra, Tom. 7. col. 1166. &
 Pompeius Sarnellus in Opere, Cronologia de
 Vescoui, & Arciuescoui Sipontini, pag. 302.
 ex animaduersione Rocchi Pyrrhi, in notitia
 Panormitanæ Ecclesiæ. Obijt enim Archie-
 piscopus Joannes anno 1469. non 1446. Si
 plura cupis citatos scriptores legas.

Ego apud Franciscum Falabellam, S. Se-
 uerinæ Archiepiscopum, Romæ olim degen-
 tem,

tem, vidi ingens Opus ms. Joannis Burgij, cuius titulus.

Secreta verissima ad varios curandos morbos.
In calce extabat Summarium Vitæ Joannis, ab anonymo exaratum.

IOANNES CASINVS, Italus, Nobilis Senensis, laudati Francisci Casini, Urbani VI. Medici, germanus frater. Joannes vero Innocentij VII. Pont. Max. Medicus emicuit. *Giouanni* (ait Isidorus Vgurgerius in Opere, Le Pompe Sanesi, Parte prima, Titolo decimo settimo, pag. 503.) *Casini, tra Filosofi, e Medici del suo tempo tenne facilmente il primato; perche si come leggendo Medicina Teorica in Siena circa l'anno 1370. si dimostrò acutissimo, così operando nelle cure riuscì fortunatissimo; sinche chiamato da Innocenzo VII. Pontefice Romano, fu ammesso tra suoi più intimi familiari, e dichiarato custode, e conservatore della sua sanità.*

Non tacebo, Cardinalem Antonium Casinum fuisse nostri Joannis filium. Scriptores nonnulli, Antonium Casinum, Episcopum Massensem, cum Antonio Casino Cardinale confuderunt, decepti nomine, & cognomine, utrisque communi. Veritas porro est, quod Antonius Episcopus Massensis fuit filius Francisci

cisci, Medici Papæ Martini V. de quo superius egi; Antonius vero Cardinalis, fuit huius Joannis, Innocentij VII. Medici filius, vti accurate scripsit Ferdinandus Vghellus, in Italia Sacra, Tom. 3. col. 797.

Bartholomæus Casinus, Cardinalis Antonij germanus frater, Monachus, & Abbas Ordinis Vallumbrosani, claruit Episcopus Pisaurensium, quam Ecclesiam omni cum laude rexit; terramque deseruit anno 1419. De eo item Vghellus, Tom. 2. col. 952.

IOANNES FRANCISCUS EMANVELLIS, seu MANOVELLI, Italus, Florentinus, Pauli III. Sum. Pont. Medicus, cuius facta mentio est in volumine Statutorum Collegij Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 106. memoraturque cum præconio a Baldo Baldi in Opere, Discorso Apologetico del vero Opopobalsamo Orientale, pag. 107. Fuit equidem Joannes Franciscus doctissimus, atque omnium virtutum laude cumulativissimus vir.

A clarissimo Antonio Magliabechio, qui me officijs omnibus complectitur, per epistolam postulavi, vt de Joanne Franciscus notitias mihi suppeditaret. Ad rogata responsum dedit (ex relatis tamen a Bernardo Benuenuti) ad hunc modum.

Tre sono le famiglie, che col casato, o cognome di Manouelli hanno riseduto nella Republica Fiorentina, e tutte e tre presentemente estinte. La prima ebbe 19. Priori, e 2. Gonfalonieri dal 1283. al 1432. Portò per arme un Campo di uiso a trauerso diritto; nella parte superiore tre Stelle d'oro in Campo rosso, e nella parte inferiore Campo d'oro. Fabbricarono la porta della Chiesa di S. Maria Maggiore, e vi si vedono le loro armi.

La seconda dal 1296. al 1384. godè sei volte il Priorato, del resto di essa non ci sono restate altre notizie.

La terza ebbe quattro Priori dal 1487. al 1527. e faceua per arme un Giogo d'oro in Campo azzurro, e nella testa dell' arme un Rastrello rosso di quattro denti, entroui tre Gigli d'oro.

Or di quale di queste tre famiglie fosse Gio: Francesco d'Emanuello, o Manuelli, Medico di Papa Paolo III. non ho potuto ritrouare.

Apud Ammiratos in Operibus, Istorie Fiorentine par. 1. tom. 1. lib. 4. pag. mihi 214. legitur: Cessato in questo modo l'imperuoso corso di così fatto torrente, s'incominciò a pensare di riformare la Città, al governo della quale furono messi huomini di parte nera, nominando Gonfaloniere innanzi il tempo ordinario agli otto
di

di Novembre Tedice Manouelli. Questo è quello, che fece dire a Dante, della leggerezza della sua patria lamentandosi, e come Ghibellino auendo cagion di dirlo, che a mezzo Novembre non giunge a quel che d' Ottobre filaua. Secundo vero Tomo, lib. 19. pag. 1022. Entrato nuouo Gonfaloniere Niccoiò Manouelli, della cui famiglia già 124. anni addietro era stato vn' altro Gonfaloniere, il cui nome fù Tedice &c.

Hæc inuestigasse de hac familia forsan aliqui gratissimum fore credo, præsertim familiarum curiosis inquisitoribus.

IOANNES FRANCISCVS MAREN-
CI, Italus, Albensis, qui Medicinam pie, & memorabili nomine fecit, cumque satis perspecta foret eius vbique integritas, & doctrina, in Medicum Beati Pij V. Pont. Max. assumitur. Vt egenos correptos morbo, de periculo eriperet, multus assiduusque erat piissimus hic Pij Archiater exemplo tanti Pontificis, qui semper pietate ardebat in Deum, & in proximum caritate.

Habeo ego Joannis Francisci synopticam enarrationem

De Pij V. Pont. Max. Morbo, quo obiit, cuius integrum authographum extabat apud optimum virum, & eruditum Ioannem Bis-

saigam amicum meum olim officiosissimum,
 Secreto Sedis Apostolicæ Archiuo Vicepræfe-
 ctum. Hac enarratione constat Joannem Fran-
 ciscum, huius Beati Pontificis perdigine Me-
 dicum fuisse.

IOANNES GAMVCCIUS, Jtalus, e
 Sancto Gemignano, fuit Medicus Clementis
 VII. Summi Pontificis, teste laudato Vincen-
 tio Coppi in Opere, Huomini Illustri Sangi-
 mignanesi, pag. 192.

De hac familia superius egi de Andrea
 Gamuccio scribens.

IOANNES IACOBVS BALDINVS, Jta-
 lus, ex Apiro, porro non omittendus. At
 paucis vt me expediam, tu vero multa lector
 habeas, proferam sepulcralem inscriptionem,
 extantem Romæ in Ecclesia Sancti Augustini.

D. O. M.

IOANNES IACOBVS BALDINVS

EX APIRO IN PICENO

PHILOSOPHIÆ AC MEDICINÆ

LAVREA DECORATVS.

A BENEDICTO CARDIN. IVSTINIANO

ROMAM ACCITVS

SCIPIONI

QVOQVE CARDINALI BVRGHESIO

INSERVIENS

ILLVSTRIS NOMINIS EXISTIMATIONE

ITA

ITA INCLARUIT
 VT EIVS OPERA
 OMNES FERÈ PURPURATI PATRES
 AC PRINCIPES VTERENTVR.

QVIN IMO
 REPARANDA VRBANI VIII.
 AC INNOCENTII X.

SALVS
 EIVS CVRÆ SÆPE CREDITA FVIT.
 AB ALEXANDRO VII.

PARITER ACCERSITVS
 OB VALETVDINEM AC SENECTVTEM
 IMPOTENS MERITO MVNERE
 SE ABDICAVIT.

TOT VERO POST HONORIFICOS LABORES
 VITÆ METAM ATTINGENS
 PATRIAM QVAM OPERVM SPLENDORE
 CLARAM REDDIDERAT
 OPVM LARGITIONE LOCVPLETAVIT.

NAM IN APIRO
 VBI ECCLESIAM

SVB INVOCATIONE SANCTI VRBANI
 A FVNDAMENTIS BREXERAT
 COLLEGIATAM

DVODECIM CANONICORVM
 CVM OCTO BENEFICIATIS
 INSTITVIT.

VIRGINIBVS NVBILIBVS
 CERTAM PECVNIAM IN DOTEM
 PRÆSCRIPSIT.

EX OMNI ASSE HEREDES
 DVODECIM CANONICOS
 VLTIMIS TABVLIS DECLARAVIT.

**MVLTI DEINDE LOCIS
 PIETATI ADDICTIS
 LEGATO INGENTI ÆRE
 CONSVLVIT.
 QVI ENIM
 AMANTISSIMVS PAVPERVM
 PATER FVERAT
 PAVPERVM INOPIÆ
 ETIAM POST FATA PRÆSTO ESSE VOLVIT.
 SIC PLVS ALIIS QVAM SIBI VIVENS
 ANNO REDEMPT. M. DC. LVI.
 ÆTATIS SVÆ LXXII.
 PIE DEVIXIT.**

**TOT IGITVR OB PROMERITA
 CANONICI SANCTI VRBANI IN APIRO
 GRATISSIMORVM ANIMORVM INSTINTV
 TANTI BENEFACTORIS MEMORIAM
 COLERE VOLENTES
 ILLVM
 HACIN ECCLESIA IN QVA CONDI VOLVIT
 LVCI RESTITVNT
 ET ÆTERNITATI COMMENDANT.
 ANNO IVBILEI M. DC. LXXV.
 THOMAS PERANZONVS CANONICVS
 ET EXECVTOR TESTAMENTARIVS
 MONVMENTVM HOC
 ÆRE HEREDITATIS
 PONENDVM CVRAVIT.**

IOANNES MARIA LANCISIVS, Jra-
 lus, Romanus, summo a natura instructus
 ingenio, Medicinæ studium dicavit suum,
 Me-

Medicinæque peritia valens , & magno in honore , ac nomine cum esset , mortuo Francisco Santuccio , qui Innocentij XI. Sum. Pont. a Medelis erat , illi Joannes Maria subrogatus fuit , atque Canonicatu in Ecclesia Sancti Laurentij in Damaso donatus . Denato vero Pontifice , Canonicatum dimisit ; operam modo sedulam nauat Lecturæ in almæ Urbis Archigymnasio , Medicinamque cum nominis fama exercet , in omnibus , quæ ad hanc facultatem spectant diligentissimus , & non vulgarem eius magis magisque in dies obtinet doctrina locum . Edidit huc vsque

Lucubrationem de Virgine quadam Calliensi , mirabili vexata symptomate , habitam in Congressu Medico-Romano , in ædibus Hieronymi Brasauolæ , Medici primarij , die 21. Septemb. 1682. prælo datam Romæ , apud Christophorum Dragondellum , eodem anno .

Fecit *Explicationes ad Opus prænotatum Anatomia , per vso , & intelligenza del Disegno , ricercata non solo su gli offi , e muscoli del corpo humano , ma dimostrata ancora su le Statue antiche più insigni di Roma , delineata in più tauole con tutte le figure in varie faccie , e vedute &c. Con le Spiegazioni , & Indice del Sig. Canonico Gio: Maria Lancisi ,*

già Medico Segreto della Santa Memoria di Papa Innocenzio XI. Prodiit Romæ ex Typographia Domini de Rubeis, anno 1691. in fol.

Magister Fr. Iosephus Maria Lancisus, Ordinis Franciscanorum Conuentualium, vir doctus, & eloquens, nostri Joannis Mariæ germanus frater, religiosisque moribus illustris, Prædicationis munus laudabiliter exercet, Prouincialis Romanæ Prouinciæ institutus anno 1694. impositum onus maxima virtute administrat.

IOANNES PHILIPPVS DE LIGNAMINE, Siculus, Messanensis, qui Medicinam in primis coluit, ingenio vir acutus, & vehemens, Medicinamque publice, magna discipulorum frequentia Perusiæ docuit. Cum fratre Francisco de Ruere, Ordinis Fratrum Minorum Ministro Generali mox S. R. E. Card. arctissimo necessitudinis vinculo coniunctus extitit. Cardinalis deinde Ruuerius ad Pontificatus fastigium euectus, dictus Sixtus IV. beneuolentiam erga Joannem Philippum, ac æstimationem ostendit, Medicumque adhibuit. Quod munus grauiissimum, quamuis valde Jo: Philippum occuparet, nihilominus librum scripsit, inscripto eidem Sixto IV. Sum. Pont.

De vnoquoque cibo, & potu utili homini, & nociuo, eorumque primis qualitatibus. Romæ. in 4.
De quo meminit Jo: Anton. Vander Linden,
De Scriptis Medicis, lib. 1.

IOANNES SERVINVS, Jtalus, Senensis, Calixti III. ac Pij II. Summorum Pontificum Archiater. Jsidorus Vgurgerius Azolinus in Opere, quod indigitatur, *Le Pompe Sanesi*, Parte Prima, Titolo Decimo settimo, pag. 506. de Joanne attexuit enarrationem. *Giouanni (inquit) Sernini ancorche non fusse vscito dall' adolescenza, fu nondimeno per la sua eccellenza nell' arte dichiarato, e laureato Dottore di Medicina. Esercitolla per qualche tempo nella patria con gran fortuna; onde sparsa la fama del suo valore all' altre Città d'Italia, fu chiamato con honoreuole stipendio à Città di Castello, oue dimorò quasi tre anni con ammirazione comune, ch' egli in questo tempo hauesse restituito la sanità alla maggior parte de gl' infermi, che haueua curato. Quindi fu dimandato da gli Anconitani, ed egli prontamente v'accorse, e fece proue tali, che le sue cure erano stimate miracoli. Il che sentendo Calisto III. Pontefice Romano, chiamò Giouanni a Roma, e lo dichiarò suo Medico. Morto Calisto gli succedette Pio II. Sanese, che hauendo piena*

notizia di Giovanni, l'esse parimente per suo Medico, ed a lui solo confidò la conseruazione della sanità sino all' ultim' hora della sua vita. Fu Giovanni, come gli altri suoi antenati, affabile, piaceuole, e caritativo. Morì in Roma l'anno 1464. a 23. di Settembre: ed il suo corpo fù trasferito a Siena l'anno 1465. li 3. di Nouembre, nel qual giorno gli furono fatte solennissime esequie.

Patrem Joannes habuit Franciscum, nepotemque, Franciscum æque vocatum, qui celeberrimi Medici coruscant, cum encomio recensiti ab eodem Vgurgerio, titulo supra memorato. Laudaturque Hector Serninus, Titolo 18. pag. 600. qui edidit, Le Tragedie di Seneca in verso sciolto.

IOANNES TIRACORDA, Italus, Firmanus, in Philosophicis, ac Medicinæ studijs insigniter versatus, Medicusque habitus Romæ grauissimus, atque doctissimus, virorumque principum sanitatem, frequenti cum laude tutatus est (ac si fidem præstas Bernardino Genga in Opere, cuius titulus Anatomia Chirurgica, lib. 2. cap. 33. pag. 292. secundæ impressionis) Innocentij X. Pont. Max. Medicus circumfulsit, Medicorumque coryphæus nuncupatus.

Joanni inscripsit Epistolam Julius Cæsar
Benedictus a Guelfalione , & est Epistola 3.
libri 7. Epistolarum Medicinalium .

IOANNES ZECCHIVS , Jtalus , Bono-
niensis, Romana Ciuitate donatus, Medicus,
& Philosophus probatissimus, integerrimus-
que , qui permultos in morbis desperatos, mi-
rabili ope sanitati restituit : inde ita firma , ita
stabilis mentibus hominum opinio de eo com-
prehensa fuit , vt nullus extiterit graui affe-
ctus morbo , qui Joannis sententiam non re-
quireret ; nulla rerum dubiarum disputatio ,
quæ doctissimum hunc Medicum non admit-
teret , vt etiam accitus fuerit a Sum. Pont. Cle-
mente VIII. ad lites , & grauiissimas illas in
Arte controuersias dirimendas , inter Roma-
nos Medicos , & Neapolitanos exortas , quas
Hieronymus Prouenzalis expendendas in Sa-
cro Palatio coram Pontifice proposuerat . In
quibus resoluendis , quam egregie pro loci
maiestate se gesserit Zecchius , quæ, qualiaque
fuerint propositis tanti ponderis quæstionibus,
eius Responfa pro tuenda in curandis feбри-
bus, Romanorum Archiatrorum methodo ha-
ctenus seruata , ac imposterum in Vrbe ser-
uanda , fufe , & distincte enarrauit , ac typis
edidit Joannes Baptista Orius , insignis Medi-

cus Ariminensis ; euulgato Opere ; & indig-
gitato .

*De Ratione curandi præsertim febres ex putri-
ortas humore , a Medicis hæctenus in Vrbe ser-
uata . Disputatio . Romæ . Apud Alyosium Zan-
netum . 1596 . in 4 .*

Excitata itaque magis magisque Zecchij
fama , adeo percrebuit , vt ab eodem Ponti-
fice Clemente VIII . acerrimo ingeniorum iu-
dice , ac promotore , inter digniores , Medi-
cus suus intimus probari meruerit , quod e-
tiam a Sixto V . Sum . Pont . factum prius fuis-
se constat . Non minus docte , quam vtiliter
alia plura scripsit Ioannes , & sunt ex Ioan-
Anton . Vander Linden , lib . 1 . De Scriptis
Medicis .

*Consultationes Medicinales . In quibus uni-
uersa praxis Medica exacte pertractatur . An-
dromachi Zecchij opera in lucem editæ . Venetijs .
Apud Ioannem , & Variscum Variscos . 1617 .
in 4 . Romæ . Apud Guilielmum Facciottum .
1601 . in 4 . Francof . 1650 . in 8 .*

*De Vrinis breuis , & pulcherrima methodus .
Cui de laterali dolore cum febre putrida , nec non
mali moris Tractatus , & Consultatio accedunt .
Herculis Zecchij opera in lucem edita . Bononiæ ,
Apud Heredes Ioannis Rossij . 1613 . in 4 .*

De

De Aquarum Porreſtanarum uſu, atque præſtantia Tractatus, in 7. capita diuiſus. Bononia. Apud Ioannem Roſſium. 1576. in 4.

In primam Hipp. Aphor. Sect. dilucidiffimæ Lectiones. Quibus accedunt Tractatus 4. inſignes, admirabili quadam methodo digeſti, de Purgatione videlicet, de Sanguinis Miſſione, de Criticis Diebus, ac de Morbo Gallico. A Scipione Mercurio ſumma diligentia ab ore Authoris excepti. Tomus Primus. Bononia. Apud Ioannem Roſſium. 1586. in 4.

Zecchium celebrant Ioannes Paſchalis Alidofius in Opere, I Dottori Bologneſi di Teologia, Filoſofia, Medicina, ed Arti Liberali, pag. 109. Scipio Mercurius in volumine, cuius titulus, La Commare, Lib. 1. Cap. 17. De eo etiam mentio in meâ Bibliothecâ Romana, Vol. 2. Cent. 10. num. marg. 91. In Libro Statutorum Collegij Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 110. ac apud Petrum Caſtellum, in Opere de Abufu Phlebotomiæ, pag. 14. Fuſe tamen de tanto viro ſcripſit eruditus, humaniſſimusque meus amicus Carolus Cartharius, Aduocatus Conſiſtorialis in Athenæo Romano.

Mortuus eſt Romæ Ioannes anno 1601. die ſecunda Decembris, ætatis ſuæ 68.

IOFFREDVS GAMBARANA, Italus, Nobilis Taurinensis, viuacis, ac solidæ doctrinæ Medicus exquisitissimus, hic producendus, nam cum eius virtutum fama vndique increbuisset, Clemens VIII. Pont. Max. familiaribus epistolis ad suscipiendam suæ tutelam valetudinis accersuit; & hoc comperitum fit ex Oratione Emanuelis Philiberti Pannalbi in Lauream Equitis Cæsaris Octauij Gambaranæ, in qua author, Gambaranæ familiæ nobilitatem, laudes, merita, & gloriam luculenter expressit, laudibusque extoluntur permulti alij præstantes viri, ex hac familia orti. Legitur hæc Oratio in Syllabo Scriptorum Pedemontij Andreæ Rossotti, pag. 417.

IVLIVS DE ANGELIS, Italus, e Terra Bargæ, Lucanæ Diœcesis, nobili prosapia creatus. Patrem promeruit Franciscum optimum Jurisconsultum. Fratres Nicolaum Aduocatum Sacri Consistorij; & Cosmum Juris vtriusque Doctorem, sacre Inquisitionis Assessorem in Vrbe, mox Cortonensem Episcopum; ac Equitem Iacobum in Pisana, necnon Senesi Vniuersitate Legum Professore, in Ciuitate æque Senensi, Generalem pro Magno Etruriæ Duce Auditorem, Volaterrarum quoque

que, & Plumbini Priorem Ordinis Sancti Stephani. Domesticis itaque excitatus Julius exemplis, doctrinarum, virtutumque incensus amore, operam litteris sedulam nauauit; Philosophiæ attamen, Medicinæque præsertim, studuit, & cum ingenio viuido, peracuto, elegantissimoque præstaret, præstantissimus euasit Medicus, atque Philosophus, ac per annos plures in Pisana, dein Romana Academia, publice, & cum præconio edocuit; tandem Clementis VIII. Sum. Pont. Archiater emicuit, & ab eodem Pontifice, Sancti Spiritus in Saxia Præceptor renunciatus.

De Familia Angelia Pisana, quæ ne dum vetusta, sed nobili, iam diu propter bella a Florentinis contra Pisanos gesta, ad oppidum Bargæ demigravit, & hinc exortum quod eiusdem gentis nonnulli Bargæi fuerint nuncupati, deque aliquibus eiusdem profapiæ viris clarissimis, videre poteris Syllabum Aduocatorum Consistorialium Caroli Cartharij, pag. 205. Enarrationem Synopticam eruditi Præfulis Ioannis Ciampini, de Abbreuiatoribus Parci Maioris, pag. 37. Et Santium Cicatellum in Vita Pat. Camilli de Lellis, lib. 3. cap. 7. Sepulchralem inscriptionem in Aracælitano Templo Romæ sculptam, ne pigeat uasculare.

D. O. M.
 IOANNI DE ANGELIS PATRITIO PISANO
 QVI
 DOMESTICVM VIRTVTIS ET SAPIENTIÆ
 NACTVS EXEMPLVM
 IACOBVM PATREM
 IVRIS ET IVSTITIÆ CONSVLTISSIMVM
 NICOLAVM CONSISTORIALIS AVLÆ
 ET S. P. Q. R. ADVOCATVM
 IVLIVM S. SPIRITVS IN SAXIA
 MAGNYM PRÆCEPTOREM
 COSMYM EPISCOPVM CORTONENSEM
 PATRVOS
 CVM LAVDE EMVLATVS
 POST HVMANIORA STVDIA
 AD IVRIS SCIENTIAM FIRMITER
 ADIVNCTO ANIMO
 LITTERARVM APOSTOLICARVM
 MAIORIS PRÆSIDENTIÆ ABBREVIATOR
 VTRIVSQVE SIGNATVRÆ EX XII. VIRIS
 IVDICIA DANTIBVS REFERENDARIVS
 PRO VRBIS VICARIO
 SVPREMVS CIVILIVM CAVSARVM IVDIX
 VRBIVM REGIMINA
 FORENSIA MVNERA
 RESQVE PVBLICAS
 SVMMA INTEGRITATE AC PRVDENTIA
 ADMINISTRAVIT.
 INDVCTAM MOX INIQVA MORBI VI
 OCVLORVM ORBITATEM
 ÆQVISSIME PERFERENS
 QVAM SIBI
 LVCEM VITÆ

INCLEMENTIA BREVEM ADEMERAT
MELIORI MORTIS OPE DEMVM PERENNEM
RECEPIT.

OBIIT V. KAL. SEPTEMBRIS

ANNO SAL. M. DC. XLI.

ÆTATIS LV.

FRANCISCVS DE ANGELIS

EQVES S. STEPHANI

VOLATERRARVM PRIOR

FRATRI OPTIMO MOERENS POSVIT.

De Petro Angelio Bargaõ Poeta, & Oratore insigni superfluum omnino est verba facere. Quis enim ignorat quanto sit nitido splendore coruscus?

Huiusce etiam Familiæ decus eximium extitit Iacobus de Angelis, inter S. R. E. Cardinales ab Innocentio XI. adscriptus.

De Julio nostro mentio quoque habetur in Libro Statutorum Collegij Medicorum Urbis pag. mihi 111. & apud Petrum Cassianum in Opere, Difesa del beuer caldo, pag. 12. ac Gasparem Aluerum in parte secunda Operis inscripti Roma in ogni stato, pag. 254. Ultra recensitos, eiusdem gentis quoque claruit Antonius de Angelis, Populoniæ, & Massiæ Episcopus, anno 1570.

IVLIVS CÆSAR MARSELLA, Italus, natus in Oppido prope Soranam Urbem,

S quod

quod vulgò dicitur l' Isola ; Pancratij Marfellæ Physiçi suo æuo clarissimi filius. Vixit Romæ Iulius Cæsar in Aula excellentissimorum Ducum Soræ, Iacobi scilicet, & Hugonis Boncompagni, & ita in Philosophiæ, ac Medicinæ cognitione defudavit, vt inter Medicos celeberrimos, atque Philosophos, ob rerum etiam gerendarum prudentiam, morum honestatem, innocentiaque famam, maximo apud omnes in pretio habitus fuerit. Doctrinarum adeo amans, vt eius voluptas omnis in lectione, scriptioneque reposita esset, linguarum Græcæ, & Latinæ peritissimus, multa *Literaria Monumenta* apud heredes mss. reliquit. Merito itaque tantus vir coruscavit Innocentij X. Pont. Max. Medicus, & Basilicæ S. Mariæ Maioris de Vrbe Canonicus, Mariæque Virginis cultui addictissimus, excelsaque pietate suspiciendus, excelsis æque laudibus efferendus, ac conferendus cum primis suæ tempestatis viris probis, doctisque, qui nomen longe, lateque diuulgarunt.

IVLIUS MANCINVS, Italus, Senensis, cum etiam, tum iuuenis (decerptæ sunt cognitiones sequentes a Iano Nicio Erythræo in Pinacotheca 2. Jmag. 24.) rixatus cum, quopiam esset, ac propterea compactus in

carcerem, simul ac dimissus est, patria fere relicta, Romam commigravit, commodum cum in Nosocomio S. Spiritus in Saxia, de nouo Medico in demortui locum subrogando deliberabatur, & quia locus ille ab omnibus fere Medicis, qui erant in Vrbe, summa ambitione expetebatur, decretum fuerat, vt res in certamen deduceretur, eique munus illud decerneretur, qui interrogatus de quæstionibus, ad rem medicam pertinentibus, aptius ceteris respondisset. Quamobrem Patritius Patritius, Senensis, vir nobilis, & clarus, Romanusque ciuis, ad quem literas commendaticias ab amicis acceperat, si maturius, inquit, ad Urbem venisses, ac longius spatium ad te comparandum nactus esses, facile poteras vnacum alijs, in illud ingenij doctrinæque discrimen contentionemque venire. At ille irridens, quid mihi, ait, opus est spacio ad me comparandum? Hem nunc, si libeat, possum. Nec mora, ita vt erat ocreatus, certamini se obiecit, factumque est, vt victor inde discederet, statimque decretas Medico ad habitandum ædes ingrederetur. Magnam huius certaminis victoriam apud alios Medicos inuidiam illi conflauerat, itaque ex compacto, id vnum omnes agebant, vt inuenirent ali-

quid, quo de eo illum loco deijcerent, quem sua fuerat virtute adeptus: atque apud Hospitalis eius domus Præceptorem, cœperunt eum accusare, quod celerius, quam alij Medici ægros, ac raptim inuiferet, vt cura illa, expeditus, posset attentius suis dare operam negocijs. Quamobrem in quoddam multorum eius familiæ concilium a Præceptore vocatus, reprehensus est acriter, quod negligenter, & cum ægrotantium pernicie, susceptum a se munus obiret. At Iulius interritus, memoriter ægrotos omnes, fidei suæ commissos, a primo ad vltimum proferens, narrauit, vnde domo vnusquisque, qua ætate, quo genere vitæ esset, quo morbo, & a quo die laboraret, quam curationis rationem adhibuisset, quamque adhibiturus deinceps esset singulorum morbis, præsentiones, aliaque, vnicuique eorum magis propria, atque præcipua; quibus magna eorum qui audierant, cum admiratione prolatis, maleuolorum obtriuuit inuidiam. In prædictionibus multum præstabat, ac simul ac ægrum inuiferat, statim quem exitum morbus ille esset habiturus diuinabat. Sed nulla verborum humanitate ægrum subleuabat; nam vix tria, vel quatuor verba eloquebatur,

tur, pulsum tentabat, num æqualiter in eo venæ, & arteriæ micarent, linguæ digitum, stomacho manum admouebat; tum quid illi in cœnam, vel in prandium dandum esset imperabat. Philosophiæ in primis studium suum dederat: neque erat Philosophus ex eorum numero, qui in scholis, spinosis contortisque disputationibus, id agunt, vt aduersarium breuiter arguteque concluso argumento decipiant, sed ex ijs, qui ex vi verborum, ac sententiarum, quid potissimum senserit Aristoteles conantur exculpere. Habitus est etiam Chaldaicis literis apprime doctus; sed re vera totam illam disciplinam contempsit, ac deridiculo habuit. Urbanus VIII. Pont. Max. merito fecit eum semper plurimi, & tum maiorem habere eum cœpit, cum initio Pontificatus sui, eius consilio, ex ancipiti morbo ereptus est, a quo fuerat pene oppressus, nam cum inter ceteros Medicos, de aluo, quæ constiterat, medicata portione illi danda conueniret, solus restitit, quantum potuit, quod diceret fore vt, mediam circiter noctem, id in eo a natura fieret, quod a medicata portione requirerent. Quæ seu vaticinatio, seu prædictio, vera est ea ipsa nocte confecta; itaque cum Medicum

cum sibi solum adduxit, & opiparo in Aede Diui Petri in Vaticano Sacerdotio, hoc est Canonicatu donauit. Magna cum parsimonia vixit, quamuis diues factus, hinc sexaginta, & eo amplius aureorum millia confecit, ex quorum fructibus, ex testamento, Senis tot adolefcentes ex ea ciuitate, qui dent operam Iuri ciuili, Medicinæ, vel Philosophiæ aluntur, quot possint ex eis singuli quina, vel summum septena scuta quot mensibus capere. Picturæ fuit intelligentissimus, scripsitque volumen, cuius titulus

Trattato delle Pitture di Roma, quod ms. extabat in Bibliotheca instructissima amici mei officiosissimi, Equitis Caroli Antonij a Puteo.

De Iulio fit mentio in libro Statutorum Collegij Medicorum Vrbs, pag. mihi 112. Apud Baldum Baldi in Opere, Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale, pag. 107. ac Octauium Falconerium, in elucubratione cuius inscriptio, Discorso intorno alla Piramide di C. Cestio, pag. 12. Isidorumque Vgurgerium in Opere, Le Pompe Sanesi, par. 1. tit. 17. pag. 537. Dominicum Regi in Opere Memorie Historiche del Ven. P. Camillo de Lellis, e de' suoi

suoi Chier. Regol. Ministri de gl' Infermi, lib. 9. cap. 6. pag. 240.

Iulij quoque memoria, amplissimis consecrata est monumentis in Historia Plantarum, Animalium, Mineralium Mexicanorum, collecta a Nardo Antonio Recchi, cum expositione Joannis Fabri Lyncei, pag. 599. Petrus Castellus Opusculum de Abusu Phlebotomiæ Julio inscripsit. Joannes Manelphus eidem, dicavit librum, qui prænotatur Hippocratis Aphorismi, Nicolao Leoniceno Interprete, vna cum Annotationibus quibusdam, & circa textum præcipue Joannis Manelphi.

LAURENTIUS ROVERELLA, Italus, Nobilis Ferrariensis, pius, eruditusque Philosophus, Medicus, ac Theologus. Ob res præclare gestas, laudibus, & honoribus cumulatus, & ob morum integritatem, præstantiamque doctrinæ, Nicolao V. Sum. Pont. cuius fuit Medicus, & intimus cubicularius, nec non alijs multis principibus viris merito carissimus. Recensere hic minime tedeat amici epistolam, Josephi nempe Lanzoni Medici Ferrariensis, dotibus scientia-

tiarum, librisque editis notissimi, datam Ferrariae 4. Kal. Septemb. 1695. En verba: *Famiglia nobilissima fu, & è anche al presente in Ferrara la Rouerelli, dalla quale nacquero in ogni tempo varij soggetti grandi, tra questi risplende Lorenzo, di cui V. S. Illustrissima mi chiede notizia. Fù figliuolo Lorenzo di Giovanni Rouerelli, e di Anna Zabarelli, nobile Padouana, studiò da fanciullo la Grammatica, poi passò alla Rettorica, indi alla Filosofia, e Medicina, in cui n'ottenne la laurea dottorale; dipoi fù proueduto di una Cattedra nell' almo nostro studio di Ferrara, ma poco vi si trattenne, perche fù dalla Republica di Venezia chiamato a Padoua Lettore in quell' Ateneo, oue l'esse con molto applauso; onde il Marchese Lionello d' Este, Signore allora di Ferrara, lo richiamò alla patria, ed auena quiui concorso infinito di valenti huomini di quel tempo: quindi Papa Nicola V. inuaghiossi della virtù di un tanto Medico, l'innuò a Roma, e lo dichiarò suo Cameriere, e Medico, e vi stette due anni continui. Lasciata Roma, andò a Parigi, e in quella Vniuersità insegnò la Filosofia, anzi colà datosi alla Teologia, n'ottenne la laurea del Dottorato. Da Francia ritornò a Ferrara, e dal Duca Borso suo padrone, che successe a Lionello, fù*

mandato *Ambasciadore* a *diuersi Prencipi* . Il Pontefice *Nicolò V.* conoscitore di quanto ualeua *Lorenzo* lo spedì *Nunzio* in *Francia* , e dipoi in *Vngaria* , & allora ebbe il *Vescouato* di *Ferrara* da *Papa Pio II.* l'anno 1460. li 19. *Aprile.* Fù *Legato* nell' *esercito ecclesiastico* sotto il *Generale Orsini* , indi fù mandato *Legato* alla *Dietta Imperiale* , fù anche dapoi *Datario* di alcuni *Papi* . Partì da *Roma* aggrauato da gli *anni* verso la *patria* , e nel *passare* da *Monte Oliueto* , *Monastero de' Monaci Oliuetani* , colà mortalmente *infermossi* , e nelle *braccia* di suo *fratello Nicolò* morì *compianto* da tutti . Fù *portato* il suo *cadauere* a *Ferrara* , e fù *sepolto* nella *Chiesa* di *S. Giorgio* . Sicche da ciò che hò sin ora detto, appare, che il *sudetto Lorenzo* seruì di *Medico attuale* , e *Cameriere secreto* , e *famigliare* per due *anni Nicolò V.* auendolo questo *Papa* chiamato a sè in *riguardo* della sua *virtù* , e *professione* . Di questo nostro gran *Ferrarese Lorenzo Rouerelli* , *Medico* , e poi *Vescouo* ne parlano il *Lancillotti* nelle *Istorie Oliuetane* ; il *Sansouini* nelle *Famiglie Illustri d' Italia* : l' *Abbate Vghelli* nell' *Italia Sacra* ; & il *Padre Libanori* nella sua *Ferrara d' Oro* , *parte seconda* &c.

De eo etiam Augustinus Superbus in *Opere* , *Apparato* de gli *Huomini Illustri* di *Ferrara* ,

rara, par. 1. pag. 12. Ab Equite Tito Strozza Ferrariensi, hoc fuit Epitaphio Laurentius decoratus.

*Tu decus Urbis eras, magna solertia mentis
Laurenti, ad magnas res tibi fecit iter.*

*Nec contenta fuit Latij tua gloria terris,
Sed toto nomen claruit Orbe tuum.*

*Romanus quascumque plagas te Pastor adire
Iussit, ubique tibi dextera fama fuit.*

*Gallia te studijs florentem vidit, & omne
Officium, grato præstitit obsequio.*

*Te nouerat ferox Germania, norat Iberus
Quid tibi consilij, iustitiaeque foret.*

*Te Duce Pannonij seuos fregere Bohemos,
Bellaque pro sancta sunt tibi gesta fide.*

*Amisso testis Ferraria Presule luget,
Mæsta suum deflet stirps Rouerella patrem.*

*Nunc fratrum in patriâ cura trās lata suorum,
Hoc tua sub tumulo clausimus ossa. Vale.*

Tres habuit Laurentius fratres, summæ estimationis egregios viros, Bartholomæum, scilicet S. R. E. Cardinalem eminentissimum. Nicolaum, Generalem Monachorum Montis Oliueti. Et Florium, Equitem Ordinis S. Joan. Bapt. Hierosolymitani. Filasius vero Laurentij, nepos, Rauennatensis Archiepiscopus fulsit.

LVCAS TOZZIUS, Italus, Auerfanus, Neapoli vero educatus, vbi æque studijs sedulo nauauit operam, Doctoratusque Lauream adeptus, suæ ætatis anno 21. & a Partu Virginis M. DC. LXI. qua publice, quæ priuatim (vt ibi moris est) Mathematicas Disciplinas, Philosophiam, Medicinamque professus, quarum primas duas in scholis Societatis Iesu, tertiam ab Honuphrio Riccio, tunc temporis insigni Medicinalium, & Physiologicarum facultatum professore edoctus fuit. Cum autem excurreret annus M. DC. LXIV. occasione ingentis, atque admirabilis illius Cometæ, mense Decembris ad plures hebdomadas, summo omnium stupore visi, de eiusdem ortu, ac progressu librum edidit, cuius titulus

Recondita Nature Opera iam detecta, vbi circa quatuor causas obseruati Cometæ de Mense Decembris transacti anni 1664. Astronomicophysice edifferitur. Neapoli. Typis Hyacinthi Passari. 1665. in 12.

Notior hinc redditus, & inter publicos Archigymnasij Neapolitani professores adscitus, Medicas Institutiones, innumeris propemodum auditoribus, eximio cum plausu exponere est aggressus, atque mox doctissimi Tho-

mæ Cornelij Confentini, eodem in Lyceo Medicinæ theoriam, ac Mathematicas profitentis disciplinas, sed iam tum ægritudine detenti, ad annos integros vices gessit, & præter vtriusque cathedræ onus, simul vna primam quoque theoreticæ Medicinæ, aliam pro regio Archiatro Andrea Lamez Hispano, in maius Proregis opus intento, ad sexennium, & vltra numerofo discipulorum auditorio sustinuit: vnde factum, vt regio postea diplomate, Medicas Institutiones, quas antea gratis prælegerat, adiecto stipendio explicandas suscepit, & post aliquot in sequentes annos ad alias, aliasque Prælectiones fuerit promotus, quousque postremo in publico complurium antagonistarum agone, prima illa Theoreticæ Medicinæ cathedra, quam multo ante vice alterius rexerat, vniuersali literatorum suffragio fuerit potitus. Per hæc eadem tempora Pataviam accersitus, & ni fallor, anno 1679. sed ne Neapolitanam, quam vnice semper dilexerat urbem, insperato desereret, Antenoreum Lyceum illud adire renuit. Interea praxim medicam, ne dum per vniuersam urbem, & in præcipuos, prioresque tam infimi, quam supremi ordinis viros exercuit, sed & in publico Diuæ Mariæ Annunciatae

Xenodochio primas obtinuit, ut propterea summos in eo honoris gradus assequutus, iam ultimo Regij Generalis totius Regni Archiatři munere decorari promeruerit. Libros edidit, quos visum est eidem, ut amicis gratificaretur sic inscribere.

Luca Tozzi Medicina Pars Prior ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ curiosa quaeque tum ex Physiologicis, tum Pathologicis deprompta, veterum, recentiorumque Medendi Methodum complectens. Lugduni. Apud Anissonios, & Ioannem Posuel. M. DC. LXXXI. in 8.

Medicinae Pars Altera ΠΡΑΚΤΙΚΗ Quae haecenus aduersus morbos adinuenta sunt luculenter, & breuissime explicans. Auenione. Apud Iacobum Duperier. M. DC. LXXXVII. in 8.

In Hippocratis Aphorismos Commentaria. Vbi vniuersa Medicina, tum Theoretica, tum Practica celebriores quaestiones perpenduntur, atque ne dum recentiorum inuentis, sed & genuinae eiusdem Hippocratis menti congruentes quam dilucide explicantur. Opus in duas partes distributum, ac supremo Regis a latere Senatui dicatum. Neapoli. Ex Officina Sociorum Dominici Antonij Patrino, & Michaelis Aloysij Mutij. M. DC. LXXXIII. in 4.

Parta itaque magna in dies nominis fama;
hoc

hoc vnum deerat maximo huic Medico, ad virtutum, doctrinarumque suarum coronamentum a Maximo eligi Principe. Accidit tandem, tunc quando post mortem Marcelli Malpighij, vniuerso terrarum Orbi celeberrimi, ab Innocentio XII. Maximo Pontifice, Tozzium in proprium Medicum euocatum, vidimus, sub initium anni 1695. & maximam quam merebat gloriam reportauit, quod munus egregium, egregie prosequitur. Eddendos habet insuper.

Commentarios in reliquos tres Aphorismorum libros, quos præ temporis angustia simul vna nequiuit foras emittere. Habet æque in promptu

Commentaria in Artem Medicinalem Galeni, quæ cum quot annis explicanda sit ex vetustissimo vsu Gymnasij Neapolitani, iuxta recentiorum inuenta, ipse pro more suis auditoribus tradidit.

In schedis etiam custodit aliud grauioris momenti volumen, cuius argumentum est

De Anima Mundi. Vbi iocoseria meditatus, Physicas simul, & Ethicas speculationes in praxim ciuilem deducens, tria in tres partes distributa examinanda sibi proponit. Primum veterum Philosophantium de Anima Mun-

Mundi sententias sigillatim enarrat ; deinde easdem ad trutinam reuocans , perbelle , ac eleganter, satis superque refellit ; tandem Physicum in Ethicum transferens , per singulas tum mechanicas, & operosas, tum speculatiuas, & liberales facultates dictas diuagatus, innumeras propemodum hominum fraudes, versutias, circumuentiones, vndique deceptionibus, ac fallacijs refertas detegit, & aperit, vt postremo concludere satagat, nescio ne serio, an iocose magis, Mundi Animam esse Imposturam, qua cunctos victum ad vitæ tuitionem sibi comparare, ac quærere experimur ; proindeque coronidis loco, in colophonem, carmen hoc italicum addiciat

E' l' Impostura l' Anima del Mondo.

De Luca tractat Nicolaus Toppius in Bibliotheca Neapolitana, pag. 193. Longe tamen melius Leonardus Nicodemus in Opere, Addizioni Copiose alla Biblioteca Napoletana del Toppi, pag. 156. Videas etiam Diarium Literatorum, editum Parmæ 1687. pag. 205. & Acta Eruditorum Lipsiensia Ann. 1694. pag. 346.

LVDOVICVS SCARAMPVS, seu MEDIAROTA, vel EX ARENA, Jtalus, Patavinus, alijs Taruifinus, obscuris natalibus,

ex aliquibus vero clarò ortus genere, gestis tamen rebus illustris dubio procul. Artium liberalium, & Medicæ facultatis studijs, ac Physicis disciplinis imbutus, necnon (Ammirato teste in Historijs Florentinis par. 2. lib. 21. pag. mihi 23. ac apud Ferdinandum Leopoldum del Migliore, in Opere, Firenze Illustrata pag. 149.) Eugenij IV. Sum. Pont. Medicus intimusque Cubicularius, qui liquido ostendit ex Medica facultate posse prodire strenuos milites, hinc, & mederi vulneribus, & vbi opus sit infligere plagas calent; namque Ludouicus, non tantum Medicina, quam Armorum tractatione insignis fuit, & vsque adeo sua militari peritia, ac victorijs promeruit, vt Episcopatum Traguriensem primo, deinde Archiepiscopatum Florentinum, postea Patriarchatum Aquileiensem, demum ab eodem Eugenio Purpuram Cardinalitiam obtinuerit. Videas itaque plura de eo in Historia Ciaconiana Vitarum Pontificum, & Cardinalium, Tom. 2. col. 919. & 1118. postremæ editionis, Romanæ scilicet apud Philippum, & Antonium de Rubeis 1677. ac apud alios multos ibi citatos, Historici etenim fere omnes sui seculi de eo meminere. Scriptis consignauit Ludouicus

Epi-

Epistolas plures

mira eruditione refertas, quæ in Bibliotheca Laurentij Pignorij olim atteruabantur. Publici iuris sunt illæ, quas Legatus Apostolicus apud Hungaros, Diuo Ioanni de Capistrano dederat.

E viuis abijt Cardinalis Scarampus Romæ sub Paulo II. cuius iussu summa cum pompa in Templo S. Laurentij in Damaso tumulatus, sed noctu effracto sepulchro, annulo, & veste exutus est: quare tumulus diu plane neglectus mansit, sed tandem Henrici Bruni liberalitate, e marmore cum sequenti elogio restituitur.

D. O. M.

LVDOVICO PATAVINO

PATRIARCHÆ AQVILEIENSI

ALBANO PONTIFICI

TIT. D. LAVRENTII IN DAMASO CARD.

S. R. E. CAMERARIO.

QVOD ANIMI MAGNITVDINE

ET SINGVLARI PRÆDITVS PRVDENTIA

CVM REM ROMANAM

MVLTITVDINE HOSTIVM LABORANTEM

LEGATVS AB EVGENIO III.

IN SPLENDOREM PRISTINVM

ARMIS ET VICTORIS VINDICASSET.

NICOLAVM PICCININVM

APVD ANGLARIAM

FLORENTINOS ECCLESIAE

SOCIOS INFESTANTEM
SIGNIS COLLATIS PROFLIGASSET :
AGRVM PICENVM

A FRANCISCI SFORTIÆ DOMINATV
IN DITIONEM ROMANÆ ECCLESIAE
RECVPERASSET.

TVRCAS SVB CALLISTO III.
NAVALIBVS PRÆLIIS CONTVDISSET.
AVCTORITATEM ROMI. PONTIFICATVS
LONGE ET LATE PROPAGASSET.
DOMESTICIS QVOQVE VIRTVTIBVS
CONSILIO GRAVITATE CONTINENTIA
PLVRIMIS DENIQVE IN OMNEIS BONOS
LIBERALITATIS
ET BENEFICENTIAE MONIMENTIS
BELLICAS LAVDES ORNATIORES
REDDIDIT.

HENRICVS BRVNVS
ARCHIEPISCOP. TARENTINVS
SVMM. PONTT.

SACRIQVE SENATVS A SECRETIS
ÆRARIJ APOSTOLICI PRÆFECTVS
TANTÆ VIRTVTIS

IN LVCEM REVOCANDÆ CAUSA
QVOQVE VETEREM SVAM
IN EVM OBSERVANTIAM
HOC RECENTE PIETATIS
OFFICIO TESTARETVR
HOC ILLI MONIMENTVM

QVADRAGINTA AB EIVS MORTE ANNO
SVA PECVNIA FACIVNDVM LOCAVIT.
ANNO SALVTIS MDV. XII. KAL. APRILEIS
VIXIT ANNOS LXIII. MENS. IV. DIES VIII,

Apud

Apud Joannem Franciscum Palladium in
 Opere , Historie della Prouincia del Friuli ,
 par. 2. lib. 1. pag. 42. hæc alia legitur inscrip-
 tio, quæ extare asseritur in Patriarchali Pa-
 latio Vtinenfi .

LVDOVICVS MEZAROTA PATAVINVS
 EX MEDICO
 AB EVGENIO IV. S.R.E. CARDINALIS
 CANCELLARIVS
 ET PATRIARCHA AQVILEIENSIS FACTVS
 CLASSI PONSIFICIÆ
 A CALISTO III. PRÆFECTVS
 CONQVISITIS REMEDIIS
 PACTARVM LEGVM
 INTER VENETAM REMPUBLICAM
 ET AQVILEIENSEM ECCLESIAM
 FORO-IVLIENSI REGIONI
 DESPERATAM PACIS SALVTEM
 TANDEM RESTITVIT .

MARCELLVS MALPIGHI-
 VS, Italus, Bononiensis, am-
 plissimi nominis Medicus,
 atque Philosophus, exqui-
 sita eruditione, summaque
 experientia præditus, accu-
 ratissimus rerum naturalium, plantarum præ-
 cipue præcipuus rimator . Pluribus Vniuer-
 sitatibus publicus Medicinæ Professor illuxit,

nempe Bononiæ Pisarum, ac Messanæ cum ingenti honorario. Vixit Innocentij XII. Pont. Max. Archiater, notissimus Operibus editis, a cunctis laudatis viris laudatus eximie, & merito, planeque dignus, qui diutissime viveret, & excelsas eius doctrinas fœcundiores omnes calami præconijs extollant, ac eruditissimis eiusdem scriptis totus applaudet Orbis. Habemus nempe ab eo sequentia Opera.

De Externo Tactus Organo Anatomica Observatio. Neapoli. Apud Aegidium Longum. 1665. in 12.

Tetras Anatomicarum Epistolarum de Lingua, & Cerebro. Ac D. Caroli Fracassati, quibus accessit Exercitatio Anonymi de Omento, Pinguedine, & Adiposis Ductibus. Bononia. Typis HH. Victorij Benarj. M. DC. LXV. in 12.

Dissertatio Epistolica de Bombyce. Londini. Apud Ioannem Martyn, & Iacobum Allestry. 1669. in 4.

Dissertationes Epistolice due, una de formatione Pulli in Ovo, altera de Bombyce. Londini. Impensis Ioannis Martyn. 1673. in 4.

Exercitationes de Structura Viscerum, nominatim Hepatis, Cerebri Corticis, Renum, Lienis, cum Dissertatione de Polypo Cordis: quibus accesserunt ob materiae viciniam eiusdem Mal-

pighj

Malpighij Epistole duæ de Pulmonibus . Editio altera correctior . Francofurti . Apud Augustum Boetium . 1678. in 12.

Anatome Plantarum . Cui subiungitur Appendix, iteratas, & auctas eiusdem Malpighij de Ovo Incubato Observationes continens . Londini . Impensis Ioannis Martyn . M. DC. LXXV. in fol.

Anatomes Plantarum Pars Altera . Londini . Impensis Ioannis Martyn . M. DC. LXXIX. in fol.

In Volumine indigitato Giornale de' Letterati per tutto l'anno 1689. edito Parmæ, pag. 285. legitur eiusdem Marcelli doctissima *Epistola Magnæ Societati Regiæ Anglicana . Cui Regiæ Societati adscriptus extitit .*

Joannes Bohn professor Lipsiensis dicavit Malpighio Opus prænotatum, *Circulus Anatomico-Physiologicus, seu Oeconomia Corporis Animalis &c.* Ad Marcellum quoque Antonius Felix Marsilius dedit litteras, Bononiæ impressas cum hoc titulo, *Relazione del ritrouamento dell' Voua di Chiocciolle &c.* Jacobus etiam Cantellius dedicavit Malpighio librum, cuius titulus, *Anonymi Dialogi tres.* 1. De Constantia in Aduersis. 2. De Dignitate tuenda. 3. De Amore erga Rempubli-
cam.

Die

Die vigesima nona Nouembris an. 1694.
 obiit præstantissimus hic Medicus, qui pro-
 fecto ad studia natus, denatus est inter studia.

MATTHÆVS CVRTIVS, Jtalus, No-
 bilis Ticinensis, Clementis VII. Pont. Max.
 Medicus. Audiatur Hieronymus Ghilinus
 in Opere, cui titulus præfixus, Teatro d'Huo-
 mini Letterati, Vol. secondo, pag. 195. *Dalla
 chiara, e continuata gloria de' suoi maggiori,
 non degenerò punto Matteo Corte, nato nella
 Città di Pavia sua antica patria, il quale riu-
 scito nella Medicina celebratissimo Dottore, pa-
 reggiò l'eccellenza di qualunque altri nel suo se-
 colo espertissimo professore; essendo egli stato quelli,
 che rauuiuò con tanto beneficio de' studiosi dell'
 arte, la vera maniera del medicare secondo Hip-
 pocrate, e Galeno. Esercitò sempre la Medicina
 con sua grandissima lode, e fù nelle sue cure
 assai felice; onde si acquistò così gran credito, e
 così buona opinione, che da parti etandio stra-
 niere veniuà come vn Esculapio sommamente ri-
 cercato, e come prencipe de' Medici del suo tem-
 po era riuerito. Clemente Settimo Sommo Pon-
 tefice lo volse appresso alla sua persona così in Ro-
 ma, come quando uscìua da quella Città, & all'
 hora quando andò a Marsiglia per causa di vn
 matrimonio tra la figlia di suo fratello, & il Del-
 fino*

fino di Francia, che fu poi il Re Henrigo secondo. Questa veramente celebre fama del valor suo, mosse anco alcune principali Vniuersità ad hauerlo per publico loro Lettore di Medicina, come la sua patria, Padoua oue lesse l'ordinaria teorica, Bologna, Fiorenza, e Pisa. Scrisse molto intorno alla sua professione, e poco si vede alla stampa del suo: le composizioni, che dal Mondo sono godute, hanno i titoli seguenti, cioè

De Prandijs, ac Cœnæ modo libellus.

De Venæ Sectione liber.

In Mundini Anatomien explicatio.

De Dosisibus, seu de iusta quantitate, ac proportionè Medicamentorum Opusculum.

De Aquæ bonitate.

Mentre in Pisa con gran concorso d'uditore attendea alla sua publica lettura infermossi, e nell'età di settant'anni passò a miglior vita l'anno 1544. e fu il suo cadauere sepolto in Campo Santo. Cosimo secondo Duca di Fiorenza fece mettere sopra il suo sepolcro l'epitaffio seguente, cioè

MATTH. CVRCIO TICINENSI

QVI

HIPPOCRATIS GALENIQVE VINDEX

SALVTIS AVGVRIVM EGIT

MEDICINAMQVE EXERCENDO

ET DOCENDO

IPSE

IPSE VALENS SEMPER EXCOLVIT.
 MONUMENTVM HOC
 AMPLIVS QVAM E. F. T. P. I.
 COSMVS MED. FLORENTIÆ DVX II.
 AERE SVO P.
 ANNO M. D. LXIV. VIXIT ANN. LXX.

Fertur Matthæi culpa obiisse Clementem VII. eo quia commutata viuendi ratione, longiorem vitam promittens, breuiorem reddiderit, ex Augustino Oldoino in noua additione Vitæ huius Papæ, Tom. 3. col. 470. nouiffimæ editionis Vitarum Pontificum.

Est etiam Matthæi mentio in libro Statutorum Collegij Medicorum Urbis, pag. mihi 106. Celebraturque in Dialogo de Patrijs Illustrium Doctrina, & Scriptis Virorum Ioan. Andreae Quenstedt, pag. 286. A Nicolao Masino, in Opere De Celidi Potus Abusu, lib. 2. pag. 219. A Baldo Baldi, del vero Opobalfamo Orientale, Discorso Apologetico, pag. 106. A Joanne Nicolao Paschali Alidosio in libro, Li Dottori Forestieri, che in Bologna hanno letto Theologia, Filosofia, Medicina, &c. pag. 54. Videndus quoque Joan. Anton. Vander Linden, lib. 1. De Scriptis Medicis, qui alia refert Matthæi Opera præter superior relata.

Habuit Curtius controuersias aduersus Andream

dream Turinum de Prandio, & Coena, item de loco mittendi sanguinem in Pleuritide.

Hieronymus Donzellinus in Epistola, qua consolatur Matthiolum aduersus inuidos, & blaterones (legitur in lib. 4. Epistolarum Medicinalium Matthioli, pag. mihi 148.) de Curtio ita disserit. *At vero Mattheus Curtius cum Medicinæ præcepta, ac difficiliores Artis locos, solertissima perspicacis animi vi publice interpretaretur, senioribus suæ ætatis Medicis somnariare videbatur. Arabum enim, ac Sophistarum glandibus affueti, suauiore Hippocratis, & Galeni cibum rudes, ac stupidi aspernabantur. Grauiam igitur certamina sustinere est coactus. Et quamuis scribendo parum esset felix, de Phlebotomia tamen rite instituenda, Commentarium edere ad ingentem eorum, qui sibi repugnantes Medicorum stuporem excitandum, fuerit cum summa necessitate compulsus.*

MATTHIAS NALDIUS, Italus, Senensis, Philosophus, & Medicus, numeris omnibus absolutus, magnaque eruditionis, atque ingenij fama spectabilis, vtriusque linguæ, ac Hebraicæ, Chaldaicæ, & Arabicæ callens. Cum doctrinæ, & prudentiæ specimen in rebus Medicis dedisset, a Magno Etruriæ Duce missus fuit ad curandum Dama-

sci Principem , fontico laborantem morbo ,
 & gloriose se gessit . Tantam apud ciues
 suos omnes de se opinionem concitauerat , vt
 plerique suæ valetudini admouerent , nec raro
 ab exteris vocabatur . In patria quoque pu-
 blicis in scholis se magistrum præbuit . Tan-
 dem Cardinalis Fabius Chisius Senensis , post
 Innocentij X. obitum , Petri ascendens Ca-
 thedram , sub nomine Alexandri VII. suum-
 que Medicum cum nominasset laudatum ,
 Joannem Jacobum Baldinum , qui ob fene-
 ctutem , ægramque valetudinem , ab hoc mu-
 nere se abdicauit , Matthiam , quem penitus
 pernoscebat , tunc Pisis profitentem , in Joan-
 nis Jacobi locum sublegit , atque semper fa-
 miliari colloquio adhibuit , subcisiuis præser-
 tim horis , admodum Matthiæ eruditione om-
 nificia oblectatus . Nonnulla edidit Naldius
 Opera , sequentia ego præ manibus habui ,
 quibus nomen fecit .

ΠΑΜΦΙΛΙΑ *Mundi Vniuersi Amicitia, cui dis-*
sidentes Philosophorum opiniones conciliantur, &
parantur ex re Medica amicitia, & præsertim Con-
iugij's conducentia Formositas, & Fæcunditas.
Senis. Apud Bonetos, typis publicis. 1647.
 in 4.

Regole per la cura del Contagio. In Roma
per

per il Mascardi. 1655. in 4.

Alia multa elucubraverat, & senex pene capularis statuit foras emittere, ac incepit, sed vitæ cursum peregit dum sub prælo haberet Opus, quod inscribitur

Rei Medicæ Prodrōmi, præcipuorum Physiologie problematum tractatus, quibus Peripatetica doctrinæ nova traditur etymologia: & quæstiones de primo cognito: de Cæli corruptibilitate: de animæ humanæ essentia: de continui amissione &c. enodantur; & ostenditur Aristotelem Peripateticorum Principem ceteris Philosophis Ethnicis Christianæ Religioni propiora sapuisse, miraque ingenij sublimitate animorum non solum immortalitatem docuisse, sed etiam Calorum creationi, & eorundem animorum reditu protulisse non repugnantia. Opus ad animas recte dispositos in veritate confirmandos, aberrantes vero in viam reducendos accommodatum. Romæ. Ex Typographia Ignatij de Lazaris. M. DC. LXXXII. in fol.

Alia Opera forsan seruantur adhuc apud heredes, quibus reliquit diuitiarum copiam. Emicuit etiam Matthias Lector in Romano Athenæo.

Plura de eo apud Isidorum Vgurgerium in Opere, Le Pompe Sanesi, par. 1. tit. 17. pag. 541. In Descriptione Archyginasij Romanæ Sa-

pietia, pag. 95. In libro Statutorum Collegij Medicorum Almae Urbis, pag. mihi 115. In Anastasi Corticis Peruvia, seu Chinae Chinae Defensione Sebastiani Badi, lib. 3. pag. 239. In Vita Alexandri VII. Tom. 4. Vitae Pontificum Ciaconij, nouissima impressionis. Vopiscus Fortunatus Plempius Naldo dicauit Opus, cui titulum inscripsit, Clarissimi, & Excellentissimi Doctoris Abualijbn-Tsina, qui haecenus perperam dictus est Auicenna Canon Medicinae &c.

MICHAEL MERCATVS, Italus, Mianensis, non minus insigni virtutum splendore, quam praecellenti doctrinarum uertate diues, Clementis VIII. Pont. Max. Medicus ornatissimus, Diuoque Philippo Nerio, admodum carus, & ad rem legitur in huius Sancti vita, edita a Jacobo Riccio, lib. 3. cap. 4. pag. 268. *L'istesso succedette nella persona di Michele Mercati da S. Miniato, Medico famoso, e suo familiarissimo amico, il quale sendo ridotto in caso di morte, Filippo sempre disse a suo padre, che anch'esso era Medico, e si chiamaua Pietro Mercati, non dubitare, non dubitare, che suo figliuolo non morrà, e dicendoli un giorno, Padre siamo ridotti a minuti, Filippo gli rispose, non e' ho io detto non dubitare, che non*
mor-

morrà? Sappi, che il Signore non lo vuole ancora, ma ce lo vuole riserbare a qualche tempo: come auuene, perche soprauiffe undici anni, e fu Medico di Papa Clemente Ottauo, e da lui fatto Prelato, a cui Filippo predisse la morte, come auanti gli haueua predetta la vita. Scriptis mandauit Michael

De gli Obelischi di Roma. Alla Santità di Sisto V. In Roma. Appresso Domenico Basa. M. D. LXXXIX. in 4. Hoc ad umbilicum perduxit opus permirum in modum, iter nempe faciens, scilicet quando Cardinalem Hippolytum Aldobrandinum, in Poloniam de Latere Legatum affectatus est. In Opus tamen hoc animaduersiones nonnullas, Michaellem culpando, fecit Latinus Latinus, quomobrem eruditissimas Michael alium statim librum euulgauit sub hac inscriptione.

Considerationi sopra gli Auuertimenti del Signor Latino Lutini intorno ad alcune cose scritte nel Libro de gli Obelischi di Roma. Insieme con alcuni sopplimenti al medesimo libro. In Roma. Appresso Domenico Basa. 1590. in 4.

Prelato etiam dedit

Instruzione sopra la Peste, nella quale si conengono i più eletti, e approuati rimedij, con molti noui, e potenti secreti, così da preserua si

come da curarsi. Aggiuntevi tre altre Istruzioni sopra i veleni occultamente ministrati, Podagra, e Paralsi. In Roma. Appresso Vincenzio Accolto. M. D. LXXVI. in 4.

Clemens VIII. tandem Præsulem Mercatum, Præceptorem S. Spiritus in Saxia fecerat, sed antequam magnificentissimi muneris possessionem adiret, diem clausit extremum.

Meminere insuper de eo Philippus Labbe in Mantissa Antiquariæ Supellectilis, pag. mihi 377. Fiorauantes Martinellus in Roma ex Ethnica Sacra, cap. 13. pag. mihi 435. Caspar Aluerus, in Opere, Roma in ogni stato, par. 2. pag. 264. Dominicus Panarolus in Opere, De Necessitate Botanices, pag. 372.

Michaelis auus fuit Michael senior Mercatus, Philosophus, nulli sui inferior æui, cui res accidit dubio procul mira, quæ ab eminentissimo Baronio Tom. 5. Annalium narratur, ad annum 411. prope finem, ego de verbo ad verbum haud rescribere sum grauatus. *A quo accepi auctorem proferam (ait) nempe integerrime fidei virum, Michaellem Mercatum Miniatensem, S. R. E. Protonotarium, probitate morum, atque doctrina spectatum; ipse enim narrauit de auo suo, eodem quo ipse nomine nuncupato, Michaelle Mercato seniore, cui*

cum Marsilio Ficino, nobilissimi ingenij viro, summa intercedebat amicitia consuetudo, parata, & aucta philosophicis facultatibus, in quibus Platonem ambo affectabantur auctorem. Accidit autem aliquando, ut ex more, quid nam post obitum superstiti homini, ex eiusdem Platonis sententia, sed non sine tamen trepidatione deducerent, quae labantia Christianae fidei sacramentis suffulcenda essent: eo enim argumento extat eiusdem Marsilij ad ipsum Michaellem Mercatum erudita quidem epistola de animi, & Dei immortalitate. Cum vero inter differendum eorum progressa longius fuisset disputatio, eam ad calcem perductam, illo clausurunt corollario, ut iuncta simul dextera pacti fuerint, vter eorum ex hac vita prior decederet (si liceret) alterum de alterius vitae statu redderet certiore. Quibus inter se conuentis, ambo iurati ab inuicem discessere. Interlapso autem haud breui temporis spatio, euenit ut cum summo mane idem Michael senior in philosophicis speculationibus vigilaret: ex inopinato strepitum, velociter currentis equi, eiusdemque ad osium domus cursum sistentis audiret, vocemque simul Marsilij clamantis: O Michael, o Michael, vera, vera sunt illa. Ad vocem amici Michael admiratus, assurgens, senestramque aperiens, quem audierat, vidit post

terga, ad cursum iterum aëto equo candido, candidatum: profecutus est cum voce, Marsilium, Marsilium inuocans, profecutus & oculis: sed ab eis euanuit. Sic ipse noui casus stupore affectus, quid de Marsilio Ficino esset sollicitius perquirendum curauit (degebat ille Florentie, ubi diem clausit extremum) inuenitque eundem illa ipsa hora defunctum, qua eo modo auditus, & visus est sibi. Quid tum ipse? Licet enim antiquæ probitatis vir esset, innoxiamque, & proficuum omnibus vitam hæcenus excoluisset (prouis decebat vere Philosophum) ex eo tamen tempore, vale dicens philosophicis disciplinis, solius Christianæ Philosophiæ cæteris eminentioris propensior cultor effectus, quod reliquum fuit temporis, Mundo defunctus, soli vitæ futura vixit, specimen edens absolutissimi omnibus numeris Christiani, qui inter Philosophos sui temporis magna cum laude claruerat nulli secundus.

MODESTINVS CASSINVS, Italus, Elpidianus (recensente Andrea Baccio, Modestini discipulo, in Naturali Vinorum Historia, lib. 5. pag. mihi 250.) egregius Artium, & Medicinæ Doctor, ac in Historiarum iudicijs versatissimus, Beati Pij V. Pont. Max. Medicus, Equestri dignitate insignitus, totaque Italia famigeratissimus extitit.

Tractant pariter de eo Natalis Medaglia ,
 in libro nuncupato Memorie Histor che della
 Città di Cluana, detta oggi Terra di S. Elpi-
 dio. Camillus Medaglia in Municipio S. El-
 pidij. Laudatus Baccius in Opusculo inscrip-
 to l'Origine dell' antica Città di Cluana, che
 oggi è la nobil Terra di S. Elpidio. Hi Scrip-
 tores omnes, Cassinam Familiam vetustissi-
 mam, prænobilemque dicunt. Camillus ve-
 ro, ac Natalis Medaglia nominant Marcum a
 S. Elpidio, ex hac Cassina familia progeni-
 tum, a Gregorio IV. Presbyterum Cardina-
 lem, Tituli S. Stephani in Monte Caelio crea-
 tum. Sed hoc cum plane non constet, a ve-
 ritate omnino seiunctum esse arbitror. Ce-
 lebrant quoque Ludouicum Cassinum I. V. D.
 excellentissimum, qui Maceratense Collegium
 ad pueros instruendos, laudabiliter anno 1629.
 erexit, cuius rei memoria in Palatio Priorali
 S. Elpidij extat his verbis.

PERILLVSTRI

AC ADMODVM REV. DOMINO

D. LVDOVICO CASSINO I. V. D.

EXCELLENTISSIMO

ET CONCIVI NOSTRO OBLIGATISSIMO

QVI

COLLEGIVM MACERATENSE

AD INSTRVENDOS PVEROS

NOBIS LIBERALITER EREXIT
 ET VNIVERSITAS BENEFICII GRATIA
 AD PERPETVAM MEMORIAM FECIT.
 DIE IX. FEBRVARIJ M DC XXXVI.

NICOLAUS MASINVS, Italus, Nobilis Cesenas, minime prætermittendus est, Physicus namque illusterrimus, a Clemente VIII. Pont. Max. delectus, Medicus Pontificius dictus fuit, quamuis oblatum hoc magni faciendum munus, inepte recusauerit. Audiamus Janum Nicium Erythræum perbel-
 le de Nicolao scribentem in Pinacotheca prima, Imag. 150. *Paucos, ac vix paucos proferre ex omnibus possumus, qui nostra memoria, literarum studia coluerint, in quos plura virtutum omnium ornamenta conuenerint, quam que in Nicolao Masino Cesenate extiterunt; quibus ille, non patriæ solum suæ, Aemiliæque, sed Italiæ etiam uniuersæ, dignitatis, ac splendoris plurimum attulit. Etenim tum hæc politissima in eo literæ eminebant, quæ ab humanitate nomen inuenerunt, tum illæ quæ recondita in arte, summaque rerum in obscuritate versantur, Mathematicæ nimirum, Philosophicæque disciplinæ se efferebant; ac medendi præsertim arte, in qua excel-*

cellebat, complurium tum æqualium, tum super-
 riorum, qui magnum in ea nomen habuerunt, fa-
 mam, & gloriam æquavit. Quorum studiorum
 cupidissimus fere ab ineunte ætate, Patavium se
 contulit, atque præstantissimis magistris in disci-
 plinam tradidit, a quibus omnium bonarum re-
 rum instructu, ornatuque refertus, est dimissus
 in patriam, ut quæ in Medicina didicerat, ad
 usum utilitatemque suorum civium, aliorumque
 transferret: in quo adeo erat felix, ut fere innu-
 merabiles, periculosissimis implicitos morbis, ex
 ancipiti leuaret. Quo fiebat, ut non solum sui
 ciues, sed alij etiam, ac viri præsertim principes,
 ad quos eius virtutis fama emanarat, in dubijs
 suis egritudinibus, ab eo opem atque auxilium
 expeterent. Quamobrem in omnibus fere con-
 sultationibus medicis, una cum Mercuriali, Car-
 dano, alijsque summis ætatis sue Medicis, in
 consilium adhibitus, suam de re proposita sen-
 tentiam dicebat. Sed in nemine magis quam in
 illo id verum esse apparuit, quod dicitur, nul-
 lam esse sapientiæ vim tantam, in quam non ali-
 quis stultitiæ riuulus influat, cum eaque permi-
 sceatur. Nam fuit varius, singularis, & qui-
 busdam in rebus, propior stulto, quam sapienti.
 Cuius rei plura possunt argumenta proferri; sed
 illud numeratur in primis, quod cum Clemens

VIII. eius virtutis fama compulsus, dandas ad eum literas curasset, ut, quod eius commodo fieret, Romam veniret, cupere enim se eius opera in tuenda valetudine vti: ille summo spacio ad deliberandum, rem ad famulam, Sanctam nomine, detulit, cui ille magnam rerum suarum fidem habebat, & omnem rem domesticam, omnia consilia credebat, & quod illa dixisset, non femellam nescio quam, sed Delphis Apollinem locutum esse arbitrabatur; cuius ea fuit sententia, ut se loco non moueret, atque ubi iuuentutem habuisset, ibi senectutem ageret. Itaque, de famulae sententia, rescripsit Pontifici, se maximas illi gratias agere; sed ea esse iam etate, que cupidior esset quietis, quam laboris, ocij, quam gloriae; eam obstare, quo minus viro delatum sibi beneficium acciperet. Quod cum fecisset, non irridicule urbani quidam homines dixerunt, apud Masinum plus auctoritatis, ac ponderis habuisse Sanctam, quam Sanctitatem &c. Nihil aequè horrebat, ut aquae, vini que niuati haustum, atque in eius odium edidit.

De Gelidi Potus Abusu Lib. 3. Casena. Apud Bartholomaeum Rauerium. 1587. in 4. In quibus multis rationibus conatur ostendere, quam sit incommoda valetudini eiusmodi consuetudo. Complura alia etiam doctè, eleganterque conscripsit, sed

sed eorum edendorum spacium illi non fuit ; que una cum magno veterum numismatum numero , in eius Bibliotheca , apud heredes ipsius iacebant in tenebris .

In Tractatu Baptistæ Codronchi de Baccis Orientalibus legitur Nicolai *Epistola* ad eundem Baptistam .

Amplissime laudatur Masinus ab Horatio Augenio , Tom. 3. *Epistolarum Medicinallium* , lib. 10. pag. 401. A Hieronymo Rubeo in *Histor. Rauenn.* lib. 11. pag. mihi 783.

Auus , & pater Nicolai fuerunt æque doctissimi Medici , & semper ex hac nobili familia prodire viri illustres : scripsit itaque Petrus Belmonti in volumine , cui titulum fecit *Genealogia dell' antica famiglia detta delle Caminate &c.* pag. 121.

Masino Masini Cavalier Cesenate , figlio del Cap. Nardo , e fratello del Cavalier Fabritio huomini bellicosi , uniti con la fazione de' Guelfi , de' quali erano capi queste due famiglie Tiberi , e Masini , benche dipoi per varie contingenze i Masini diuenissero Ghibellini , aderenti a i Conti Guidi di Bagno . La Prosapia de' Masini antica , e nobile in Cesena , ha in ogni tempo hauuto Huomini in arme , & in lettere celebri
per

per testimonio degli Scrittori Liceti, e Manzoni, fra quali si segnalano il Colonello Giacomo in difesa della patria; e militando per Papa Clemente Settimo nella ricuperatione di Rimini, e per i Signori Venetiani nell'assedio di Padoua contro l'Imperatore Massimiliano, e trouandosi in molte imprese, e in seruigio del Re Francesco di Francia nella giornata sotto Pauia, nella quale restò prigioniero con Federico Gonzaga; ma libero diuenuto seruì poscia al Duca d'Urbino alla ricuperatione de' suoi stati; indi al Gran Duca di Toscana con comandi, & impieghi di somma confidenza, morto finalmente in Pisa l'anno 1554. Giouanni Masini foglio del detto Colonello Giacomo fu Cavaliere di Santo Stefano, e continuò la seruitù del padre con detta Altezza nella carica di Capitano di Caualleria nella guerra di Siena. Visse ultimamente il Conte Vincenzo, giouane di gran spirito, & applicato alle azioni caualleresche; in età di anni 18. fu Capitano di Corazze; e dell'anno 1612. in una Giostra nel Saraceno hauendo sfidato tutt' i Cavalieri d'Italia ne riportò la vittoria, contra otto de i dieci venturieri, che comparuero in campo. Datosi poi allo studio della Matematica sotto la disciplina del gran Chiaramonti, in ogni arte peritissimo, s'approffittò in maniera, che nell'in-

uentioni di *Machine*, e mouimenti di quelle fece stupire tutti i circostanti nella famosa *Comedia*, rappresentata in *Cesena* l'anno 1619. e se da morte immatura non fusse stato preuenuto, sperar si poteuano fatti egregi d'un sì pellegrino ingegno. D'altri *Huomini* instrutti nelle più polite, e nobili scienze hauendone fatta particolar memoria i citati *Autori* delle cose più notabili di *Cesena*, non dilato il discorso, riportandomi a quelli.

AVLVS IOVIVS, *Jtalus*, *Nouocomensis*, teste *Joan: Anton: Vander Linden* in lib. I. de *Scriptis Medicis*, *Clementis VII. Pont. Max. perelegans Medicus*. Hic est

ille *Paulus Jovius*, *Operibus editis*, *Historiarum præsertim voluminibus*, in *hominum memoria iugiter victurus*, de quo agit fuse, ac *luculento exornat præconio Hieronymus Ghilinus* in *opere*, *Teatro d' Huomini Letterati*, Vol. I. Sed eius verba referam. *Quella Città, che fu Patria di Plinio secondo, produsse al Mondo Paolo Gioiio, Filosofo, Medico, & Istoricissimo, il quale essendo rimasto da giouinetto senza padre, fu da Benedetto suo fratello, che in età gli era maggiore, impiegato*
 nell'i

nelli studij delle buone lettere; con l'aiuto di queste si fece immortale per fama, seguendo le virtuose pedate di Benedetto, che ornatamente scrisse l'Historia di Como sua patria, & insieme con questa fatica fu a Paolo amorevole scorta nel dritto camino della gloria, accendendo con la domestica emulazione l'animo suo a fare il medesimo: in questo superò di gran lunga il fratello, e superò anco di fertilità d'ingegno in tutte le sue opere, quasi ogni più adorno scrittore dell'età sua. Con queste bellissime qualità andò a Roma, oue fattosi conoscere di viuace, & eleuato ingegno, hebbe grazia d'introdursi nella Corte di Leone Decimo, alla cui presenza hauendo publicamente lette le sue Historie, ottenne da quel dottissimo Pontefice vna somma lode. Adriano Sesto lo fece Canonico della Cathedrale di Como, e Clemente Settimo, perpetuo commensale, e Prelato domestico assistente; hauendoli nel Palazzo Vaticano assegnato luogo: dall'istesso Papa fu anco fatto Priore della Comnenda di S. Antonio della sua patria, & insieme Vescouo di Nocera: poscia hauendo dedicato all'Imperadore Carlo Quinto vn libro scritto in Italiano, che tratta dell'origine, e successione de' Turchi, e de i loro passati Imperadori, ottenne da esso la dignità di Cavaliero, e Conte Palatino: fu medesimamente premiato il suo valore

lore nello scriuere le Istorie del Gran Signore de' Turchi, dal quale habbe in dono una Medaglia molto grande, & una penna d'oro, con altre cose di qualibe prezzo. Fu egli quell' unico fabbricatore del bellissimo Museo, in cui pose le vere immagini de' gli Huomini Illustri, così nelle lettere, come nell' armi dell' età sua, con le inscripciones latine sotto a ciascuna di esse; dal che prese opportuna occasione di comporre due bellissimi libri d' Elogij, i quali vanno attorno con gran lode non solo dell' autore, ma anco de' personaggi lodati, i quali a guisa di tante statue in honoreuoli nicchi collocate, fanno di loro stessi riguardeuole mostra, e nella gloriosa luce del chiarissimo inchiostro del Gioiio aprendo gli occhi, risorgono, e viuono perpetuamente: laonde per queste, & altre sue dottissime Opere, io non so con quai titoli, & elogij celebrarlo debba, essendo meriteuolissimo d' esser fin scura le Stelle con penna d'eternae lodi innalzato: ma questa lode sarà sua peculiare, che nessuno lo possa, conforme alli suoi meriti, sufficientemente honorare. Del suo nobilissimo ingegno si vedono stampate le Opere seguenti, cioè in Latino.

Vite Illustrium Virorum Tom. 2.

Elogia Virorum Litteris Illustrium.

Elogia Virorum Bellica Virtute Illustrium.

Historiarum Vol. 2.

De Romanis Piscibus Libellus.

Descriptio Comi, & Comensis Lacus.

Descriptio Britanniae, Scotiae, Hyberniae, & Orchadum.

Descriptio Larij Lacus.

De Legatione Basilij Magni Principis Moscoviae ad Clementem VII.

De Legatione Moschouitarum Libellus.

De Piscibus Marinis, Lacustribus, & Fluviatilibus. . Item De Testaceis, ac Salsamentis.

Vita Duodecim Vicecomitum.

Carmina.

Turcicarum rerum Comment. & Disciplina Turcicae Militiae.

In Italiano si vedono quest'altre Opere, cioè.

Vita di Consaluo di Cordoua.

Dialogo dell' Imprese Militari, & Amoroſe.

Commentario delle cose de' Turchi a Carlo V. Imperadore Augusto.

Lettere Volgari.

Ragionamenti sopra i Motti, Disegni d'Arme, e d'Amore, che comunemente si chiamano Imprese.

Dell' Origine, e Successione de' Turchi, e de i loro passati Imperadori.

Ne gli ultimi anni di sua vita si ridusse nella Città di Fiorenza, oue dopo hauer composti i suddetti Elogij, quali dedicò a Cosimo Primo Duca di essa Città, finì i suoi giorni nell'età di 69. anni, 7. mesi, e 22. giorni agli 11. di Dicembre dell' anno 1552. Fu il suo corpo sepolto nella Chiesa di S. Rocco, sopra della cui tomba si legge l'iscrizione del tenore, che segue, & anco si vede la sua statua di marmo bianco, che d'ordine del sudetto Duca Cosimo li fu alzata ad eterna memoria.

PAVLI IOVII NOVOCOMENSIS
 EPISCOPI NVCKERINI
 HISTORIARVM SCRIPTORIS CELEBERRIMI
 HIC DEPOSITA SVNT OSSA
 DONEC
 EXIMIA EIVS VIRTVTE DIGNVM
 ERIGATVR SEPVLCHRVM.
 VIXIT ANNOS LXIX. MEN. VII. DIES XXII.
 OBIIT III. ID. DECEMB. AN. M.D.LII.

*Hic iacet heu Iouius Romanæ gloria Lingue
 Par cui non Crispus, non Patauinus erat.*

*Poscia dell' anno 1574, fu il suo corpo mes-
 so in una più honoreuole tomba, degna di lui,
 che fu d'ogni grand' honore degnissimo Prelato,
 con la iscrizione seguente.*

PAVLO IOVIO NOVOCOMENSI
 EPISCOPO NVCKERINO
 HISTORIARVM SVI TEMPORIS SCRIPTORI.
 SEPVLCHRVM
 QVOD SIBI TESTAMENTO DECREVERAT
 POSTERI EIVS INTEGRA FIDE
 POSVERVNT.
 IN VLGENTIA
 MAXIMORVM OPTIMORVMQ.
 COSMI ET FRANCISCI HETRVRIÆ DVCVM
 ANNO
 M. D. LXXIII.

Tractant insuper de eo Jacobus Caddius, Tom. 1. De Scriptoribus, pag. 268. Ferdinandus Vghellus in Italia Sacra, Tom. 7. col. 744. Ferdinandus Leopoldus del Migliore in Opere Firenze illustrata, pag. 174. Joan. Andreas Quenstedt in Dialogo de Patrijs Illustrium Doctrina, & Scriptis Virorum, pag. 294. Nicolaus Angelus Caserrius, in Synthemate Vetustatis, pag. 365. Ludouicus Jacoba S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, lib. 2. Joannes Imperialis in Museo Historico, & alij permulti; permulti enim scriptores Paulum laudibus illustrarunt, & non pauci e contra summopere accusarunt, reprehenderuntque.

PAVLVS ZACCHIAS, Italus, Romanus, notissimus, doctissimusque Philosophus,

phus, & Medicus, qui ingenium habuit ad plures res aptissimum, ac versatile, ad omnia porro studia factum, neque ad illa tantum, quæ sunt grauiissima, vt ad Philosophiam, Medicinam, Theologiam, Iurisprudentiam, sed etiam ad leuiora, vt Poesim, Musicam, Picturamque &c. Tanta hic vir a præclarissimis scriptoribus fuit vocatus omniscius, politissimus Iurisperitiæ, Medicinæque antesignanus; Medicorum, & Iureconsultorum Mercurius; Hermes Italicus, cuius fama, nomenque longe lateque communi applausu peruagatur, & mirificam eiusdem doctrinam, omnis eruditorum chorus vnanimiter suspicit, ac veneratur, laudatores etenim Pauli innumeri fere sunt. Anceps diu fui, an inter Pontificios Archiatros Paulum recenserem, quamuis ex aliquibus notis ms. Pontificium Medicum recognoscerem: tandem lustrando librum Joannis Francisci Bononij Bononiensis perdocti mei amici, prænotatum Del Parto dell' Orsa Idee in Embrione, Parte Seconda, pag. 322. Innocentij X. Pont. Max. Medicum nominari plane, & dilucide legi. Prætermittendus itaque haud est, & hoc teste, inter hos adnumerare non vereor, suumque locum, ac numerum obtinet. Edidit Zacchias Quæstionum

num Medicolegalium Opus, nunquam satis laudatum, & non semel publici iuris factum, sequentem quam habeo editionem proferam.

Pauli Zacchia Romani, totius Status Ecclesiastici Protomedici Generalis Questionum Medicolegalium Tomi 3. Editio noua, a varijs mendis purgata, passimque interpolata, & nouis recentiorum Authorum inuentis, ac obseruationibus aucta. Cura Ioan. Danielis Horstij, diuersorum S. R. I. Principum Archiatri, & Collegij Medici Meno-Francofurtani Senioris. Opus omnibus Medicina, & Iuris utriusque peritis, nec non Tribunalium (Ecclesiastici Ciuilibus) Assessoribus maxime necessarium. Præter Indices Librorum, Titulorum, & Questionum annexus est Index Rerum Notabilium locupletissimus. Lugduni. Ex Typographia Germani Nanty. M. DC. LXXIV. in fol.

Primus Tomus continet libros V. Tomus secundus continet lib. VI. VII. VIII. & IX. Ibidem apud eundem. Tomus Tertius, in quo continentur Consilia, & Responsa LXXXV. ad materias Medicolegales pertinentia, nec non Decisiones S. Rotæ Romanæ ad prædictas materias spectantes a Cl. D. Lanfranco Zacchia collectæ. Lugduni. Apud Claudium Langloys, & Soc. M. DC. LXXIII. Præterea

La Traduttione della Fenice di Lattantio Firmiano in ottaua rima. In Roma. Appresso Carlo Vglietti. 1608. in 4.

De Mali Hipochondriaci Libri tre. In questa nuoua impressione corretti, & accresciuti dall'Autore, non solo di molte cose per entro l'Opera, ma del terzo libro intiero. Venetia. M. DC. LXV. Presso Paolo Baglioni. in 4.

Il Vitto Quaresimale - Oue insegnasi come senza offendere la sanità si possa viuer nella Quaresima. Si discorre de' Cibi in essa vsati, de' gli errori, che si commettono nell' vsargli, dell' indispositioni, che il loro uso impediscono, de' gli accidenti, che soglion cagionare, e del modo di rimediarui. In Roma. Per Pietro Antonio Facciotti. 1637. in 8.

Elucubrauerat alia quoque Opera multa, quæ mss. remansere apud heredes, deperdita tamen fere omnia eorum incuria, & sunt quod sciam.

Miscellanea Tom. 3.

In Cardani librum de male medendi usu anti-practica animaduersiones.

Responsorum Iuridicorum, & Consultationum Volumina plura.

De subitis, & insperatis mortis euentibus: eorumque præcognitione, & præcautione liber singularis.

De

De Maculis in utero a factu contractis, quae vulgo dicuntur le Voglie.

De Quiete seruanda in curandis morbis lib. 3.

De Sacra Scriptura Miraculis Physica Consideratio. Lib. 4.

Delle Passioni dell' Animo, e de' mali, che da esse procedono, della lor cura tanto fisica, quanto morale. Libri 2.

Della Birra, o Ceruosa Discorso Medico.

Del Contagio, oue si proua il Contagio esser men da temersi di quello che si teme. Discorso.

Del Riso, e del Pianto Libri 2.

Il Bacio. Discorso.

Poesie Varie, cioè Sonetti, Canzoni, Madrigali &c. Nonnulla ego habeo ms. Carmina Italica Pauli, mihi dono data a Siluestro Zacchia iuniore, eiusdem Pauli nepote, meo amico, Cardinalis Francisci Maidalchini Pincerna, qui mortuus est anno 1694. & praesertim Poema, cuius titulus

De gl' Innocenti Canti Cinque. Proprio Pauli caractere scriptum.

Ex hac vita migravit Romæ Paulus Zacchias, anno 1659. ætatis suæ 75. Jacet in Ecclesia Sanctæ Mariæ in Vallicella in Regione Parionis. De eo etiam mentionem olim feci in mea Bibliotheca Romana, Vol. 1. Cent.

2. num. marg. 41. In Centuria vero prima
egi de

Siluestro Zacchia seniore , Juris consulto
eximio , Pauli fratre , qui claruit Rotæ Senen-
sis , Florentinæ , atque Lucensis Auditor , edi-
ditque De Obligatione Camerali Resolutio-
nes . Nec non De Modo valide contrahendi
Societates super Officijs Romanæ Curix , siue
ad formulam Instrumenti Societatis Officij ,
cum Additionibus ad suas Resolutiones de
Obligatione Camerali . Parabatque Tracta-
tum de Præcedentia , & Decisiones Varias .

In Centuria 4. tractavi de Lanfranco Zac-
chia , Pauli nepote , Laurentij filio , non ta-
men legitimo toro nato , sed qui legitime ,
doctissimi , atque integerrimi Aduocati mu-
nus in patria sustinuit , ac ingenti fama no-
minis typis tradidit Tractatum de Salario , &
Additiones ad Tractatum de Obligatione Ca-
merali laudati Siluestri Zacchiæ : eratque edi-
turus Tractatum de Assistentia Judiciali , nec
non alium De Signo Crucis , loco subscrip-
tionis facto , nisi repentina morte obiisset an-
no 1685 .

PETRVS AICHSPADIVS , Basiliensis E-
piscopus , commendatus a quæsitissima litera-
tura , atque doctrina , & a virtutibus ; Medi-

cus vero eximius, eximiaque nominis æque fama Medicinam fecerat; Clementis V. Sum. Pont. aliquando a medelis, Pontificemque, grauissimo, & ancipiti laborantem morbo, sanauit. Post receptam sanitatem, vt gratiam reponeret Clemens, e Basiliensi ad Moguntinam Sedem Petrum transtulit, addita hac voce: quia tam felix esset corporum curator, maxime conuenire, vt & insignis constitueretur animarum Pastor, Curator, & Medicus.

Ex noua Additione Augustini Oldoini ad Clementem V. in Opere Ciaconiano. Vitarum Pontificum, postremæ impressiõnis, Tom. 2. col. 369. & Odorico Raynaldo in Annalibus Eccles. an. 1306. num. 18.

PETRVS ANTONIVS CONTVGIVS, Jtalus, Volaterranus, locum habet in hoc Theatro, recensente namque Nomenclatura Medicorum Collegij Almæ Urbis, pag. mihi 107. nec non laudante Baldo Baldi in Opere Discorso Apologetico del vero Opopobalsamo Orientale, pag. 107. Pij IV. Sum. Pont. Archiater extitit. Ingenij, doctrinæque multiplicis ornamento decoratus Contugius, ac præstantia virtutum, meruit inter sui Æui optimos Philosophos, & Medicos celebrari.

PETRVS LEONIVS, Jtalus, Spoletinus,

validis omnium disciplinarum præsidijis instructus, Medicinam vero in clarissimis Italiae Gymnasijs professus est, exercuitque summa nominis authoritate, ac teste Ludouico Jacobillo in Bibliotheca Umbriae, pag. 224. Innocentij VIII. Pont. Max. Medicus enituit. Astrologus quoque peritissimus habebatur, constatque amicis sæpe dixisse, sibi subitæ mortis periculum in aqua portendi, vnde flumina, crebrasque nauigationes formidaret. Scribit Paulus Jouijs in Elogijs Virorum Doctorum, pag. mihi 67. *Laurentio Medice summa valetudine tentato, Florentiam accitus Petrus, adeo inani, aut certe fatali spe concepta de salute decumbentis, occultans atrocis morbi impetum contempsit, ut oblata ab alijs ex arte remedia reijceret, & insurgentis nature viribus nihil verendam morbi vim, facile cessuram polliceretur. Verum non diu post ab ea cunctatione, detecta malignitate pituita, agroque sensim deficiente, superuenit Lazarus Placentinus illustris Medicus, a Ludouico Sfortia Ticino missus, sera quidem afferens remedia: sed oblique Leonium iam toti familie inuisum perstringens, quod neglectis morbi initijs, facillime curationis occasiones temere contemnentis imprudentia deperissent. Per hunc modum expirante Laurentio, Leonius ex infamia*

mie dolore commota mente, exitialem insaniam, lugentiumque familiarium lethale odium contraxit, ita, ut in proxima Caregio villa puteum, sponte, an illata vi incertum, præceps datus mergeretur. Fuere qui Petri Medicis feruida ira mortem patris vindicantis, id admissum crederent, uti Actius Syncerus italico carmine deplorauit. Gaspar A Reies in Elyfio Iucundarum Quæstionum Campo, Quæst. 14. inquit, Petrus Medices Leonem Medicum, doctum magis, quam felicem, in puteum præcipitauit, quod Laurentium patrem, quem cum fiducia curandum susceperat, non eadem sorte seruare potuisset. Videndus quoque Ammiratus in parte 2. lib. 26. pag. mihi 187. Historiarum Florentinarum. Tractat etiam de eo Joan. Pierius Valerianus in lib. primo de Litteratorum Infelicitate, sed perperam Florentinum dicit, pag. mihi 42.

Scriptit Petrus Leonius, ex citato Iacobillo *Commentarium in Medicinam, & Mathematicam*.

Atque ex Joan. Anton. Vander Linden, lib. 1. De Scriptis Medicis.

De Vrinis Tract: Extat cum Aegidij de Vrinis, & Pulsibus libris. Venetijs, apud Octavianum Scotum. 1514. in fol.

PETRVS PINTOR, Hispanus, Valentinus, feracissimi ingenij subtilitate pollens, Medicinæ Doctor, & qui se perfecti Medici exhibuit exemplar, delectusque Archiater ab Alexandro VI. Sum. Pont. Scripsit libram, cui nomen præfixit.

Aggregator Sententiarum Doctorum omnium de præseruatione, & curatione pestilentia. Romæ. Apud Eucharium Silber. 1499. in fol.

Memoratur a Joan. Anton. Vander Linden, lib. 1. de Scriptis Medicis. Ab Equite Nicolao Antonio in Bibliotheca Hispana, Tom. 2. Romæ in Ecclesia S. Honuphrij, in Petri memoriam, hoc legitur Epitaphium, legiturque apud Casparem Aluerum in Opere, Della Roma in ogni stato, Parte Seconda, pag. 291.

D. O. M.

MAGISTRO PETRO PINTORI VALENTINO
ALEXANDRI VI. PONT. MAX.

MÉDICO CELEBERRIMO

QVI

VIXIT ANN. LXXX:

SABATTA CONIVGI PIENTISS. POSVIT
QVI OBIIT AN. SALVTIS CHRISTIANÆ
M. D. III. DIE IV. MEN. SEPTEMBRIS.
NE PETRVS PINTOR P. F.
SEPARI VRNA IACERET

SA-

SABATTA MATER
 EODEM TVMVLO CONDI CVRAVIT
 QVI
 VIXIT AN. XXXVIII.
 OBITQVE AN. IVBILEI M. D.
 DIE VERO XXII. MEN. NOVEMBRIS.

PLACIDVS FVSCVS , Jtalus , e Monte-
 Florum , Philosophiæ , ac Medicinæ laurea
 ornatus , non medendi magis arte , quam vitæ
 probitate spectatus , Pij V. Sanctissimi Pon-
 tificis Medicus , & intimus familiaris , cuius
 notitiam mihi dedit Magister Gaudentius Ro-
 bertus , Ordinis Carmelitarum , meus amicus ,
 doctriinæ titulis , domi , forisque clarus , qui
 ab hac vita ad meliorem migravit anno 1695.
 non sine maxima studiosorum iactura , literis
 ad me datis Parmæ 28. Decemb. 1692. Hæc
 sunt verba . *Non so se V. S. Illustrissima habbia
 cognitione di Placido Fosco , Medico del Beato Pio
 V. autore di vn' Opera intitolata*

*De Vsu , & Abusu Astrologie in Arte Medi-
 ca . Autore Placido Fusco , Pij V. P.M. Medico ,
 & intimo familiari .*

*Hæcena quest' Opera ms. Girolamo Auanzolini
 ni , onde penso possa ritrouarsi a sorte nella Li-
 braria de' Signori Gambalunga in Rimini , e lo
 potrà V. S. Illustrissima sapere dal Garuffi , al
 pre-*

presente Bibliotecario di quella &c.

Excessit Placidus Romæ anno 1574. sepultus fuit in Ecclesia S. Gregorij, in loco qui dicitur Clius Scauri, meruitque hac honorifica memoria celebrari, vti legitur in Opere Florauantis Martinelli, prænotato Roma ex Ethnica Sacra, pag. mihi 108.

I. C. R.

PLACIDO FVSCO

E MONTE FLORVM ARIMINEN.

MED. Q. DOM. COM. PALATINO

QVI

TVM IN FLAMINIA

TVM MELITÆ ATQVE SICILIÆ

PLERISQVE CIVITATIBVS

OB ADMIRABLEM

PRÆDICENDI FACVLTATEM

PROGNOSTES VOCATVS EST

TVM ROMÆ A PIO V.

IN FAMILIAM COOPTATVS

ET ANTE ET POST EVM

IN S. SPIRITVS NOSOCOMIVM

ATQVE IN S. INQVIGATIONIS

CARCEREM MISSOS

ALIOSQVE PIETATIS ERGA PAVPERES

ANNOS XVI. CVRANDO.

OBIIT PRIDIE ID. MARTII 1574.

VIXIT. AN. 64. MENS. 5. D. 1.

THOMAS FVSCVS FILIVS

I. V. D. VNICVS HERES

TE.

TESTAMENTO ROGATVS CVMLACHRYMIS
P.

*Post obitum viuo melius, doleoque medendi
Artibus, extremum saepe fugasse diem.*

Claruit æque Lactantius Fuscus, Placidi
frater, vir apprime doctus, vt testatur inscrip-
tio in Ecclesia S. Honuphrij in Janiculo, su-
supra viam longam, & est

D. O. M.

LACTANTIO FVSCO I. V. D.
ARCHIPRESBYTERO M. FLOR.
ARIMINENSI CANONICO
HEBRAICIS GRÆCIS LATINISQVE LITERIS
ERVDITO.

PIETATE PROBITATE COMITATE
OMNI DENIQVE VIRTUTE CLARISSIMO
ÆTATIS FLORE MORTE SVBREPTO.
PLACIDVS FVSCVS ORBATVS TANTA SPE
FRATRI CARISSIMO B. L. P.
NATVS EST POSTHVIVS 3. NON. SEPTEMB.
AN. 1512.

OBIIT 5. ID. IVNII 1559.
VIXIT AN. 47. MENS. 10. DI. 22.

*Hic vicit sortem, potuit non vincere mortem,
Dum sortem vicit, mortuus occubuit.*

Extat hæc inscriptio quoque apud lauda-
tum Martinellum in libro laudato, pag. mihi
265. necnon apud Gasparem Aluerum in Ope-

re, Roma in ogni stato, par. 2. pag. 293.

POMPEIUS BARBA, feu DALLA BARBA, Jtalus, Pifciensis, Philofophiæ, Medicinæque Doctor nominis non obfcuro, in curandis morbis infigniter exercitatus, ac (teftis vt eft Ludouicus Domenichi, in volumine, cuius hoc lemma, Facetie, Motti, e Burle di diuerfi Signori, e perfone priuate, lib. fefto, pag. mihi 295.) Pij IV. Sum. Pont. Medicus. Suum porro munus diligentiffime, doctiffimeque Pompeius peregit, famamque tulit, atque adeo Pontifici gratus, vt eius conuerfatione fummo opere oblectaretur: erat enim eruditiffimus, amœnus, aptiffimus ad dicendum idonee, & congruenter, ingenio femper acuto, & eleganti. Elaborauit, authore Joanne Cinello meo amico, ad bonarum literarum ftudia nutrito, Medico olim Cardinalis Antonij Bichij, in Historia mſ. adhuc Florentinorum Scriptorum.

Dialogo dell' Arme, e delle Lettere. Venetia. Per Gabriel Giolito. 1578.

Dell' immortalità dell' Anima, fecondo gli Accademici Peripatetici. Firenze. 1553.

De Secretis Natura. Liber iſte prohibitus eſt.

Le ſette ſpoſizioni di Gio: Pico della Mirandola,

dola, raccolte in breui somme? Pescia. 1555.

De Balneis Montis Casini. Ms. Opus non absolutum.

Dialecticam. Ms.

Poeticas Adnotationes. Ms.

Profapia dalla Barba protulit sane spectatissimos viros, inter quos nonnulli in Equestrem Ordinem cooptati florere.

POMPEIUS CAIMVS, Italus, Nobilis Vtinensis, Philosophus non vnus e multis, sed plane singularis, reique Medicæ peritissimus, ad cuius scientiam longum vsu, & exercitationem adiunxerat, varia etiam rerum cognitione, & lectione delectatus, Musarum quoque cultor, Musisque gratus. Videtur hic memorandus, cum Paulus V. Pont. Max. a quo in Archigymnasio Romano, Philosophiæ Cathedram obtinuerat, suum effecerat, nominaueratque Medicum. At homo, meo iudicio, in hac re haud sapiens, honorem hunc repudiavit. Cur? Hac de causa. Erat Astrologus, omnemque Astrologicis vanitatibus fidem habebat: habito itaque nuncio collati beneficij, statim voluit ex statu Cæli, atque Stellarum agnoscere, an aliquid mali, vel boni sibi euenturum esset; cumque ab Astrorum affectionibus comperisset, infausto

ni-

nimum aduersoque fidere, hoc sibi collatum fuisse munus, animo obfirmato suscipere noluit, nec cuiquam auscultando, amicis qui aliter sentiebant, probe teneo (aiebat) sic habeo, sic habeto, si hoc facerem in miserabilem profecto casum inciderem. O Chaldaica deliramenta! Vnicuique huiusce doctrinae sectatori rite dicitur, sapientia tua, & scientia tua decepit te. Ad rem itaque audi Ianum Nicium Erythraeum, in Epistolarum ad Diuersos lib. 4. Epistola 12. de Pompeio quoque rem ridiculam, & eachinno dignam, basilice scribentem. *Andreas Cardinalis Perestus habuit adolescentem ad manum, Cosmo Venturino nomine, qui ob fraudem capitalem, nescio quam, a se admissam, iudicium metuens, Roma decessit, & exulatum Mantuam abiit, ubi vitam, & salutem, quam a Iudicum seueritate tutam, fuga subtraxerat, ab inimicorum acerbitate incolumem prestare non potuit, nam ab illis est interfectus. Hic abiens, habitum, formam, positumque Stellarum, sub quo primum spiritum hauserat, diligenter in pagella descriptum, Cardinali reliquerat. Hanc pagellam die quodam Cardinalis, quo nimirum, quid ars istorum posset, experiretur, Pompeio Caimo Medico, qui tum optimus habebatur Astrologus, inspiciendam tradidit. Ille*

acceptam, quo melius quæ essent futura prædiceret, domum attulit, postridie reuertitur, exclamans, o fortunatum hominem, o beatum, quis quis iste est, cui tantum boni Cælum atque Astra denunciant! Hic nimirum, per omnes honorum gradus ad summi Pontificatus culmen euadet, fac, obsecro, hominem aspiciam, salutem, amplectar. Quæ cum ab eo dicerentur, Cardinalis vix risum tenebat; sed qua erat prudentia, rem silentio obtexit, neque, ut erat, aperuit; ne quem fortasse, ex tam ridicula prædictione, homini ruborem induceret: at eo foras egresso, omnia mihi cum risu narrauit.

Sublimem quoque Pisanae Academiae Exedram recusauit Pompeius (forfan quia Sidera aduersa cognouerat) a Magno Etruriæ Duce, vltro simul cum honorario mille & ducentorum aureorum oblatam. Tandem maiori prudentia, sed non fortuna a Sum. Pont. Gregorio XV. in Medicum delectus, honorem non repudiauit, imo inflammato accepit animo, cui Pontifici lethalem morbum prædixit. Non satis ex sententia, eorum quæ cogitaue-
rat, euentus sibi procedere animaduertit: quamuis credo, magnus Pompeio honos iucundior fuisset, si diuturnior. Contentiones cum Cæsare Cremonino, & cum Julio Cæsare

re Lagalla adiuit circa perplexam de Caloris
 Natura apud Philosophos, ac Medicos do-
 ctrinam. Anno 1631. grassante Patauij lue
 pestifera, in Ticianum, Fori Iulij pagum cum
 sese recepisset, febr̄i correptus, cum famulus
 Palma pharmacum allaturus, clausis maxi-
 ma de causa Propugnaculi portis, aliquanto
 diutius detineretur, intra paucos dies, in-
 crudecente morbo, supremum diem obiit.
 Sepultus fuit Vtini in Æde B. Virginis Gra-
 tiarum cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

POMPEIO CAIMO VTINENSI

EQVITI AVRATO

PHILOSOPHIÆ AC MEDICINÆ

IN NOBILISSIMIS ORBIS TERRARVM

ROMANO AC PATAVINO GYMNASII

DE PRIMA SEDE PROFESSORI

SCIENTIARVM OMNIVM

FONTI DVLCISSIMO.

EVSEBIVS EPISCOPVS AEMONIENSIS

FRATRI AMANTISSIMO P.

OBIIT MDCXXXI. AETATIS SVÆ LXIII.

Hæc Pompeij doctorum manibus teruntur
 scripta ab Jacobo Philippo Tomafino in Elo-
 gijs Virorum Literis, & Sapientia Jllustrum,
 par. 2. relata.

- De Calido Innato Lib. 3.*
De Febrium Putridarum Indicationibus Lib. 2.
De Nobilitate.
Dell' Ingegno Humano Lib. 2.
*Parallelo Politico delle Republiche Antiche, e
 Moderne Lib. 2.*

Dialogo delle tre Vite reputate migliori.

*Desiderata vero in scrinijs heredum seruan-
 tur, quæ sequuntur.*

*De Humana Anima secundum veterum sen-
 tentiam Theoria, 4. libris comprehensa: quibus
 Hippocratis, & Galeni inter Medicos, Plato-
 nis, & Aristotelis inter Philosophos, doctrina
 explicatur.*

*De Misti Generatione, eiusque naturali in-
 teritu.*

*Medicina Philosophica libris duobus compre-
 hensa: quibus præcipua Theoremata Medica
 apud Platonem, & Aristotelem pertractata ex-
 plicantur.*

*De Duplici Peripateticorum Intellectu Com-
 ment:*

*Medici Institutio ex Hipp: libro, Legis nomi-
 ne inscripto.*

*De Iuantibus, & Ledentibus Humanum Cor-
 pus a tota substantia Liber.*

De Hippocratica Viætu instituendi Methodo.

Liber: in quo aduersus Cardanum, & Argentarium Galeni doctrina defenditur.

De Quatuor in Humano Corpore Membris, Principij rationem habentibus Libri 4. in quibus Aristotelica, & Galenica de hoc argumento Placina conferuntur.

De Melancholice Cognitione, & Curatione.

De sui Cognitione.

De Scientie Natura, & Acquisitione Liber 1.

De Dolore Disputatio.

De Humana Longeuitate, & Annis Charactericis Tractatus.

Dissertationes in Aphorismos Hipp: & illa Galeni, & Auicenna Opera, quae publice Patavij explicantur.

De Medicina sibi facienda.

De Ventorum Natura, & Differentijs Lib. 1.

De Cognoscenda, Producendaque Senectute Lib. 2.

Varia Opera Veterum Philosophorum, & Medicorum e Graco sermone in Latinum conversa, & Commentarijs illustrata.

Tractant de Pompeo pariter Ioannes Franciscus Palladius in Opere Historia della Provincia del Friuli, Parte Seconda, Libro Ottavo, pag. 294. Laudatus Janus Nicius Ery-

thraeus

thraeus in Pinacotheca Prima, Imagine 257
 Carolus Cartharius in sæpe memorato Athenæo Romano ms. Joan. Anton. Vander Linden, Lib. primo De Scriptis Medicis.

De Caiua Familia, quæ iure gloriatur viros habuisse præstantes, deque Eusebio Cai-
 mo, Episcopo Aemoniensi, nostri Pompeij fratre, videndus item Philippus Tomasinus vbi supra, atque Ferdinandus Vghellus in Italia Sacra, Tom. 5. col. 230.

RODVLPHVS SILVESTRI-
 VS, Italus, Bononiensis, certe non syluestris, sed Medicinae scientia, Philosophiæque florens, multarumque virtutum floribus præsignis,

Summorumque Pontificum Gregorij XIV. & Clementis VIII. Archiater: & quadam erga Sanctum Philippum Neriũm religione præcipue memorabilis. Diuum hunc ægrotum aliquando curauerat, ipseque ægrotus, morbo ab eo eximitur, teste Antonio Gallo-
 nio in S. Philippi Vita, pag. 241. *Gravissimis namque (inquit) improuiso stomachi doloribus, alijsque seuis symptomatibus oppressus (idest Rodulphus) cum a medicamentis præsidium nul-
 lum*

tum haberet, ab alijs rebus id petendum esse cen-
set: itaque memor in ipso periculo Beati Patris
(salus enim in angusto iam erat) eius opem fi-
denter implorat. Quo peracto melius confestim
habuit, dulciq; mox somno correptus ad unam,
& dimidiatam horam dormiit: expreſtus omni
eo morbo liberum se ſenſit. Tum B. Patris Se-
pulchrum venerabundus inuiſens, votivam ta-
bellam, hac inſcriptione notatam, inibi appen-
dit, miraculi ad poſteros certiffimum indicium.

DVM VARIIS, SÆVISQVE SYMPTOMATIBVS
MORI ME SENTIO,
IMPLORATO BEATI PHILIPPI AVXILIO
PLACIDVS SOMNVS ME ARRIPVIT,
ET STATIM CONVALVI.

Romæ in Ecclesia S. Mariæ in Dominica
ſepultus fuit Rodulphus cum hac breuiſſima
inſcriptione.

RODVLPHI SILVESTRI BONON.
ARTIVM ET MED. DOCT.
SEPVLCRVM.

Memoratur, laudaturque in Libro Statu-
rorum Collegij Medicorum Almæ Urbis, pag.
mihi 109. A Baldo Baldi in Opere, Discor-

fo Apologetico del vero Opopobalsamo Orientale, pag. 107. A Joanne Nicolao Paschali Alidosio in Vol. inscripto, I Dottori Bolognesi di Teologia, Filosofia, Medicina, ed Arti Liberali, pag. 167. A Joan. Anton. Vander Linden lib. 1. de Scriptis Medicis, qui asserit edidisse Rodulphum in lucem, Hieronymi Cardani Opus nouum de Sanitate tuenda.

ROMVLVS SPEZIOLI, Jtalus, Firmianus, Philosophiæ, ac Medicinæ Doctor primæ notæ. Post iacta Artium fundamenta in patria Vniuersitate, in qua laureatus fuit, in varijs Piceni vrbibus, tum operam, tum consilium in re medica præstitit, ea quippe prudentia, doctrina, & integritate, vt omnibus in locis, sui desiderium reliquerit. Ad Sacras Iustrandas Fores, a Clemente X. Sum. Pont. anno Iubilei referatas, se contulit, & in Vrbe, re medica perspecta, animoque reuoluens, Romam iugiter fortunæ, & virtutis Theatrum esse amplissimum, hic commorari constituit, idque tanta animi alacritate fecit, vt dehortantibus amicis, palam omnibus responderet, se paratum esse adhuc vberiora dimittere (dimiserat enim amplum stipendium, quod ab Aefinis ciuibus obtinebat) eo quia maiora in Vrbe sibi affutura præuideret, ac

Romam Romulo minime defuturam certa spe teneretur. Spes eum quidem haud fefellit, dictisque respondit euentus, cum vix vno, aut altero elapso mense, ab eius ad Urbem aduentu, a Decio S. R. E. Card. Azzolino, ad Christinam Alexandram Sueciæ Reginam adductus fuerit, atque cum sapientissima Heroïna, Romulum de rebus Philosophicis, & ad artem medicam spectantibus, pluries accurate differentem auscultasset, illum permultis encomiorum titulis, apud Card. Azzolinum cohonestavit, Medicumque intimum (defuncto Cæsare Macchiato, Firmano, eiusdem Reginæ Medico celeberrimo) aucto etiam honorario, sibi asciuit; sibi que regium animum ita Romulus deuinxit, eique semper ita gratus, acceptusque extitit, vt etiam in vltimis, quas Regina obsignauit tabulis, integrum honorarium, donec in viuis ageret, soluendum ab herede mandauerit. Principibus æque viris, Sanctæque Rom. Ecclesiæ Cardinalibus multis gratissimus, Cardinali præsertim Petro Ottobono, qui ad summum Pontificatum euectus, sub Alexandri VIII. nomine, Romulum adlegit Medicum, intimumque Cubicularium; doctissimo sane Pontifici, ingeniorum æstimatori acerrimo,

probatissimus emicuit : ac Sacerdotio (Beneficiatum vocant) in Basilica Apostolorum Principis donatum vidimus, aliisque Ecclesiasticis prouentibus ditatum. Mortuo Pontifice, quando maiores ab Arte honores, & diuitias poterat experiri, Medicinæ nuncium remisit. Factus itaque Sacerdos, ægrorum curam, medicamque operam dimisit omnem, tantum sibi reseruato in Romanæ Sapientiæ Athenæo, Lectoris munere, quo studiosis omnibus, dicendi facilitate, ac perspicuitate, mirum in modum se acceptum præbet. Delicias suas in exquisitorum librorum collectione constituit, quorum selectissimo fruitur numero. Prælo submitit Opusculum, cui titulum dedit.

Allo scolare, che scrisse i fogli intitolati il Disinganno, inuia i necessarij Auuertimenti Romolo Spezioli. In Padoua. M. DC. LXXXIV. in 4.

Occasione Sanctificationis Beati Laurentij Iustiniani, formis commissæ fuere Romæ eiusdem

Ponderationes Medico-Physicæ pro veritate super dubio an, & de quibus Miraculis constet, superuentis post concessam a Sede Apostolica Beato Laurentio Iustiniano venerationem &c. in fol.

De eo non semel facta mentio est in Opere,

te, Vita della Ven. Madre Suor Chiara Maria della Passione Carmelitana Scalza, scritta, dal P. Fra Biagio della Purificatione. Sæpius etiam in alio Opere inscripto Vita del Ven. Seruo di Dio P. Antonio Grassi della Congregatione dell' Oratorio di Fermo &c. De eo quoque cum laude scribit laudatus Ioannes Cinellus, Bibliotheca Volante, Scanzia. II. pag. 155.

Percalleo ex prisca Speziola familia, claros prodijisse viros, & præcipue mihi occurrunt Marinus Spezioli, summa prudentia præditus, & rebus in agendis dexteritate pol- lens, diues, & præpotens, qui vitam viuebat anno 1509. Antonius Spezioli ad Leonem X. Orator, vna cum Calixto Paccarono, & Thoma Euangelisti, ciuitatis Firmanæ nomine.

Paulus Aemilius Spezioli, præstantis-
simus vir, qui vxorem habuit Eli-

sabetham Azzolinam, Pom-

peij Azzolini clarissi-

mi filiam, ac De-

cij Azzo-

lini senioris S. R. E.

Cardinalis so-

rorem.

ANCTES FLOCCVS, Jtalu-
lus, Firmanus, Pauli II. Sum-
Pont. Physicus: ita didici a
laudato Carolo Carthario,
in Syllabo Aduocatorum Sa-
cri Consistorij, pag. 39. ad

Joachinum de Narnia, vbi tamen tacito co-
gnomine nominatur. Cognitum vero habeo
ex familia Flocca fuisse, ex inscriptione se-
pulchrali, quæ extat Romæ in Templo Ara-
cælitano, in Sacello prænobilis Romanæ fa-
miliæ de Caualerijs, quæ æque legitur apud
Florauantem Martinellum in Roma ex Eth-
nica Sacra, cap. 9. pag. mihi 186. ita prolo-
quente.

Flocca Domus, nomen mihi Sanctes, Patria Firmum.
Scriptor eram, & Medicus Paule Secunde tuus.
VIX. AN. XLIIII. OBIIT III. NON. OCTOBR.
FRATRI CONCORDIALI
NICOLAUS FLOCCVS B. M. POSVIT.

Sanctes porro inter Medicos fallere nescios
fuit, peculiarique virtute, ac doctrina splen-
dorem, Pontificisque benignitatem reperijt,
atque beneuolentiam.

SCIPIO LANCILLOTTVS, Jtaluus, No-
bilis Romanus, qui totus in addiscenda Me-
di-

dicina incubuit, tantumque in hoc studij genere profecit, & excelluit, vt non solum in principum Medicorum numerum venerit, Medicusque Julij II. Pont. Max. verum vitæ quoque integritate, summaque erga omnes charitate claruerit. Narratur in vita huius Papæ, Tom. 3. Historiarum Pontificum, & Cardinalium, a Ciaconio, & aliorum opera descriptarum, nouissimæ editionis, quod in morbum Julius cum incidisset, & quarta ægritudinis die, adeo ingenti animi defectu oppressus esset, vt per aliquot horas ab ipsis ministris pro mortuo fuerit habitus; at Scipio Lancillottus Medicus, oblato Persico pomo, Pontificem præter omnium opinionem, in meliorem salutis spem reuocauit, mortisque liberatus periculo, ad consuetos labores redijt: tenui tamen deinde valetudine vsus est. Plane Scipio familiæ, gloria virtutum, magnisque opibus, magis, ac magis lumen præbuit, non minus, quam Horatius Lancillottus, æque Medicus, eius frater, de quo superius egi.

SEBASTIANVS VETERANVS, Pauli II. Sum. Pont. Archiater, vt edoceor a Nomenclatura Medicorum Romani Collegij, in calce libri, eiusdem Collegij Statutorum pag. mi-

mihi 105. necnon a Baldo Baldi in Opere,
 Discorso Apologetico del vero Opobalsamo
 Orientale, pag. 106. Vir equidem pro sanitate
 tuenda egregius Sebastianus extitit, egregie
 etenim in seuerioribus Philosophiæ, ac Me-
 dicinæ doctrinis versatus, earumque sedulus,
 fructuosusque cultor fuit, & ei vitam ducere
 disciplinarum iugiter in studijs placuit.

SIGISMUNDVS BRUMANVS, Italus,
 Nobilis Cremonensis, Clementis VIII. Pont.
 Max. Medicus, fœcundo viuissimoque instru-
 ctus ingenio, mira in medendo tum facili-
 tate, tum felicitate pollens, ac variæ doctri-
 næ ornamento, abstrusarumque rerum co-
 gnitione ditatus.

Huius est mentio in libro Statutorum Col-
 legij Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 109.
 & apud Baldum Baldi in Volumine attitula-
 to, Discorso Apologetico del vero Opobal-
 samo Orientale, pag. 107.

Familiam Brumanam pariter illustrarunt
 Casar Brumanus, Romæ Præsul, inter Ab-
 breuiatores de Parco Maiori adlectus, cuius
 cum laude meminit alter Præsul, Joannes sci-
 licet Ciampinus, amicus meus eximie colen-
 dus, bonarum literarum cultor assiduus, in
 Enarratione Synoptica Abbreviatorum, ad

annum 1566. pag. 22. Matthæus Brumanus
 Canonicus Regularis Lateranensis, Theolo-
 gus, mox Melphienfis Episcopus, de quo tra-
 ctat Ferdinandus Vghellus in Italia Sacra,
 Tom. 1. col. 1018. insignique decoratur elo-
 gio a Celso Rosino in Lyceo Lateranensi,
 Tom. 2. lib. 11. pag. 69. diciturque author
 Tractatum De Ecclesiasticorum Reddituum
 Juribus, & Origine: ac de Matrimoniorum
 Validitate, & Inualiditate.

Commodum hæc scripseram, quando Fran-
 ciscus Arisus Cremonensis, plenus humani-
 tatis, & doctrinæ meus amicus, qui de Scrip-
 toribus Cremonensibus Opus elaborauit, præ-
 loque parat, per Literas de Sigismundo, se-
 quentes mihi notitiâ præbuit, quare hic re-
 scribere necessarium duxi. Singula subnectam
 verba. Sic igitur fatur. *Sigismundus Bru-
 manus, Græci, & Latini idiomatis peritia per-
 fecte in patria instructus, Patanium exinde an-
 num circa 1555. Philosophicis, & Medicis stu-
 dijs inhians profecit, & quidem sub optimis præ-
 ceptoribus, diu, noctuque operam dedit, nilque
 illi suauius erat, quam antiquorum responsa li-
 brare, Galeni, & Hippocratis aphorismata omni
 diligentia excutere, contrariasue sententias eno-
 dando, acerrimo iudicio recondita Medicinæ pe-*

netralia referare. Indutaque Toga, quod cum illi summa omnium admiratione contigisset, ad patriam reuersus, in clarissimum Physicorum Collegium cunctis suffragijs cooptatur (in cuius albo adscripti iam fuerant ex eius gentilibus, Christophorus, quem publicum Physicae professorem habuit Perusia; Odoardus, in quo patria nouum Aesculapium fuit admirata; Ioseph, quem Aula Saxonica, maximum Medicum obtinuit) penes affines, & necessarios cum per annum constitisset, a Caelo Romano allectus, Urbem perrexit; & ibi non modica pecuniarum erogatione, rusticum, & frugiferum fundum emit; sicque in illa primaria Orbis patria, tot virtutibus, & meritis effulsit, ut non tantum Romanus Ciuis, & Medicus nobilissimo in illo Collegio 1567. adscribi obtinuerit, ac ipseus Clementis VIII. Sum. Ponti. Physicus, familiaris, & continuus comensalis; nec non totius Ecclesiastici Status Generalis Archiatrater meruerit declarari.

Desiderantur eius Opera, quae ut monet Ioseph Bressianus in lib. ms. cui tit. Virtù Raviuata &c. sunt.

De modo componendi Theriacam.

De Encomijs Medicinæ lib. 2.

De Generatione, & Corruptione lib. 2.

Apud Cautellum in Annali erga finem, est de eodem

eodem honorifica mentio. Franciscus Zaua, in-
 signis Orator Cremonensis in suis operibus saepe
 saepius de Sigismundo nostro, eius sororio memo-
 riam agi, eumque commendat, & praecipue in
 Epistola nuncupatoria Tom. 2. Rerum Illustrium,
 Mattheo Brumano Ab. Can. Regul. & deinceps
 Nicomediensi primum, mox Melphienfi Episco-
 po directa, ubi plura adnotantur de nobilitate gen-
 tis Brumanae. Fratres habuit Christophorum,
 Tiburtium, Camillum, & Ludouicum, & so-
 rores Barbaram, & Hortensiam. Christophorus
 I. C. & Causidicus Collegiatus, sacris exinde ini-
 tiatus fuit, Ecclesiae Dine Luciae Praefectus, mo-
 rum integritate, Legum cognitione, iudicij acu-
 mine, responsoꝝ prudentia maxime laudatur.
 Tiburtius, miles fortissimus, qui a Sanctissimo
 Pio V. vocatus fuerat, verum morte correptus,
 ceptam militare munus perficere non potuit, in-
 gens quidem gloriae specimen, & laudis auita
 in lucem, & omnium aspectum protulisset. De
 Camillo, & Ludouico nil memorabile mihi re-
 sultat. Barbara nupta fuit Francisco Zaua,
 quam in 2. Tom. Epistol. Familiarium lib. sex-
 to, extinctam deslet die 10. Iunii 1572. ut in
 Epistola ad eundem Sigismundum, & inter alia
 habet, Barbaram sororem vestram nullo genere
 modestiae, pudicitiae, temperantiae, frugalitatis,

illi veterum Matronarum cessisse, quaequo vel apud Romanos, vel apud exterarum nationes claruerit. Hortensia fuit in matrimonium copulata Ianni Baptista Cropello, viro patrio, Caesarem Brumanum, Apostolica Camera Clarissimae & Abbreviatorem de Parco Maiori, alijsque titulis referunt, de quo fuit sermo, habuit consobrinos, &c.

SILVESTER COLLICOLA, Iteatus, ex Oppido Montis Sancti, Spoletanae Dioecesis. Postquam Philosophiae vacavit impiger studijs, Medicae toto pectore facultati inebuit, talisque evasit, ut Urbani VIII. Pont. Maximam munificentiam promeruerit, Taddeoque Collicolae patris, de quo infra, in sui met. Pontificis Medicum subrogauerit, ac in Romanae Sapientiae Cathedra suffecerit, cum hac gratia, ut in dicto Gymnasio nunquam, nec aliquo tempore, nisi arbitrio, & ad suae voluntatis liberum beneplacitum legere teneretur; & quadringentorum quinquaginta scutorum annum honorarium illi statutum fuit. Sed Urbano Pontifice e viuis sublato, Innocentius X. successor, Silvestro, quod aut e suggestu doceret, aut Lecturam dimitteret nuntiari iussit. Silvester autem, etfi doctus, eruditus, ac eloquens, ne (ut aiebat) Urbani

munificentia, & favore abuteretur, maluit ex professorum albo dispungi, & honorario privari. Verum enim vero, Cardinalis Francisci Barberini, Urbani nepotis, magis hac de causa liberalitatem propitiam habuit atque vtilem.

Fuse de Siluestro laudatus Cartharius in laudato Athenæo Romano ms. Julius Caesar Benedictus a Guelfalione inscripsit Siluestro Epistolam 3. Libri 3. Epistolarum Medicinalium. Epistolam quoque eidem expolito scripti carmine Ianus Nicius Erythreus, quæ legitur in Tom. 1. Epistolarum ad Tyrithonum, Epist. 14. Aegidius Ghezzi æque Siluestro dicavit Opus Pauli Zacchiæ prænotatum De Mali Hipochondriaci. Petrus Seruius pariter eidem nuncupavit Cap. 9. Miscell. Antiquit. Romanar.

SILVIUS ZEFFIRI, Italus, Romanus, ingenuæ stirpe natus, ingenuisque artibus instructus omnibus, Medicinæ professor exactissimus, siue praxim exquireres, siue theoriam, siue singularem industriam, indefessumque laborem vnicè concupitus. Magno in honore, ac nomine vixit Pauli III. Sum. Pont. Medicus, ac sub tanti Pontificis clypeo credidit in lucem librum, cuius epigraphæ est.

Sylvij Zephyri Romani, Philosophi, & Medici

dicī Pontificij de Putredine, siue de protrahenda vita libellus. Romæ in Campo Floræ, in Aedibus Antonij Bladi Asulani, mense Nouembri, M. D. XXXVI. in 4.

Ad scribendum librum hunc Siluium impulit quidam Tractatus de Putredine, a quibusdam Patauinis Medicis, & Philosophis compositus, in quo nullum recentiorum Medicorum, in re de putredine, ante ipsos, sine manifestis erroribus, sermonem fecisse iactabant: quapropter dignos eos castigatione putauit Siluius; sua namque sententia, non bene, neque satis perarduam de Putredine questionem explicatam cognouit, imo, vt aiebat, opinione magis, quam iudicio huiusmodi rem pertractasse.

Apud Amatam Lusitanum in Centurijs Curationum Medicinalium, Cent. I. Curat. LXXXI. ita legitur, *Zephyrus vir nobilis, & fidelis, & cui ob summas quas habet dotes, Paulus III. Summus Pontifex, Anconam Ciuitatem commendauerat, illum Arcis Præfectum, quem Castellatum vulgo dicimus, constituendo. Is enim frater est, etate senior Syluij Zephyri Medici docti, & apud Summum Pontificem in maximo habuit honore.*

SIMON A CORDO, Italus, Genuensis,

qui

qui diligentis, doctique Medici famam tulit; felicitis recordationis (scripsit Augustinus Oidoinus in Opere Ms. apud me, sæpe allegato) apud Romanos, quorum bonæ valetudini admodum dum vitam vixit studuit, adfuitque Nicolaus IV. Pont. Max. Medicus, Sacerdosque a Sacello. Laudem apud posteros consequutus est scribendo Opusculum, cui nomen dedit.

Clavis Sanitatis, in qua simplicia Medicamenta Latina, Græca, & Arabica ordine alphabetico mirifice elucidat. Recognitum, & Notationibus Plinij maxime, ac aliorum in marginibus ornatum, per Georgium de Ferrarijs de Varolengo Montis Ferrati. Venetijs. Apud Octavianum Scotum. 1510. in fol. Apud Gregorium de Gregorijs. 1514. in fol.

Contexuit etiam

Expositionem Glossæ marginalis ad Alexandri Tralliani Libros Medicinales. Lugduni. Apud Franciscum Fradin. 1504. in 4. Papiæ. 1520. in 8. &

Synonima Medica, quæ per Magistrum Mundingum abbreviata, afferuntur in Bibliotheca Regia Gallica, teste Philippo Labbe in Bibliotheca Mss.

Ex Arabica in Latinam linguam vertit

Tractatus plures in Re Medica, & præfer-

sim illum Serapionis, in scriptum de Simplicibus Medicamentis; adeo quidem docte (aiunt) & eleganter, vt si eum tolleres, magnam sane Medicinæ partem suis velut instrumentis priuares.

Authores de Simone tractantes videas apud eundem Oldoinum, in alio tamen Opere, in Athenæo nempe Ligustico, sed aduerte, quod vbi legitur Nicolao V. loco Nicolao IV. est error impressoris.

SIMON PASQVA, Italus, Nobilis Genuensis, Philosophiæ, Medicinæ, vtriusque Lingvæ callens, Theologiæque cognitione præditus, ciuiliqve prudentia in primis instructus. In Britanniam a Republica Genuensi, Philippo II. Hispaniarum Regi, & Mariæ vxori patriæ nomine gratulatum missus. A Pio IV. Pont. Max. cui Medicus inseruijt, Lunensis, & Sarzanensis Episcopus renunciatus, eiusdem Pontificis iussu Concilio Tridentino interfuit, ac propter doctrinam, & in Superos pietatem, acerrimamque contra hæreticos insectationem, inter S. R. E. Cardinales Presbyteros ab eodem Pio cooptatus anno 1565. post paucos vero menses defunctus, & vt erat vir frugi, sexaginta aureorum millia in numerata pecunia reliquijt. Corpus in Ecclesia

S. Sabinæ, in patriam tamen transferendum,
conditum est cum hac sepulchrali inscriptione.

SIMONI PASQVÆ
VIRO OMNI DOCTRINA
PROBITATE

MORVM SVAVITATE ORNATISSIMO
S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI S. SABINÆ.

QVI
ANNVM AGENS LXXII. MENS. X. DIES VII.
AN. SALVTIS MDLXV.

PRIDIE NONAS SEPTEMBRIS
RELICTO BONIS OMNIBVS

INCREDIBILI SVI DESIDERIO
AD MELIOREM VITAM COMMIGRAVIT.

GENVAM POST ANNVM
CVM MAIORIBVS SVIS

SEPELIENDVS TRANSLATVS.
STEPHANVS FRATER FRATRI GEMINO

FACIENDVM CVRAVIT.
ET OCTAVIANVS PASQVA

REFERENDARIVS APOSTOLICVS
FRATRIS FILIVS MOERENS

P.

Osse deinde Simonis Genuam translata,
maiorum sepulchro in templo S. Mariæ de Pa-
ce, apud Minores de Obseruantia extra Ge-
nuæ portam, quæ nuncupatur ab Arcu, illa-
ta sunt. Stephanus vero germanus frater Sa-

cellum, & Choram elegantissimum, cum
marmoreo sepulchro construxit, eique hanc
inscriptionem affixit.

QVI DORMIUNT IN TERRÆ PVLVERE
EVIGILABVNT.

SIMONI GALEATII F. PASQVA
THEOLOGO ET PHILOSOPHO
ROMANA GRÆCAQVE FACVNDIA
CLARISSIMO

S. R. E. PRESB. CARD. S. SABINÆ

QVI

CVM PRÆCLARE DOMI FORISQVE
DE REPUBLICA MERITVS ESSET
ROMAM A PIO IV. PONT. MAX. ACCITVS
LVNENSIS PRIMVM EPISC. FACTVS
AC POST EGREGIE NAVATAM
DEI ECCLESIE

TRIDENTINO IN CONCILIO
OPERAM

IN AMPLISSIMVM ORDINEM
EST COOPTATVS.

VIRO INTEGERRIMO
ET IN SVMMA GRAVITATE
IVCVNDISSIMO

STEPHANVS
FRATER GERMANVS MOERENS

P.

VIXIT ANNOS LXXII. MENSES X. DIES XVII.
OBIIT ROMÆ PRIDIE NONAS SEPTEMB.
M. D. LXV.

Pro

Pro Posteris mss. Simon reliquit

Relationem suæ Legationis Britannicæ.

Instructionem pro Patribus Concilij Tridentini.

De Podagra Opusculum. Extabat in Bibliotheca olim Ducis Urbini.

Consilium pro Immaculata Virginis Mariæ Conceptione, quo Sanctorum Patrum antiquorum, tum Græcorum, tum Latinorum sententiam in hac re exponit.

Contra Errores Græcorum Opusculum. Asservabatur olim in Bibliotheca Card. Sirleti.

Plura de Simone habent Ciaconius cum Auctarijs, Tom. 3. nouissimæ impressio- nis col. 962. Augustinus Oldoinus in Athenæo Romano, ac in Syllabo Scriptorum Ligurum. Ferdinandus Vghellus in Italia Sacra, Tom. 1, col. 923. & quotquot de S. R. E. Cardinalibus tractarunt.

Inter huius familiæ decora memoratur, ceteris omiſſis, Octavianus Pasqua, nostri Simonis Cardinalis ex fratre nepos, sub Pio V. ac Gregorio XIII. vtriusque Signaturæ Referendarius, mox Episcopus Hieracensis, eruditissimus vir, venerandæque antiquitatis diligens perscrutator, qui Episcoporum præde-

cessorum, summo studio expiscatus est memorias, eorundemque Catalogum concinnavit. Contexit etiam seriem Rhegiensium Archiepiscoporum cum Elogijs, aliaque scripsisse fertur; quem laudibus exornant laudati Oldoinus, & Vghellus, ille in Athenæo Ligustico, iste in Italiae Sacrae Tom.9. col. 552. Neque prætermittendus Julius Pasqua, nobilitatis tum suæ, cum aliorum studiosissimus, qui Tractatum de Familijs Patritijs Genuensibus, necnon Monumenta Comitum Lauenianæ perbelle scripsit, ex eodem Augustino Oldoino in Syllabo Scriptorum Ligurum.

SIMON TEBALDI, Italus, Nobilis Romanus, Medicinæ, ac Philosophiæ suo tempore Doctor fulgentissimus, aliarumque bonarum artium disciplina, & virtutum multarum ornamentis decoratus, Summorumque Pontificum Nicolai V. & Calixti III. Medicus summus. Huius Simonis frater eluxit Jacobus Tebaldi, inter S. R. E. Cardinales adlectus. De hac familia pessime, modulo consuetò, locutus est mendacissimus Garimbertus, in volumine inscripto La Prima Parte delle Vite, ouero Fatti Memorabili d'alcuni Papi, e di tutti i Cardinali passati, pag. 239.

336. Tamen Garimberto minime credendum, nam est scriptor dubiæ fidei, seu nullius, qui Pontifices, & Cardinales sæpe iniuste maledictis onerat, quapropter sui momoscopus æi nuncupatur. Sequentia, ad rem, sunt verba, quæ in Opere Ciaconiano Vitarum Pontificum, & Cardinalium, Tom. 2. postremæ editionis, col. 994. leguntur. *Iacobus Thebaldus, alias Theobaldus, ciuis Romanus, oriundus Oppido Collis Scipionis in Vmbria, filius fuit Ventura, & Marci Thebaldi, qui iacet Roma in Templo S. Mariæ ad Martyres, cum hac sepulchrali inscriptione.*

HIC IACET MARCVS DE THEBALDIS
 GENITOR D. CARDINALIS S. ANASTASIÆ
 AC D. SIMONIS
 ALMÆ VRBIS CANCELLARII PRIMI.
 OBIT AN. DO. MCCCCXIV.
 IN DIE S. LVCIÆ.

In fratrem habuit Simonem, clarum illius æi Philosophum, ac Medicum Nicolai V. & Callisti III. Hieronymus Garimbertus, Iacobum Cardinalem Thebaldum ex plebeia familia; Ludovicus vero Iacobillus in Vitis Sanctorum Vmbriae, e Dominis Collis Scipionis familia Rapazzona

natum volunt; nos tamen cum Cardinali Papiensi, Gobellino, Aubery, & alijs, Iacobum hunc Thebaldum Cardinalem S. Anastasiae, nobilem Romanum diximus, & quidem recte, contra Garimbertum; nam Iacobum Thebaldum auum paternum Iacobi huiusce Cardinalis, Ciuem Romanum de Regione Triuũ, mensibus Aprilis, Maij, & Iunij an. 1425. Comestabuli illius Regionis munere functum fuisse constat ex monumentis antiquis, & ex Registris Martini V. quod munus non nisi nobilibus Romanis committebatur, & quidem si nobili progenie natus non fuisset Iacobus Cardinalis, non bene sepulcralis inscriptio a carmine illo initium duceret.

Qui fuit Urbis honos generosa prole Thebalda. Non enim generosa dicitur progenies illa, quae natales suos adhuc inter plebeios respicit; neque tam cito Thebaldae arctam cognationem contraxissent cum familijs, generis claritudine in Vrbe illustribus, videlicet, cum Crescentia, Capisucca, Astalla, de Valle, Caesarina, & Capiteferrea, si obscuri generis homo, ut scripsit Garimbertus, alioquin obtrectator, Iacobus Cardinalis Thebaldus fuisset, qui Iuris Ciuilis Doctõr, Episcopus Montis Feretri, quare cognominatus Ferreranus, benignitate insignis, & semper bonorum

consiliorum sectator; Spoletano Præsidatui, hinc
 Perusinae Vrbi, Romanorum Pontificum iussu præ-
 fuit. Mox Presbyteris Cardinalibus titulo S. A-
 nastasie adscriptus est a Callisto III. a quo & Ar-
 chiepiscopatum Neapolitanum post purpuram ob-
 tinuit, ut habetur in libris consistorialibus Vati-
 canæ Bibliothecæ &c. Obijt Romæ die tertia, seu
 quarta mensis Septembris, anno 1466. hora de-
 cima sexta, & iacet sepultus in Aede S. Ma-
 riæ super Mineruam sub lapide his versibus exa-
 rato, & ab authore Nomenclatoris S. R. Eccle-
 siæ Cardinalium desumptis.

Qui fuit Urbis honos generosa prole Thebaldus,
 Frigida marmoreo Iacobus tenet ossa sepulchro.
 Cæsareas norat leges, Montisque Feretri
 Præful erat, nullique fide, & pietate secundus.
 Pauperiem tollebat humo, clarisque fauebat
 Ingenijs, iustique pater, moderator & æqui,
 Cuius virtutem admirans, animumque pudicum
 Cardineo Diuus decorauit honore Calistus.

QVI OBIIT ANNO CHRISTI

M. CD. LXVI.

DIE QUARTA MEN. SEPTEMBRIS

HORA DECIMA SEXTA.

In Opere Equitis Bartholomæia Puteo Ve-
 ronensis, prænotato Ruolo Generale de' Ca-

ualieri Gerofolimitani della Ven: Lingua d' Italia, pag. 13. mentio facta est Fratris Antonij Tebaldi Romani, Equitis S. Iô: Baptistæ Hierosolymitani, an. 1446.

THADDÆVS COLLICOLA, Italus, e Monte Sancto, Spoletanæ Dicecesis. Priusquam Medicinæ facultatem attingeret, vtrique Iuri operam nauauit. Legalibus studijs mox derelictis, Medicinæ omnibus vacauit horis, nec sine felici admodum euentu; sui etenim seculi maximus Medicus, bonis omnibus, doctisque carus, Urbani VIII. Pont. Max. Archiater emicans, Pontificis æque munificentiam expertus est, Vaticanæ Basilicæ Canonicus renunciatus, ecclesiasticisque redditibus alijs auctus permultis, ac in Romana Academia, Suggestu cohonestatus. In morbum satis molestum denique incidit, contractum, vt ipse aiebat, quod annis tot, pluribus diei, noctisque horis, ante Papam pedibus stetisset, ex quo obiit.

Eleganti calamo laudatur Thaddæus ab Equite Petro Francisco Paoli in suis Carminibus

bus Varijs, pag. mihi 223. A Carolo Carthar-
 rio in Athenæo Romano ms. A Joanne Be-
 nedicto Sinibaldi in Epistola nuncupatoria
 libri 8. Geneanthropeia. A Petro Castello in
 Opere de Abufu Phlebotomiæ, pag. 16. Pe-
 trus Seruius, Thaddæo inscripsit Institutio-
 num, quibus tyrones ad Medicinam infor-
 mantur, Librum 3.

THADDÆVS FLORENTINVS, Me-
 dicus doctissimus, & summopere in pretio
 habitus, de quo scribit eruditus meus amicus
 Joannes Cinelli, in Historia ms. Scriptorum
 Florentinorum, *Taddeo Fiorentino nacque d'of-
 curi parenti, e visse fino in 30. anni sonnacchio-
 so, e pigro, campando di vilissimi esercizi. Sue-
 gliatosi dipoi cominciò ad apparar i primi elemen-
 ti delle Lettere, & andato a Bologna studiò Fi-
 losofia, e Medicina, e diuenuto Lector di quel-
 lo Studio, e Medico celebre era chiamato per tut-
 ta Italia con salario di 50. Fiorini d'oro il gior-
 no. Chiamato dal Papa volse 200. Fiorini d'oro
 il dì, e guarito il Pontefice gli dono dieci mila
 Fiorini d'oro, quali tutti Taddeo essendo di buo-
 na vita spese in Chiese, e Spedali in Bologna cue-
 mori d'80. anni nel 1303. Audi vero Joannem
 quoque Nicolaum Paschal: Alidosium in Vol.*

cuius epigraphè , Li Dottori Forestieri, che in Bologna hanno letto Teologia , Filosofia , Medicina &c. pag. 77. Taddeo d' Alderotto da Fiorenza , del 1265. detto il Bologna , perche vi abitò sin' alla morte , che fù del 1299. Testò l' anno auanti . Fu Medico de Papa Onorio IV. in una sua malatia , e sino che durò detta malatia gli diede cento Fiorini il giorno , e come fu guarito glie ne donò dieci mila . Joannes Andreas Quenstedt , in Dialogo de Patrijs Illustrium Doctrina , & Scriptis Virorum , pag. 312. ita scribit . Thaddæus de Florentia , qui omnium primus inter Latinos subtilioris Philosophiæ notitiam cum artis Medicæ professione coniunxit , & præterea ipsemet Medicinam felicissime & cum incredibili lucro fecit . Alij dixerunt , quod avaritiæ magis , quam Medicinæ operam daret : alijque aiunt , pessime omnium Medicorum audiebat Thaddæus avaritiæ nomine .

De eo insuper Andreas Tiraquellus in Nomenclatura Medicorum , pag. mihi 146. Author Vitarum Pontificum , & Cardinalium , Tom. 2. nouissimæ editionis , in vita Honorij IV. col. 247. Joannes Tarcagnota , Historie del Mondo , par. 4. lib. quinquagesimo quin-

to, pag. mihi 153. **Jacobus Philippus Bergo-**
menfis, Cronic. lib. 13. pag. mihi 320. a ter-
go, & alij permulti. Scripsit Thaddæus ex
Joan. Anton. Vander Linden.

Expositiones in arduum Aphorismorum Hip-
ocraticis volumen. In diuinum Prognosticorum
Hippocraticis librum. In præclarum Regiminis acu-
torum Hippocraticis Opus. In subtilissimum Ioan-
nitiſſi Isagogarum libellum. Ioan. Bapt. Nicollini
Salodiensis opera in lucem emiſſas. Venetijs. Apud
Luc. Antonium Iuntam. 1527. in fol.

In Cl. Galeni Artem Paruam Commentaria
Neapoli. 1522. in fol.

THOMAS CADIMVS TVS, Belga, Leo-
 diensis. Post absolutum domi humaniorum
 studiorum cursum, Louaniſ Philoſophiæ, Me-
 dicinæque annos plures operam (ſegnitiem
 fugiens) dedit. Doctoris obtenta laurea, Ro-
 mam venit, & inter vtiliſſimos, doctiſſimos-
 que Medicinæ profefſores locum aſſecutus fuit.
 Extitit Secretarius Apoſtolicus, Medicusque
 Pauli III. Sum. Pont. vt exploratum habeo ex
 ſepulchro, ac memoria incifa Romæ in Eccle-
 ſia S. Mariæ de Populo ad Portam Flaminiam,
 relata a Gaſpate Aluero in Opere, Roma in
 ogni ſtato, Parte Seconda, pag. 20. En tenor.

THOMÆ CADIMVSTO
SECRETARIO APOSTOLICO
PAULI III. PONT. MAX. MEDICO
VIRTUTE PROBITATE ET MORIBVS
INTEGERRIMO.

IOANNES BAPTISTA CADIMVSTVS B. M.
VIXIT AN. LXIV. ET MENSES IV.
OBIIT QVARTO IDVS FEB.
M. D. XLVIII.

TIBERIVS PALELLA, Italus, Sabinus,
Artium, & Medicinæ Doctor, qui omni co-
natu maiori studijs incumbens, eo peruenit,
vt ne dum theoreticus, sed practicus eximius
euaserit. Præstabat plantarum notitia, erat-
que optimis, atque doctissimis viris approme-
deditus, & quotquot sua ætate virtutis, &
eruditionis famam habebant vsu, amicitiaque
comprehenderat. In libro Statutorum Medi-
corum Collegij Almæ Urbis, pag. mihi 107.
dicitur Pauli III. Pont. Max. Medicus. Me-
dicus plane integer vitæ, pauperum iuxta ac-
diuturn salutis in primis amans, mini-
meque appetens alieni, æquita-
tisque iugiter diligen-
tissimus cul-
tor.

VI

VICTORIVS MEROLLI ,
Protonotarius Apostolicus ,
Pauli V. Sum. Pont. Medi-
cus , a Prospero Martiano ,
supremus nuncupatus Me-
dicinæ arbiter , in opusculo ,

prænotato Breuis Annotatio super Expositio-
nem Aphorismi Concocta Medicari Marsilij
Cagnati &c. Eidemque dicauit Prosper li-
brum , cuius titulus in Hippocratis Aphorif-
mum 22. Sectionis primæ Expositio &c. Phi-
losophiæ quidem , ac Medicinæ animum ita
Victorius applicuit , vt præstantissimum sibi
nomen vindicauerit , non solum ob scientia-
rum cumulum , sed etiam ob vitæ integra-
tem , & in pertractandis negocijs dexterita-
tem maximam . Omnino Pontifici , Roma-
næque Aulæ se amabilem reddidit , reddidit-
que se dignum consecutis muneribus , & præ-
conijs .

VINCENTIVS ALSARIVS CRVCIVS ,
Italus , Ligur , quem Roma in Ciuem suum
adsciuit , & Gregorius XV. Pont. Max. in
Medicum , merito sane , rei Medicæ etenim
ac Philosophiæ scientissimus erat . Medicinam
publicæ , & laudabiliter , præsertim in Roma-

no Archigymnasio viginti, & amplius annis, mira facundia, eruditioneque docuit, atque in quibuscunque morborum generibus medendis, sanandisque, omni solertia, ac diligentia cum omnibus utebatur. Semper in ore habebat (eximia namque in eo pietas elucebat) in primis memores esse Medicos oportere, cum primum dignitatem Doctoris adepti sunt, pauperum curam se gratis habituros iureiurando pollicitos fuisse: quamobrem egestate æque ac ægritudine pressos exquirens, sine vlla mercede curabat, imo pecuniam illis distribuebat; omniumque ordinum Medicos passim ad hoc peragendum, non tantum exemplo, quam fieri, ac vehementi oratione incitabat. Iure itaque Vincentium commendatum legi hisce verbis. *Tu de omnibus Vincenti optime meritus es, tu opem indigentibus, salutemque tulisti.* Commendant insuper tantum virum Leo Allatius in Apibus Urbanis, & Augustinus Oldoinus in Athenæo Ligustico, & alij apud eosdem. Scripsit, ediditque.

Opus de Invidia, & Fascino Veterum Lucæ. Ephemeridum, hoc est diuturnarum obseruationum Libros duos. Bononiæ.

De Epilepsia, seu Comitiali Morbo. Lectiones
Bononienses lib. 3. Venetijs. 1603. Apud Danie-

lem Zannettum in 4. Consilium de Asthmate pro Bonifacio Cardinali
Caetano.

Disputationem de Melonibus Hieronymi Ru-
bra Ravennatis, cum Epistolis quibusdam eius-
dem Virgencij, et aliorum, ad Cardinalem Gyp-
sum Venetijs.

Consilium de varijs Symptomatibus in Prin-
cipibus illustrissimis, ad Hieronymum Mercuria-
lem Venetijs.

De Venne admirando per nares egresso. Commem-
tariolum. Ravenna. 1610. Apud heredes Petri
Joannelli in 4.

De Sugillatione, quam Greci, *κρημνισμα*, id est
sub oculis vocant. Consilium de Catarra. Ravenna.

Dissertationem de Salis, ac Salitorum usu in
febris. Prefationem de Medicina Practica. Laudi-
bus. Roma.

Prefationem in Romano Gymnasio habitam die
septima Novemb. 1672.

De Morbis Capitis frequentioribus, hoc est de
Catarra, Phreniside, Letargho, Epilepsia lib. 7.

Inserca est Disputatio de Liquore Calcantii, seu Vitrioli, eiusque abusu in febrium, & morborum calidorum curatione. Romæ. Apud Facciottum 1617. in 4.

De Quæsitis per Epistolam in Arte Medica Centurias. Venetijs. Apud Iunctas. 1622. in fol.

De Morbis Pectoris frequentioribus, Hemoptysi, Phrysi, Asthmate, Peripneumonia, Pleuritis, &c. lib. 3. Editus vero est primus tantum Romæ, apud Facciottum.

Disputationem Generalem ad Historiam Fœtus nonimestris quidem, & organici, sed emortui, ac parvæ adeo molis, ut vix quadrimestris fuerit estimatus. Romæ. Typis Galielini Facciotti. 1627. in 4.

Consultationem Medicam pro nobili adolescentulo, surditate secundum alteram aurem, subsurditie, & obauditione ex tinnitu secundum oppositam, nempe sinistram laborante. Romæ. Apud Facciottum. 1629. in 4.

Consilium Prophylacticum a lue pestifera grassante, pro Principe Francisco Columna. Romæ. Apud Facciottum. 1631. in 4.

Vesuvium Ardentem, siue Exercitationem Medico-physicam ad pyroborum, id est motum & in-

celandium Vesuuij Montis in Campania 16. *Mensis Decemb.* 1631. *lib: 2. Roma. Apud Faccior-*
tum. 1632. in 4.

Prouidenza Metodica per preseruarsi dall' im-
minente peste, Discorso Pratico, oue sono Rime-
dij preseruatiui, e curatiui ancora, cauati col
mezzo di Scopi Metodici dalla Cirugia, Farma-
cia, e Dieta, per comune intelligenza di tutti in
lingua volgare. In Roma. App. Paolo Masotti.
1630. in 4.

Reliquit in obitu mss. partim incohata,
partim non dum perpolita infrascripta Opera.
Consultationum Variarum Tom. 1.

Ad Lucretij libros de Natura Commentarium
Iatro-Physicum.

In Hippocraticam faciem Commentarium Iatro-
physio-gnomicum.

Librum Apologeticum, in quo Author cun-
ctis penitus omissis dietarijs, ac laudarijs, quae de
aliorum fama detrahant, se tantummodo, sua-
que modestissime tuetur, & expiat, tam in re
medica, quam extra.

De Morbis Ventris. Opus, quod promit-
tebat in Literis praemissis Libro De Hemo-
phtyfi.

VRVSVS, Nicolai L. Sum. Pont. Medicus

& domesticus, S.R.E. etiam Subdiaconus. Constat hoc mihi ex peruetusto ms. in Bibliotheca Vaticana, numero 5696. fol. 184. a me lustrato, cuius author est Anastasius Abbas, & inscribitur his verbis. *Vrso Ven. Subdiacono S.R.E. seu Medico, & Domestico Domini Nostri Pape Nicolai, Anastasius exiguus Abbas Monasterij S. Dei Genitricis Mariae Virg. sici Transiberim, ubi olim circa Domini Natiuitatem Fons Olei fluxit. &c.* Memoraturque a Florauante Martinello in Opere, Roma ex Ethnica Sacra, pag. mihi 414. nec aliam de antiquissimo hoc Medico cognitionem assequutus sum.

**LAVS DEO, BEATÆQUE MARIS VIRGINI,
AC DIVO STEPHANO PONT. ET MART.**

**Si nobis denegatur diu viuere, saltem
aliquid relinquamus, quo
nos vixisse testemur.**

INDEX ALPHABETICVS

COGNOMINVM

ARCHIATRORVM PONTIFICVM

A

Aichspadius . Petrus .
 Alfarius . Vincentius .
 de Angelis . Iulius .
 Antracinus . Franciscus .
 Ioannes .
 ex Arena . Ludouicus .
 Atratus . Hugo .

B

Baccius . Andreas .
 Baglioni . Augustinus .
 Baldi . Baldus .
 Baldinus . Ioannes Iacobus .
 Balduccius . Innocentius .
 de Balduinis . Balduinus .
 Barba . Pompeius .
 Bianchi . Ioannes Andreas .
 Bodier . Ioannes .
 Bonacofius . Iacobus .
 Bonauentura . Iacobus .
 Brumannus . Sigismundus .
 Buoninsegni . Antonius .
 Burgius . Ioannes .

C

Cadinustus . Thomas .
 Calmus . Pompeius .
 Calcagni . Elifens .
 Camerinenfis . Angelus .
 Cananus . Ioannes Baptista .
 Canuarius . Demetrius .
 Casinus . Franciscus .

Franciscus alter .

Ioannes .

Cassinus . Modestinus .
 Castellanus . Bernardinus .
 de Canliaco . Guido .
 Cibbo . Andreas .
 Clemens . Cinthius .
 Clementinus . Clementius .
 Collicola . Siluester .
 Thaddæus .

Columbus . Franciscus .
 Contugius . Petrus Anto-
 nius .

Cordella . Hieronymus .
 a Cordo . Simon .
 Crucius . Vincentius .
 Curtius . Matthæus .

D

Dandinus . Franciscus .
 Durantes . Castor .

E

Emanuelis . Ioannes Franci-
 scus .
 de Espinosa . Alexander .

F

Ferrus . Alphonfus .
 Floccus . Sanctes .
 Florentinus . Thaddæus .
 de Fonseca . Gabriel .
 Frigimelica . Franciscus .
 Fuscus . Placidus .

G

Gambarana . Ioffredus .

Ga-

Gamuccius. Andreas.
Ioannes.

del Garbo. Dinus.

Garzonius. Bernardus.

Gentilis. Gentilis.

Gottifredus. Iacobus.

Gymnasium. Franciscus.

H

de Honuphrijs. Honuphrius.
I

Iouius. Paulus.

L

Lancillottus. Horatius.
Scipio.

Lancifus. Ioannes Maria.

Leoninus. Angelus.

Leonius. Petrus.

de Lignamine. Ioannes Philippus.

M

Maggius. Bartholomæus.

Malpighius. Marcellus.

Mancinus. Iulius.

Manouelli. Ioannes Franciscus.

Marenci. Ioannes Franciscus.

Marfella. Iulius Caesar.

Mafinus. Nicolaus.

Mediarota. Ludouicus.

Mercatus. Michael.

Merolli. Victorius.

N

Naldius. Matthias.

de Nursia. Benedictus.

P

Palella. Tiberius.

Pasqua. Simon.

Petronius. Alex. Traianus.

Petrucius. Antonius.

Pintor. Petrus.

de Pisis. Bartholomæus.

Portus. Antonius.

Prouenzalis. Hieronymus.

R

Ricchi. Augustinus.

Rica. Benedictus.

Rouerella. Laurentius.

Rubeus. Hieronymus.

S

Salutoarius. Floridus.

Saluanus. Hippolytus.

Santucius. Franciscus.

Scarampus. Ludouicus.

Seriuus. Ioannes Baptista.

Serninus. Ioannes.

Sessa. Hieronymus.

Siculus. Ferdinandus.

Siluestrius. Rodolphus.

Speonius. Bernardinus.

Spezioli. Romulus.

T

Tebaldi. Simon.

Tiracorda. Ioannes.

Torrella. Gaspar.

Tozzius. Lucas.

Turinus. Andreas.

Tuti. Archangelus.

V

Varolius. Constantius.

Verallus. Ioannes Baptista.

Veronensis. Christophorus.

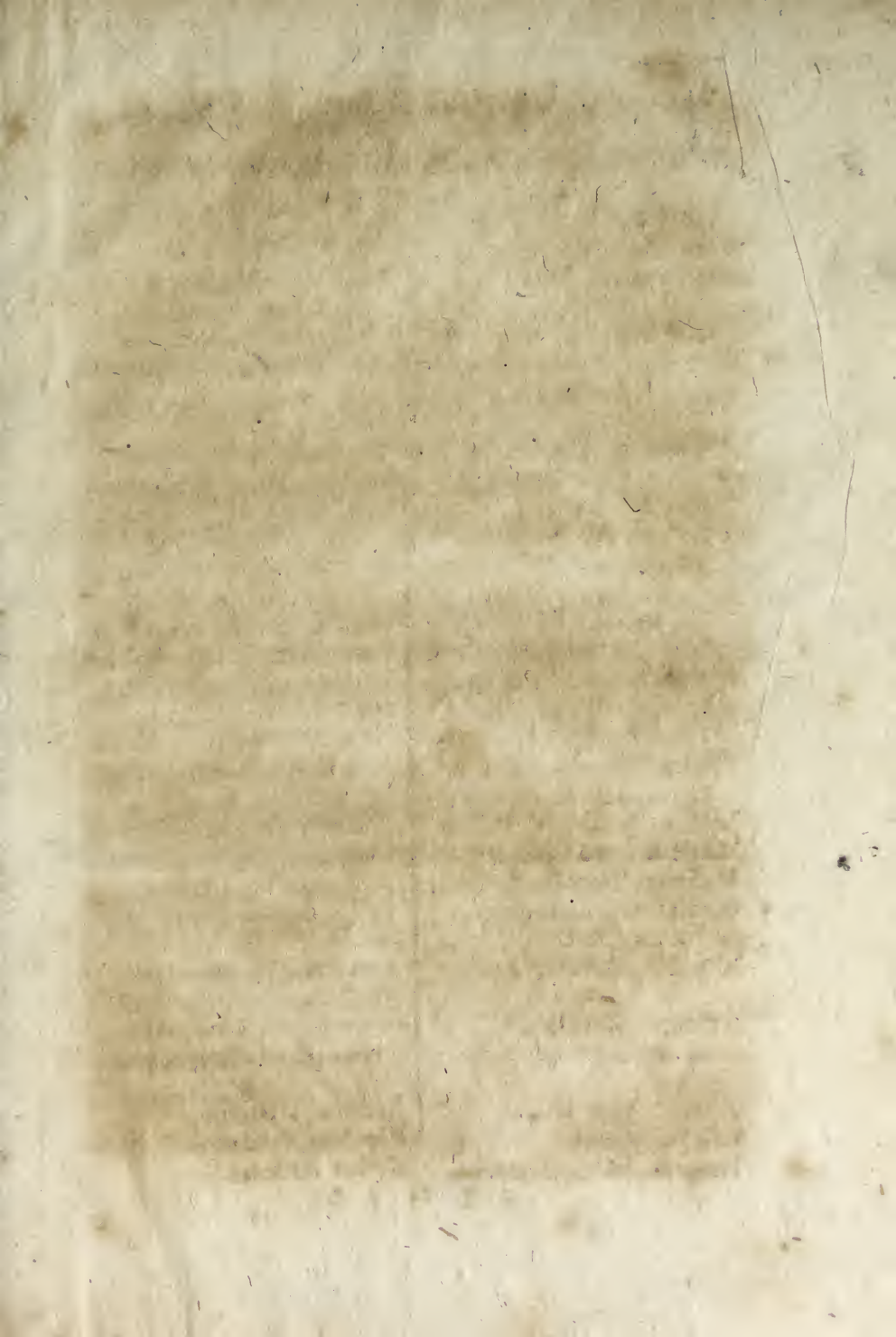
Veteranus. Sebastianus.

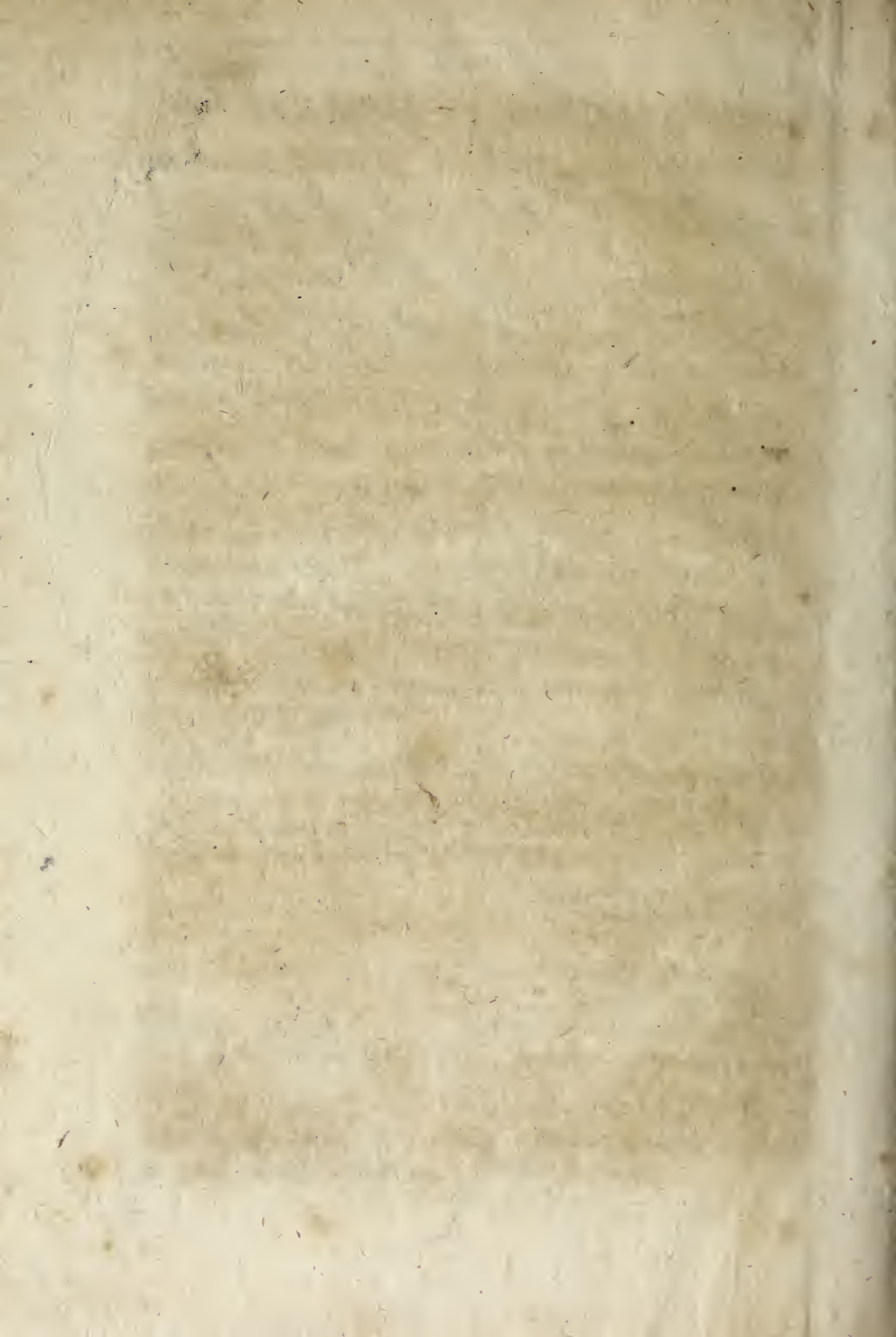
Z

Zacchias. Paulus.

Zecchius. Ioannes.

Zeffiri. Siluius.

1500
SPECIAL

92-B

27892

27. 053

